MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 4 (68) – 1984

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

securitatea

1984

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

		pag.
* * *	**Apărarea cu abnegație și dăruire a cuceririlor socialiste ale poporului — esența politică, revoluționară a activității organelor securității statului**	5
Dezbateri — opinii	**Analiza și exploatarea informațiilor** — general-maior ȘTEFAN ALEXIE și locotenent-colonel GHEORGHE GORAN	11
	Rolul șefului de serviciu în vederea asigurării unei eficiențe sporite activității de cunoaștere și prevenire a acțiunilor ostile — convorbire cu colonelul ILIE MERCE	21
În sprijinul învățămîntului de specialitate	**Prevenirea și contracararea unor activități necorespunzătoare din domeniul învățămîntului și cercetării științifice cu profil umanist** — maior VIOREL TRIFAN	26
	Francmasoneria — organizație anticomunistă și antistatală — colonel GAVRILĂ VĂLEAN și locotenent-colonel NICOLAE CĂLUGĂRIȚA	31
Informații interne	**Unele concluzii operative privind atitudinea și comportamentul elementelor care au inițiat, condus sau acționat în bande și organizații subversiv-teroriste** — colonel CONSTANTIN PLEȘEA și locotenent-major ADRIAN DOBAN	39
	Cîteva aspecte rezultate din analiza stadiului cunoașterii preocupărilor și poziției descendenților foștilor condamnați la moarte și executați, ai celor decedați în detenție și ai șefilor de bande și organizații subversive — colonel MIHAI CIUPERCĂ și locotenent-major NICOLAE MARIN	45

Contrainformaţii militare	**Concluzii rezultate din analiza acţiunilor elementelor infractoare vizind coruperea unor cadre şi militari în termen, in scopul favorizării trecerii frauduloase a frontierei de stat** — colonel ION GOICIU şi colonel GHEORGHE BADEA	50
Informatică — documentare	**Insuşirea şi intreţinerea sistemelor informatice, sarcină importantă a lucrătorilor securităţilor judeţene. Modalităţi de utilizare a datelor şi informaţiilor prelucrate in sistemele automate** — locotenent-colonel NICOLAE BOCSARU, maior GHEORGHE OPREA şi maior ION GONGU	55
* * *	**Modalităţi de studiu psihologic folosite de cadre şi agenţi de spionaj in vederea cunoaşterii şi abordării cetăţenilor români** — locotenent-colonel NICOLAE CALUGARIŢA	59
Pe teme de pregătire juridică	X **Verificaţi-vă cunoştinţele juridice !** — colonel GEORGE ADAM şi căpitan ION CORNOIU	64
Cadran profesional	**Planuri teroriste concepute in aburul alcoolului** — colonel ION POIANĂ şi maior GHEORGHE TRIFU	65
	„Aventuri“ dejucate	69
	Cazul „Gănescu“ — colonel GHEORGHE LUNGU şi locotenent-major ADRIAN DOBAN	73
Caleidoscop	**„Subversiune anticomunistă“ şi „Spioni in regia DIA“**	78

Publicaţia este editată în cadrul Centrului de informatică şi documentare
Redactori : locotenent-colonel Dumitru DĂNĂU şi locotenent-colonel Ana PĂUNA

Comanda 087 S/252374 Apărut : noiembrie 1984

„. . . Intrăm în cel de-al 5-lea deceniu al dezvoltării noastre libere, socialiste, avînd în faţă o perspectivă clară, luminoasă. In cel de-al 5-lea deceniu va trebui să punem în centrul activităţii consolidarea tuturor realizărilor de pînă acum, întărirea poziţiilor României de ţară socialistă mediu dezvoltată şi trecerea ei într-un stadiu nou, superior — cel de ţară socialistă dezvoltată.

Planul de dezvoltare economico-socială 1986 — 1990 şi prevederile de perspectivă pînă în 2000 vor produce noi şi mari transformări revoluţionare în societatea românească, vor ridica poporul nostru pe o treaptă superioară a dezvoltării sale, va consolida realizările în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi vor crea condiţiile necesare trecerii spre înfăptuirea principiilor comuniste de viaţă în toate domeniile.

Realizările de pînă acum ne dau încrederea şi temeiul să afirmăm că dispunem de tot ceea ce este necesar pentru înfăptuirea acestor măreţe obiective, pentru a asigura poporului nostru o viaţă tot mai demnă, liberă. Avem toate condiţiile pentru a asigura naţiunii noastre socialiste un loc demn în rîndul naţiunilor întregii lumi ! . . .“

(Din „Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la Sesiunea solemnă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naţionale şi Consiliului Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“).

APĂRAREA CU ABNEGAȚIE ȘI DĂRUIRE A CUCERIRILOR SOCIALISTE ALE POPORULUI – ESENȚA POLITICĂ, REVOLUȚIONARĂ A ACTIVITĂȚII ORGANELOR SECURITĂȚII STATULUI

Întreaga națiune română, toți comuniștii patriei noastre se pregătesc în aceste zile cu însuflețire și emoție pentru a participa, prin cei mai buni reprezentanți ai lor, la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, eveniment de mare însemnătate și rezonanță politică, jalon hotărîtor în strategia înaintării României socialiste spre cele mai înalte culmi de civilizație și progres.

„Congresul — se precizează în proiectul de Directive — va analiza activitatea desfășurată de partid, de întregul nostru popor pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale din 1982, va stabili direcțiile fundamentale ale dezvoltării României în următorul cincinal și orientările de perspectivă pînă în anul 2000".

În ordinea firească a evenimentelor memorabile — cum a fost Congresul al IX-lea al P.C.R. — care, prin profunzimea deschiderilor, prin vastele orizonturi create activității sociale, economice și politice, înrîuresc covîrșitor destinul poporului, modelîndu-i deopotrivă existența cotidiană și devenirea istorică, actualul Congres se înscrie ca un moment esențial în

această strategie, definind, proiectînd și programînd cu rigoare științifică marile obiective și sarcini ale partidului și poporului de înfăptuire în linii generale a Programului Partidului Comunist Român — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și crearea condițiilor necesare trecerii, în perioada următoare, la realizarea fazei superioare a societății socialiste, la construcția comunismului în România.

România socialistă a atins un asemenea stadiu de dezvoltare, dispune de o asemenea capacitate tehnică, socială și umană, de o asemenea forță politică și ideologică, incit poate să privească cu încredere viitorul, iar Partidul Comunist Român poate, într-adevăr, să se angajeze în fața poporului că va realiza năzuințele națiunii noastre — înfăptuirea societății comuniste.

Cei 40 de ani de existență liberă, demnă și creatoare ce au trecut de la măreţul act revoluționar de la 23 August 1944, dintre care, prin amploarea și intensitatea realizărilor istorice, se detașează perioada deschisă de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., denumită cu legitimă mîndrie patriotică de către intreaga națiune „Epoca Ceaușescu", sint dovezi peremptorii ale acestei aprecieri.

În anul 40 al revoluției, România înfățișează tabloul insuflețitor al unei țări cu o economie în plină dezvoltare, cu o industrie modernă și o agricultură intrată în plin proces revoluționar, cu o știință, artă și cultură infloritoare, în care tot ceea ce se făurește este pus în slujba poporului, pentru o viață liberă, civilizată, prosperă.

Producția globală industrială a României este în prezent de peste 100 de ori mai mare decît cea din anul 1945, iar agricultura țării — organizată pe baze noi, socialiste— realizează astăzi o producție de 7 ori mai mare decît în anul Eliberării. Față de același an, venitul național a sporit de peste 32 de ori ; cercetarea științifică, învățămîntul și cultura — factori fundamentali ai edificării cu succes a noii orînduiri — s-au dezvoltat într-un ritm impresionant. O dată cu dezvoltarea forțelor de producție și repartizarea lor armonioasă pe intreg teritoriul țării, s-a adîncit și procesul de perfecționare a relațiilor de producție și sociale, de dezvoltare continuă a democrației muncitorești, revoluționare. A fost creat un sistem democratic — unic în felul său — și un cadru organizatoric larg, atotcuprinzător, care asigură participarea nemijlocită a oamenilor muncii la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Iată, prin urmare, fundamentul de granit al marilor aspirații, al epocii construirii celei mai drepte și libere societăți din istoria omenirii — societatea comunistă, obiect al unor lupte cutezătoare, eroice, în care subiectul măreţei opere istorice de gîndire și faptă este poporul, condus cu

înțelepciune și clarviziune revoluționară de Partidul Comunist Român, de secretarul său general, comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Așa cum se subliniază în Cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Sesiunea solemnă comună consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, și în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., în centrul activității din noul cincinal vor sta în esență — ca orientări de bază — perfecționarea și modernizarea forțelor de producție ale țării, cu accent deosebit pe dezvoltarea intensivă a industriei și agriculturii socialiste, lărgirea în continuare a bazei energetice și de materii prime, ridicarea permanentă a nivelului tehnic și calitativ al produselor, intensificarea puternică a cercetării științifice, accelerarea introducerii progresului tehnic și creșterea aportului acestuia la sporirea eficienței întregii activități economico-sociale, sporirea cu aproape 50% a venitului național, asigurîndu-se, pe această bază, „condițiile dezvoltării economico-sociale, tot mai intense, a patriei, ridicării nivelului general de trai, a gradului de civilizație și bunăstare a poporului".

Toate acestea, conjugate dialectic cu orizonturile cuprinse în orientările de perspectivă ale dezvoltării economico-sociale a României pînă în anul 2000, sintetizate în reperele clare și ferme ale unor prefigurări realiste — „o accentuare și mai puternică a laturilor calitative ale activității în toate domeniile vieții economice și sociale, o creștere mai puternică a productivității muncii, îndeosebi prin intensificarea procesului de electronizare, automatizare și robotizare a tuturor sectoarelor de activitate, a introducerii în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne" — constituie temelia unor mutații calitativ superioare în viața economică, socială și spirituală a poporului, exprimate în perfecționarea relațiilor de producție și sociale, a sistemului politic, făurirea omului de tip nou, comunist, întărirea mai puternică a statului nostru socialist, a independenței și suveranității României socialiste.

Acest viitor, conturat cu limpezime de flacăra gîndirii revoluționare, umaniste a Partidului Comunist Român, pe baza unei vaste experiențe economice, sociale și politice de aplicare în mod creator a principiilor și adevărurilor general valabile ale socialismului științific la condițiile concrete din România, este întemeiat pe regîndirea întregii dezvoltări în lumina exigențelor epocii actuale, a cerințelor de progres ale patriei noastre. Tocmai acest profund spirit creator explică forța de penetrație în conștiința națiunii a generoaselor idei ce se degajă din proiectul de Directive, grandioasă operă de gîndire științifică.

această strategie, definind, proiectînd și programînd cu rigoare științifică marile obiective și sarcini ale partidului și poporului de înfăptuire în linii generale a Programului Partidului Comunist Român — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și crearea condițiilor necesare trecerii, în perioada următoare, la realizarea fazei superioare a societății socialiste, la construcția comunismului în România.

România socialistă a atins un asemenea stadiu de dezvoltare, dispune de o asemenea capacitate tehnică, socială și umană, de o asemenea forță politică și ideologică, incit poate să privească cu încredere viitorul, iar Partidul Comunist Român poate, într-adevăr, să se angajeze în fața poporului că va realiza năzuințele națiunii noastre — înfăptuirea societății comuniste.

Cei 40 de ani de existență liberă, demnă și creatoare ce au trecut de la măreţul act revoluționar de la 23 August 1944, dintre care, prin amploarea și intensitatea realizărilor istorice, se detașează perioada deschisă de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., denumită cu legitimă mîndrie patriotică de către întreaga națiune „Epoca Ceaușescu", sînt dovezi peremptorii ale acestei aprecieri.

În anul 40 al revoluției, România înfățișează tabloul însuflețitor al unei țări cu o economie în plină dezvoltare, cu o industrie modernă și o agricultură intrată în plin proces revoluționar, cu o știință, artă și cultură înfloritoare, în care tot ceea ce se făurește este pus în slujba poporului, pentru o viață liberă, civilizată, prosperă.

Producția globală industrială a României este în prezent de peste 100 de ori mai mare decît cea din anul 1945, iar agricultura țării — organizată pe baze noi, socialiste— realizează astăzi o producție de 7 ori mai mare decît în anul Eliberării. Față de același an, venitul național a sporit de peste 32 de ori ; cercetarea științifică, învățămîntul și cultura — factori fundamentali ai edificării cu succes a noii orînduiri — s-au dezvoltat într-un ritm impresionant. O dată cu dezvoltarea forțelor de producție și repartizarea lor armonioasă pe întreg teritoriul țării, s-a adîncit și procesul de perfecționare a relațiilor de producție și sociale, de dezvoltare continuă a democrației muncitorești, revoluționare. A fost creat un sistem democratic — unic în felul său — și un cadru organizatoric larg, atotcuprinzător, care asigură participarea nemijlocită a oamenilor muncii la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Iată, prin urmare, fundamentul de granit al marilor aspirații, al epopeii construirii celei mai drepte și libere societăți din istoria omenirii — societatea comunistă, obiect al unor lupte cutezătoare, eroice, în care subiectul măreței opere istorice de gîndire și faptă este poporul, condus cu

înțelepciune și clarviziune revoluționară de Partidul Comunist Român, de secretarul său general, comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Așa cum se subliniază în Cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Sesiunea solemnă comună consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, și în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., în centrul activității din noul cincinal vor sta în esență — ca orientări de bază — perfecționarea și modernizarea forțelor de producție ale țării, cu accent deosebit pe dezvoltarea intensivă a industriei și agriculturii socialiste, lărgirea în continuare a bazei energetice și de materii prime, ridicarea permanentă a nivelului tehnic și calitativ al produselor, intensificarea puternică a cercetării științifice, accelerarea introducerii progresului tehnic și creșterea aportului acestuia la sporirea eficienței întregii activități economico-sociale, sporirea cu aproape 50% a venitului național, asigurîndu-se, pe această bază, „condițiile dezvoltării economico-sociale, tot mai intense, a patriei, ridicării nivelului general de trai, a gradului de civilizație și bunăstare a poporului".

Toate acestea, conjugate dialectic cu orizonturile cuprinse în orientările de perspectivă ale dezvoltării economico-sociale a României pînă în anul 2000, sintetizate în reperele clare și ferme ale unor prefigurări realiste — „o accentuare și mai puternică a laturilor calitative ale activității în toate domeniile vieții economice și sociale, o creștere mai puternică a productivității muncii, îndeosebi prin intensificarea procesului de electronizare, automatizare și robotizare a tuturor sectoarelor de activitate, a introducerii în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne" — constituie temelia unor mutații calitativ superioare în viața economică, socială și spirituală a poporului, exprimate în perfecționarea relațiilor de producție și sociale, a sistemului politic, făurirea omului de tip nou, comunist, întărirea mai puternică a statului nostru socialist, a independenței și suveranității României socialiste.

Acest viitor, conturat cu limpezime de flacăra gîndirii revoluționare, umaniste a Partidului Comunist Român, pe baza unei vaste experiențe economice, sociale și politice de aplicare în mod creator a principiilor și adevărurilor general valabile ale socialismului științific la condițiile concrete din România, este întemeiat pe regîndirea întregii dezvoltări în lumina exigențelor epocii actuale, a cerințelor de progres ale patriei noastre. Tocmai acest profund spirit creator explică forța de penetrație în conștiința națiunii a generoaselor idei ce se degajă din proiectul de Directive, grandioasă operă de gîndire științifică.

Comuniştii, intregul nostru popor, cu indreptăţită mindrie patriotică asociază toate aceste impliniri şi cutezătoare prefigurări cu vasta activitate revoluţionară — teoretică şi practică — desfăşurată neostenit de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu inalta sa capacitate de a gindi şi elabora in chip creator soluţii pentru dezvoltarea permanentă a României socialiste, pentru progresul ei multilateral.

Este o datorie de onoare şi pentru organele de securitate de a reitera şi cu acest prilej marele adevăr că insuşirile de gînditor revoluţionar şi eminent conducător politic ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, comandantul nostru suprem, s-au remarcat in mod strălucit şi in elaborarea concepţiei de profundă originalitate privind apărarea valorilor fundamentale ale socialismului, rolul ce revine organelor de securitate in acest important domeniu de activitate.

Generalizind experienţa acumulată de partidul nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia: „...odată instaurată puterea maselor populare, a clasei muncitoare, ţărănimii şi intelectualităţii, din momentul in care poporul devine pentru prima dată stăpin pe destinele sale, el trebuie — dacă doreşte să asigure mersul inainte al revoluţiei şi făurirea noii orinduiri — să-şi creeze şi organele proprii ale puterii de stat, incepind cu armata, cu organele de securitate, cu intregul aparat de stat. Numai pe această cale se poate construi o nouă orinduire socială" *.

Ţinind seama de mutaţiile revoluţionare petrecute in viaţa materială şi spirituală a ţării noastre, in conştiinţa intregului popor, de unitatea de nezdruncinat a intregii naţiuni in jurul partidului — forţa de granit care asigură trăinicia orinduirii socialiste făurită in România —, secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a fundamentat conceptul potrivit căruia apărarea securităţii statului, a tuturor cuceririlor revoluţionare, socialiste constituie un atribut suveran al poporului, sub conducerea permanentă a partidului, ceea ce impune cu necesitate realizarea unei legături şi mai strinse a organelor de securitate cu masele populare.

Cu aceeaşi limpezime şi viziune revoluţionară, imediat după Congresul al IX-lea al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia că, in condiţiile social-politice actuale ale ţării noastre, perfecţionarea activităţii organelor de securitate constituie o sarcină deosebit de actuală şi importantă pentru dezvoltarea societăţii. Ca urmare, toată această perioadă a

*) Nicolae Ceauşescu: România pe drumul construirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate, vol. IX, Ed. politică, Bucureşti, 1974, pag. 387—394.

fost marcată de o intensă şi rodnică preocupare pentru perfecţionarea continuă a activităţii organelor de securitate, in ansamblul şirului neintrerupt de măsuri de perfecţionare a organizării şi conducerii societăţii, iniţiate şi fundamentate ştiinţific de tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Astfel, cu numeroase prilejuri, dind o inaltă apreciere muncii depuse de organele de securitate pentru modul cum şi-au indeplinit misiunea incredinţată de partid, făcindu-şi datoria faţă de popor, faţă de patrie, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia că respectarea neabătută a legilor ţării, dreptatea, adevărul şi echitatea socialistă se inscriu drept condiţii esenţiale ale promovării umanismului revoluţionar in întreaga activitate a organelor de stat — element fundamental, definitoriu al procesului de perfecţionare a activităţii de dezvoltare generală a patriei noastre. Umanismul revoluţionar promovat in activitatea organelor de securitate se intemeiază pe o atitudine ştiinţifică, revoluţionară, patriotică de apărare cu orice preţ a cuceririlor socialiste ale poporului, pe intărirea continuă a spiritului de vigilenţă pentru a descoperi pe cei ce ar mai incerca să desfăşoare o activitate ostilă, organizată, impotriva orinduirii noastre de stat. Faţă de asemenea elemente, faţă de oricine ar indrăzni să trădeze interesele poporului, trebuie să fim necruţători, nelăsîndu-ne pradă autoliniştirii şi automulţumirii. Aceasta cu atit mai mult, cu cit, pe plan internaţional, mai există forţe reacţionare, fasciste, anticomuniste, iar in ţările socialiste se mai găsesc elemente declasate, descompuse care „pentru un pumn de arginţi sint gata să-şi trădeze patria". *

În lumina acestei viziuni, conceptele de legalitate şi prevenire, vigilenţă şi fermitate, discernămint şi dăruire s-au constituit în vectori fundamentali ai stilului de muncă şi acţiune politică revoluţionară ale organelor de securitate.

Plecind de la preţioasele orientări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, organele securităţii statului trebuie să acţioneze cu fermitate sporită pentru a-şi îndeplini sarcinile specifice de apărare a secretului de stat, inclusiv din propria lor muncă, de a preveni şi curma orice incercare a unor cercuri străine de a intra in posesia unor date şi informaţii secrete, de a lovi in acest mod în capacitatea de apărare a statului nostru. Îndeplinirea în spirit revoluţionar a acestei obligaţii inseamnă îndeplinirea datoriei faţă de cauza revoluţiei, faţă de cauza socialismului, faţă de popor — esenţa politică a activităţii organelor securităţii statului.

* Nicolae Ceauşescu — România pe drumul construirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate, vol. 16, Edit. politică, Buc. 1979, pag. 592—593.

„Societatea socialistă și comunistă pe care o edificăm în România — se subliniază în Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu adresat lucrătorilor din Departamentul Securității Statului, cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la crearea organelor de securitate — presupune o largă democrație, participarea activă a maselor populare, a poporului la conducerea vieții economice și sociale, a întregii societăți — și aceasta cere să asigurăm întronarea trainică în toate sectoarele de activitate a unui înalt spirit de responsabilitate, de ordine și disciplină socială. In acest cadru, organele de securitate și miliție, acționînd în spiritul legilor statului nostru socialist, trebuie să vegheze permanent la aplicarea și respectarea strictă a legislației socialiste — ca expresie a voinței și intereselor întregului popor — să acționeze cu cea mai mare fermitate pentru prevenirea oricăror încălcări și abateri de la normele și reglementările societății noastre, de la regulile de conviețuire socială. Nici o încălcare a legii să nu rămînă nepedepsită — și, în același timp, nimeni să nu fie sancționat fără să fie vinovat". De asemenea, „ținînd seama de faptul că edificăm socialismul în condiții cînd, pe plan internațional, are loc o agravare deosebită, o intensificare a activității cercurilor imperialiste, a forțelor reacționare, neofasciste, care desfășoară o activitate de subminare a socialismului, este necesar să ne îngrijim permanent de întărirea capacității de apărare a statului, astfel încît, în orice împrejurare, să putem da o ripostă hotărîtă tuturor încercărilor de a atenta la libertatea și independența patriei, la cuceririle noastre socialiste, la liniștea și pacea poporului".

Așadar : legalitate, prevenire, vigilență, fermitate, spirit revoluționar, abnegație și dăruire în opera de apărare a cuceririlor revoluționare ale societății noastre socialiste — iată mesajul de înaltă forță politică și morală al tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, comandantul nostru suprem, adresat — pentru prezent și viitor — ca ordin de misiune lucrătorilor de securitate, activiști politici de partid și de stat într-un domeniu special.

Cu sentimente de înaltă mîndrie patriotică pentru toate împlinirile socialiste și cu nestrămutată încredere în înfăptuirea cu succes a obiectivelor și sarcinilor etapei următoare de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, raportăm comandantului suprem că, urmînd exemplul său, în lupta de apărare a cuceririlor revoluționare ale socialismului în România, a independenței și suveranității scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România, vom îndeplini cu totală abnegație și profund devotament misiunile specifice încredințate de partid și popor.

ANALIZA ȘI EXPLOATAREA INFORMAȚIILOR

— continuare —

Finalizăm dezbaterile pe tema enunțată, prezentînd, în continuare, opiniile tovarășilor : general-maior Ștefan Alexie, șeful Direcției a III-a, și locotenent-colonel Gheorghe Goran, șeful Securității județului Maramureș.

● **General-maior ȘTEFAN ALEXIE — Șeful Direcției a III-a :** Conform ordinelor în vigoare, și în aparatul de contraspionaj analiza și exploatarea informațiilor constituie una din activitățile prioritare de al cărei mod de realizare depind în mod nemijlocit atît evaluarea situației operative din probleme și obiective, aplicarea unor programe de măsuri, cît și cunoașterea evoluției bazei de lucru și a rețelei informative.

Acționînd în baza ordinelor și programelor de măsuri care reglementează munca de securitate, aparatul de contraspionaj este pus, în esență, în fața unor exigențe asemănătoare celor care privesc și alte profiluri de muncă, evident cu particularitățile date de confruntarea acestuia cu serviciile de spionaj. Ca urmare, mă voi referi succint doar la unele aspecte ale analizei și exploatării informațiilor, în special în cazuri, unde se evidențiază cel mai bine particularitățile muncii de contraspionaj, domeniu influențat în mare măsură de faptul că adversarul — cadre și agenți de spionaj — cunoaște și folosește metode și procedee specifice muncii secrete.

1 Datorită măsurilor luate de serviciile de spionaj pentru conspirarea acțiunilor proprii, rareori un organ de contraspionaj intră în posesia unei informații complete, certe și concludente privind, de exemplu, racolarea unui cetățean român, obținerea unor date secrete etc. Din această cauză, de cele mai multe ori un caz de contraspionaj se constituie aidoma unui mozaic, prin analizarea, interpretarea și coroborarea mai multor informații și indicii disparate, obținute la date și prin mijloace diferite. De exemplu, în cazul lui „FRED", diplomat occidental, trimis la post în București într-o funcție ce fusese ocupată succesiv de cadre de spionaj, timp îndelungat măsurile luate în cadrul acțiunii informative nu au evidențiat suspiciuni. Diplomatul participa la recepții și convorbiri oficiale, făcea deplasări în provincie, dar fără a rezulta activități suspecte. De asemenea, verificarea legăturilor preluate de la predecesorul său nu a dat decît aspecte minore. „FRED" a fost totuși menținut în atenție și, la un moment dat, a apărut un prim indiciu : din modul cum a formulat unele întrebări la o

întrevedere cu persoane din conducerea unui minister, s-a putut trage concluzia că străinul cunoștea unele date nedestinate publicității dintr-un anumit domeniu.

Analiza de detaliu a informațiilor în discuție a dus la concluzia că acestea puteau fi obținute de la o persoană care lucrează ori are legătură cu un domeniu de cercetare, ceea ce contura un cerc foarte larg de suspecți. Încercarea de a-l restrînge, prin coroborarea cu date privind cercetătorii români ce au fost la studii în țara de origine a diplomatului ori care ar avea legături prezente cu ambasada respectivă, nu a dus la rezultate concludente. Ulterior, diplomatul a efectuat o deplasare turistică (pe care a încercat s-o ascundă personalului român) într-o localitate din teritoriu. Analiza situației operative din localitatea vizitată a dus la constatarea că la data respectivă acolo avea loc un simpozion științific pe teme din domeniul vizat, la care participau peste 100 de persoane. „FRED“ s-a cazat la același hotel cu participanții la simpozion, dar prin măsurile luate nu s-a stabilit nici o încercare a diplomatului de a lua legătura cu vreunul dintre aceștia. Deși sub raportul materialului faptic acțiunea nu părea a fi progresat, analiza datelor — în contextul informațiilor anterioare — îndreptățea cel puțin următoarele ipoteze : deși nici unul dintre participanți nu apărea în evidențe cu probleme de securitate pe spațiul respectiv, totuși legătura suspectă putea fi printre aceștia ; faptul că măsurile — destul de complexe — nu au dus la identificarea sa presupune existența unui sistem de comunicare deplin conspirat. Printre alte măsuri luate în această fază a fost și verificarea tuturor persoanelor care, de la venirea la post a diplomatului, se cazaseră la aceleași hoteluri cu el în timpul altor deplasări în provincie. Constatarea a fost edificatoare : unul dintre participanții la simpozion mai apărea în două ocazii anterioare cazat în același hotel și în aceeași perioadă cu diplomatul-spion.

Luarea în lucru a cercetătorului român a dus la obținerea de informații care confirmă suspiciunea.

Într-un alt caz, organele de securitate aveau în atenție persoanele angajate la o instituție străină despre care se cunoștea cu certitudine că este folosită ca acoperire de un serviciu de spionaj. Cum însă nu toate persoanele care lucrează la o astfel de instituție sînt automat folosite în munca de informații, în cadrul supravegherii activității instituției respective și a angajaților acesteia s-au căutat și exploatat orice indicii, date sau informații care să poată constitui un punct de plecare în depistarea cadrelor sau agenților de spionaj. Primul indiciu de acest gen a rezultat dintr-un telex al centralei instituției către compartimentul financiar al sucursalei acesteia din R. S. România, în care se solicita ca cheltuielile făcute cu prilejul unei anumite deplasări a lui „HENRIK“ într-o localitate din nordul țării să nu fie transmise calculatorului — prin care se rezolva întreaga contabilitate a instituției — pentru că „vor fi decontate în alt mod“. Analizîndu-se această informație, pornind de la rigoarea cu care se cunoștea că este controlată orice cheltuială, cît de mică, a instituției respective, s-a emis ipoteza că deplasarea în cauză era în legătură cu o misiune de informații și deci cheltuielile urmau să fie suportate de serviciul de spionaj, pentru a se evita explicațiile pe care le-ar fi cerut consiliul de conducere al instituției. Dacă la data efectuării ei deplasarea lui „HENRIK“ în teritoriu nu a atras atenția, fiind legendată cu sarcini de rutină ce intră în atribuțiile sale, în acest moment se impuneau verificări pe [illegible] sta-

bili cu cine a luat contact, ce probleme a abordat, dacă au apărut aspecte de securitate etc. În mod surprinzător, s-a stabilit că „HENRIK“ nici nu a fost la instituția respectivă. Reluîndu-se discuția în detaliu cu informatorul ce a semnalat deplasarea, a rezultat că, în intervalul în care a lipsit din București, nu ar fi avut timp să parcurgă drumul pînă în orașul respectiv și înapoi, decît dacă ar fi rulat cu o medie orară de 170-180 km, făcînd abstracție de cele cîteva ore necesare întrevederii pe care „HENRIK“ pretindea că a avut-o. Analiza acestor elemente a întărit suspiciunea inițială, iar măsurile ulterioare au confirmat că „HENRIK“ era cadru de spionaj.

De asemenea, cazul cetățeanului străin „ANDREW“, suspect că lucrează pentru un serviciu de spionaj, a putut fi clarificat în urma analizei rezultatului măsurilor complexe luate asupra sa și a legăturilor cu acces la secrete. Dintre acestea, reținea atenția legătura obiectivului cu o femeie deși, dată fiind imoralitatea acesteia, natura relației apărea ca subînțeleasă. Studierea atentă a notelor de filaj a evidențiat însă două elemente importante : vizitele la această legătură se succedau cu o regularitate matematică, iar unele erau foarte scurte (10—15 minute).

Un minim de măsuri, între care măsuri speciale la domiciliul femeii, au dus în scurt timp la clarificarea rolului acesteia : relația, care debutase ca o legătură amoroasă, fusese treptat transformată de străin într-un sistem de legătură cu un element trădător.

[2] Un alt grup de probleme cu care se confruntă ofițerul de contraspionaj în analiza și lucrarea unor acțiuni informative derivă din activitatea de dezinformare desfășurată permanent de serviciile de spionaj, pentru a crea piste și imagini false asupra obiectivelor lor, a ne dispersa eforturile și, implicit, a ne sustrage de la urmărirea suspecților și acțiunilor reale de spionaj-trădare. Iată un prim exemplu : în acțiunea „BLACK“, spion aflat în țara noastră sub acoperire de diplomat, se obținuseră date prin mai multe mijloace ale muncii, din care rezulta că acesta recrutase un cetățean român cu funcție de răspundere și acces la informații deosebite, cu care a stabilit un sistem perfecționat de legătură impersonală.

Ținîndu-se seama de gravitatea cazului, înainte de a se lua măsuri decisive, s-a ordonat reanalizarea și verificarea principalelor informații din acțiune. Din analiza de detaliu efectuată la diverse niveluri ierarhice a informațiilor furnizate de „ANDREI“, principala sursă folosită în acțiune, a rezultat că :

— cele mai importante momente și discuții cu „BLACK“ la care se referă „ANDREI“ avuseseră loc în ambasadă, pe stradă, la terenul de tenis ori în alte locuri și în condiții greu sau imposibil de controlat ;

— pe ansamblu, suspiciunile păreau a se confirma, filajul și mijloacele speciale indicînd legături suspecte ale lui „BLACK“ cu cetățeanul român semnalat de „ANDREI“.

Analiza atentă a informațiilor și, mai ales, a modului cum acestea au fost confirmate sau infirmate de verificări a scos în evidență faptul că toate așa-zisele verificări erau doar concluzii din corelări indirecte, că nu exista nici o informație din alte surse care să întregească suspiciunea.

Se impunea verificarea tuturor informațiilor din caz și, în primul rînd, a informatorului „ANDREI“. Prin urmare, i s-a cerut lui „ANDREI“ să aducă unele elemente suplimentare în susținerea celor semnalate, uneori

creîndu-se și condiții în acest scop (de exemplu, dotarea cu mijloace tehnice de înregistrare a discuțiilor cu diplomatul), dar de fiecare dată informatorul găsea un pretext de a se eschiva sau motiva că „s-a întîmplat ceva" (ori „nu funcționase microfonul", ori diplomatul fusese „excesiv de prudent" etc.). Adîncirea verificărilor în caz a stabilit că „ANDREI" trădase și acționa sub controlul lui „BLACK", iar acesta din urmă — profesionist în munca de informații — desfășura acțiuni care „să confirme" datele furnizate de „informator". In acest sens, „BLACK", cu experiență în depistarea măsurilor de securitate, îl suna repetat pe cetățeanul român de la un telefon despre care știa că era interceptat și simula o convorbire codificată. De două ori — după ce s-a asigurat că era filat, dar fără a lăsa impresia că și-a dat seama — „BLACK" l-a așteptat pe cetățeanul român la ieșirea din serviciu și, fără a-l contacta, a simulat că-l contrafilează și s-a „autoverificat" ca înaintea unei întîlniri, la care însă a renunțat în ultimul moment, cum se întîmplă în realitate în munca de informații, cînd nu există certitudinea securității absolute.

Deși în cele din urmă cazul a fost elucidat, trebuie spus că, întrucît mult timp el nu a fost analizat cu rigoarea pe care o impunea nivelul profesional al cadrelor serviciului de spionaj în cauză, „importanta" acțiune „BLACK" a blocat, cca. doi ani, importante și costisitoare mijloace de muncă.

În cazul altui serviciu de spionaj, preocuparea de a pune contraspionajul pe piste false a luat, în urmă cu cîțiva ani, proporții mult mai mari. Astfel, la scurt timp, după ce o instituție folosită ca acoperire de un serviciu de informații se desconspirase — iar serviciul respectiv de spionaj știa acest lucru —, din partea acestuia au început să sosească scrisori la diverși cetățeni români, oferind materiale documentare pe linia acoperirii etc. ; în trei luni sosiseră cca. 2000 scrisori, iar destinatarii apăreau suspecți potențiali, mai ales că unele aveau aparență de text convențional, iar o parte din imprimatele folosite s-au dovedit a fi indigou alb. În aceeași perioadă, trei cadre de spionaj, care lucraseră decenii la rînd pe spațiul România și erau deja cunoscute ca atare, s-au decis, concomitent, să-și facă concediul în țara noastră, în zone diferite, unde au realizat un număr mare de legături. În 3-4 luni întreaga linie de muncă a fost sufocată cu „cazuri", atît în Capitală, cît și în teritoriu. Cel care a propus o analiză a situației create a fost — în acest caz — ofițerul din colectivul de analiză-sinteză care, răspunzînd de spațiul respectiv și cunoscînd bine serviciul de spionaj în cauză, a intuit natura acțiunii. Verificările au confirmat-o : instituția de acoperire era pe cale de lichidare (în perioada cînd „coresponda" cu persoane din R. S. România, la sediul ei nu mai erau decît paznicii și o telefonistă). Printre cei cărora li se trimiseseră scrisori erau și persoane cu studii și legături în țara noastră, dar majoritatea erau luate din cartea de telefon, la întîmplare, inclusiv elevi. Era evident că scrisorile fuseseră expediate de serviciul de spionaj pentru a ne lărgi „baza de lucru".

3 De asemenea, în procesul de analiză și exploatare a informațiilor, aparatul de contraspionaj trebuie să aibă în vedere și activitatea de acoperire a acțiunilor de spionaj, care are unele caracteristici comune cu dezinformarea, dar și elemente distincte, vizînd, în principal, protecția cadrelor și securitatea acțiunilor proprii.

De cele mai multe ori, activitatea de acoperire a acțiunilor este strîns legată de legendarea sub care vin în țara noastră cadrele sau agenții de spionaj. Potrivit opticii dintr-o perioadă anterioară, unul dintre criteriile de selecție a suspecților era incompetența sau lipsa de interes a unui cadru sau agent de spionaj în domeniul acoperirii sub care acționează. In prezent, acest criteriu este, practic, inoperant : un spion venit ca diplomat își face ireproșabil datoria de reprezentare a țării sale, un „comerciant" face efectiv comerț, un „cercetător" desfășoară o foarte conștiincioasă activitate de cercetare în domeniul ales etc., întrucît experiența a demonstrat că îndeplinirea exemplară a atribuțiilor oficiale constituie cea mai bună acoperire. De altfel, în multe cazuri, dintr-o lună întreagă, importante din punct de vedere operativ sînt doar cîteva ore sau chiar mai puțin (o întîlnire, preluarea unui mesaj etc.), în rest spionul desfășurînd numai activități pe linia acoperirii. Ofițerii care nu analizează cu suficientă răbdare, minuțiozitate și simț profesional activitatea și comportamentul unui spion, sub toate laturile, nu va putea sesiza — și mai ales anticipa — momentele în care o acțiune secretă se efectuează pe timpul desfășurării și sub acoperirea unor activități oficiale sau de ordin personal. De exemplu, despre un diplomat se știa că își scotea cîinele la plimbare, într-un parc, în fiecare zi la o anumită oră, iar întregul sistem de supraveghere (filaj etc.) se obișnuise cu acest aspect și nu-i mai dădea importanță. La o analiză a lucrării, șeful ierarhic al ofițerului ce lucra cazul a remarcat o informație care trecuse neobservată : într-o anumită zi, diplomatul a insistat să iasă cu cîinele, deși era bolnav (în situații similare cîinele era scos de unul dintre copii doar în grădina de lîngă imobil). Din verificările ulterioare s-a stabilit că la banca pe care, de obicei, se așeza diplomatul în parc, era o ascunzătoare pentru legătură impersonală.

Acest aspect nu este în toate cazurile suficient înțeles sau sesizat, din care cauză unii ofițeri, după ce „urmăresc" un suspect unu-doi ani, au dosarele pline cu hîrtii privind activitatea oficială și de la domiciliu a respectivului, dar din care nu se degajă nici o semnificație de securitate sau de profesionalitate, analiza neputînd penetra perdeaua de protecție creată de activitatea și legendele de acoperire.

Munca a demonstrat că, uneori, cadre sau agenți de spionaj își acoperă activitatea și contactele cu fapte de drept comun (trafic de valută, comercializare de bunuri de proveniență străină etc.), care le conferă pretexte pentru întîlniri ori pentru prezența în anumite locuri sau medii. Astfel, comerciantul străin „BRAUN" avea mai multe legături de afaceri, printre care erau însă și unele ce le exploata și chiar începuse să le atragă la acțiuni de transmitere de informații militare. Fără a neglija documentarea activității infracționale de drept comun, ofițerul a axat urmărirea informativă pe obținerea de informații care îl puneau pe „BRAUN" în dependență față de statul român, concomitent cu aprofundarea datelor despre activitatea de spionaj desfășurată. Pentru finalizarea cazului, obiectivul a fost adus la anchetă, unde discuția a început cu privire la aspectele de drept comun, evidențiindu-se prejudiciile produse de el, pentru care vor trebui plătite despăgubiri. A recunoscut, fără nici o dificultate, relațiile de afaceri ilicite, dar în privința despăgubirilor a răspuns cu insolență că nu era dispus să discute și, dacă insistăm, partea română va avea de pierdut, întrucît are contracte de valori mari cu firma sa. Față de această poziție, i

s-a prezentat alternativa unui proces în care însă se va vorbi și despre preocupările pe linia culegerii de informații secrete, fapt ce va dăuna firmei și guvernului țării sale, nu numai în relațiile cu R. S. România. Atitudinea lui „BRAUN“ s-a modificat brusc și, la întîlnirea următoare, s-a prezentat cu atașatul comercial al țării sale, care s-a declarat de acord cu satisfacerea oricăror pretenții pecuniare, cu condiția „de a se trece sub tăcere aspectele sensibile“.

Uneori se merge pînă acolo, încît un serviciu de spionaj își acoperă o importantă acțiune de ordin informativ cu o altă acțiune care să pară suficient de suspectă, astfel încît, la nevoie, să poată fi acceptată ca justificare de către organele de contraspionaj. De exemplu, un diplomat-spion cu soția au plecat de acasă pe jos, s-au „autoverificat“, după care au vizitat o adresă. La prima vedere informația părea importantă, dar după identificarea persoanei vizitate s-a constatat că aceasta fusese angajată la ambasada respectivă, legăturile ei cu străinii erau cunoscute și, practic, relația nu prezenta interes operativ. Totuși, în timpul urmăririi străinilor se mai remarcase un detaliu a cărui semnificație a fost înțeleasă abia la o analiză ulterioară : la apropierea de adresa respectivă, soția diplomatului a schimbat poziția poșetei, ținînd-o îndreptată spre blocul în cauză. Din verificările ulterioare s-a stabilit că în holul imobilului existau condiții excelente pentru ascunzători secrete, iar străinii făceau fotografii — inclusiv ale blocului — pentru a face documentarea necesară în vederea creării unei căsuțe poștale impersonale.

Desigur, în munca de contraspionaj există multe alte situații în care o bună analiză a unui caz este premisa absolut indispensabilă a exploatării adecvate a informațiilor și a orientării măsurilor de securitate. Aparatul de contraspionaj — și în primul rînd cadrele de comandă, în atribuțiile cărora activitatea de analiză are o pondere mai mare — au dovedit în majoritatea situațiilor capacitate și orientare profesională. Au fost însă și cazuri cînd nu numai că analiza nu a fost la nivelul profesional cerut, ci, mai mult, ea s-a efectuat superficial și fără responsabilitate.

De exemplu, într-un caz — datorită unor simple coincidențe (de prenume și loc de muncă) și lipsei unei analize corespunzătoare a datelor ce fuseseră completate cu presupuneri ale ofițerului, s-a ajuns ca acesta să ia în lucru altă persoană decît cea aflată în relații suspecte cu exteriorul, și, în final, să propună scoaterea ei din funcție, deși ancheta nu confirmase „informațiile“ din dosarul de urmărire informativă. Într-un alt caz, în timpul urmăririi unui atașat militar occidental, s-a remarcat că într-o anumită zi acesta s-a deplasat într-o zonă fără obiective militare ori de altă natură și a staționat cca. două ore în afara unei localități, simulînd o pană de cauciuc. Supravegherea sa atentă în acest interval nu a oferit nici un indiciu suplimentar ; diplomatul nu a manevrat nici un aparat care să justifice presupunerile unei legături radio, nu a luat sau depus nici un material, nu a lăsat semne etc. și nici o altă mașină sau persoană nu s-au oprit în locul respectiv.

Situația părea foarte plauzibilă și, în consecință, o primă analiză a acceptat legenda de acoperire ca fiind adevărata cauză a staționării ata[...] tului militar în zonă. Cu toate acestea, ulterior, concluzia că nu se in[...] o depanare pe loc deoarece autoturismul avea o roată de rezervă [...] stare a determinat reconsiderarea datelor.

Era evident că se consumase un moment operativ. Pentru a înțelege sensul acestui comportament, au fost reanalizate principalele informații existente asupra atașatului militar. Interesul diplomatului pentru secrete din domeniul aviației, coroborat cu alte date, a dus la concluzia — confirmată de activitatea informativă ulterioară — că atașatul militar obținuse informații că în ziua respectivă prototipul unui avion militar urma să fie transportat de la Bacău la Craiova, pe un culoar de zbor sub care se situa și punctul unde așteptase diplomatul-spion. Pe baza acestei analize s-au luat ulterior măsuri de formare a cercului de suspecți ce cunoșteau despre deplasarea avionului și de depistare a persoanei care a furnizat informația diplomatului.

Mai frecvente sînt situațiile în care despre anumite persoane există — la ofițeri diferiți — informații sau, mai ales, date disparate ce nu fac obiectul unor forme de evidență, au o semnificație redusă și care, dacă ar fi analizate împreună, ar putea sta la baza deschiderii unei lucrări ; acestea însă nu se întîlnesc, sînt împrăștiate în dosare separate, aparținînd uneori chiar unor colegi de birou.

Astfel de situații, cît și modul cum unii ofițeri își prezintă lucrările și, în special, cum acționează pentru clarificarea lor, demonstrează că analiza informațiilor nu are încă în contraspionaj rolul pe care-l merită. Într-o optică complet greșită, unii lucrători o mai consideră doar ca o obligație a șefilor și a unor colective specializate, cînd, de fapt, ea ar trebui să fie primul instrument de lucru al tuturor ofițerilor operativi.

Este necesar ca toți ofițerii de contraspionaj — cadre de comandă sau de execuție — să-și dezvolte capacitatea de analiză, pentru a putea lua decizii, propune măsuri sau elabora variante de lucru, de înalt nivel profesional, nu numai în cazuri clare ori cînd sînt în posesia unor informații verificate, ci și atunci cînd se află în fața unei multitudini de date, provenite din surse diferite, la date diferite, cu grade de certitudine diferite, care în parte coincid ori se completează, în parte se contrazic, formînd o imagine incompletă și contradictorie.

De asemenea, este necesară o îmbunătățire a stilului de lucru, în sensul ca analiza cazurilor să nu fie privită ca o scadență formală sau incomodă ce trebuie rezolvată doar pentru că a venit termenul, ci să fie un procedeu curent, care însoțește orice pas făcut într-un dosar. Este imperios necesar ca, indiferent de analizele ce se fac la diverse niveluri, toți ofițerii care lucrează cazuri de contraspionaj să-și creeze obișnuința ca, periodic, să analizeze personal toate informațiile din dosar. Experiența a arătat că unele informații, care în momentul obținerii lor nu păreau a avea o semnificație deosebită, capătă valoare doar în lumina unor date obținute ulterior sau corelate cu acestea. Ignorarea lor poate duce la pierderea ocaziei de a valorifica unele informații despre un moment de cele mai multe ori nerepetabil.

Un profesionist înțelege, desigur, că în activitatea de contraspionaj, ca și pe alte profiluri de muncă, analiza judicioasă a datelor și informațiilor constituie o componentă a actului profesional calificat, de la lucrător la comandant, care șlefuiește și pune în valoare materialul adesea brut, fără de care nu pot fi sesizate și evidențiate nuanțele abil ascunse și tendințele de evoluție ale activităților ostile împotriva cărora luptăm.

Cum prognoza și, pe baza ei, planificarea muncii — în ansamblu și în cazuri — sînt componente esențiale ale activității de contraspionaj, tot așa analiza informațiilor și a situațiilor operative constituie temelia oricărei activități de securitate, inclusiv a celei de contraspionaj.

● **Locotenent-colonel GHEORGHE GORAN — șeful Securității județului Maramureș :** Activitatea de analiză și exploatare a informațiilor s-a organizat și desfășurat în spiritul Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului, respectîndu-se întru totul termenele cuprinse în program și problematica specifică județului nostru. Pentru a avea o evidență clară a tuturor problemelor ce trebuiau analizate și a evita repetarea sau neglijarea unora dintre ele, s-a întocmit un plan anual, în care au fost incluse analizele prevăzute în program, cît și cele impuse de nevoile muncii, precum și de misiunile și sarcinile rezultate din documentele de partid, actele normative și ordinele nou apărute. Procedînd în acest mod, activitatea aparatului informativ-operativ a fost orientată cu precădere spre prevenirea și contracararea celor mai periculoase fenomene antisociale, planul devenind, în acest sens, un instrument viabil de conducere și acțiune.

La întocmirea planurilor de muncă trimestriale — ale șefului Securității și pe compartimente — s-a ținut seama de analizele fixate, făcîndu-se o corelare între : analiza informațiilor existente la acea dată în problemă sau obiectiv ; analiza rețelei informative sub aspectul capacității, calității informațiilor furnizate și din punct de vedere numeric ; analiza dosarelor de urmărire informativă deschise pe fiecare profil de muncă. Pe baza concluziilor trase, s-au hotărît prioritățile și direcțiile de acționare în continuare, pentru a se putea răspunde la exigențele ce sînt puse în fața muncii organelor de securitate. Iată un exemplu de modul cum am procedat :

— La analiza informațiilor existente intr-o problemă cu particularități la nivelul județului, am constatat că stăpîneam bine această latură a muncii, cunoaștem preocupările multor elemente, dar nu dispunem de informații suficiente din toate localitățile unde există suspecți luați în evidență pe această linie. Analizînd dispunerea rețelei informative, s-a constatat că nu era suficientă sub raport numeric, unii dintre informatori nu mai aveau posibilități reale de a ne furniza date de profunzime din intimitatea urmăriților, iar alții, datorită vîrstei, ne făceau doar semnalări privind atitudinea și comportarea unor tineri.

Analiza dosarelor de urmărire informativă a scos în evidență că, în anumite perioade, mai mulți urmăriți aveau același gen de activitate ostilă, în general inspirată fie din emisiunile posturilor de radio occidentale, fie din acțiunile de aceeași natură ale organizațiilor și cercurilor reacționare din exterior ; marea majoritate a urmăriților își intensificau activitatea dușmănoasă în urma contactării acestora de către unele elemente din exterior venite ca turiști sau vizitatori la rude.

Pe baza acestor concluzii s-au dispus : 1) luarea în studiu și recrutarea unui număr sporit de informatori cu pregătire corespunzătoare în toate locurile și mediile din care nu aveam informații suficiente ; eșalonarea recrutărilor pe un interval de timp bine stabilit și raportarea trimestrială a informațiilor obținute de la cei nou recrutați, pentru a se stabili în ce măsură s-au îmbunătățit munca și conținutul informațiilor, cît și pentru a se dispune noi măsuri în acest scop ; 2) intensificarea muncii informativ-operative asupra celor urmăriți prin dosare de urmărire informativă, pregătirea din timp a surselor speciale, pentru a le cunoaște întreaga activitate și deplasările ce se fac în preajma și în timpul cît sînt contactați de străini, precum și a reacției ulterioare ; inițierea și aplicarea unor măsuri combinative și efectuarea de acte premergătoare în scopul obținerii de probe, prin prinderea în flagrant, efectuarea de percheziții pentru a descoperi și ridica literatură cu caracter reacționar, înlăturarea suspiciunilor ce le-ar putea avea asupra rețelei sau a altor mijloace ale muncii de securitate ; accelerarea și finalizarea dosarelor deschise, prin curmarea activității ostile, destrămarea anturajelor, izolarea și compromiterea elementelor de vîrf, inclusiv prin trimiterea în instanță pentru fapte de drept comun.

Analizele critice efectuate și concluziile trase au stat la baza orientării activității în perioada următoare, la coordonarea unitară a muncii, avîndu-se în vedere : specificul zonelor frecventate de străini, localitățile din care pleacă un număr sporit de cetățeni români în exterior la rude și cunoștințe ; instruirea, educarea și dirijarea competentă a rețelei informative pentru a ne furniza date de interes operativ.

În mod similar am procedat și la analiza altor probleme principale la serviciul de informații interne ca : legionari, culte-secte, trecerea frauduloasă a frontierei de stat ș.a.

De un real folos în activitatea de analiză și exploatare a informațiilor ne sînt atît datele rezultate din prelucrarea automată ce le primim periodic de la C.I.D., cît și cele pe care le cerem în mod expres. Aceste statistici ne indică foarte concret evoluția fenomenelor și a rezultatelor muncii noastre pe diferite perioade, avînd astfel în permanență posibilitatea de a face comparații privind modul cum am acționat față de elementele dușmănoase.

Așa de exemplu, la analiza problemei legionare ne-am folosit de „Statistica privind dinamica persoanelor din baza de lucru pe profiluri de muncă" și de „Situația statistică privind măsurile de prevenire", documente care oglindesc volumul de muncă și finalizările din problemă. Pentru analize pe linie de contraspionaj am cerut „Lista privind persoanele plecate legal sau ilegal din țară", din care am putut trage concluzii privind evoluția acestui fenomen, zonele din care au fugit sau rămas mai multe elemente și, ca urmare, am știut unde să întărim măsurile de prevenire. La analiza muncii compartimentului „S" am făcut apel la „Situația privind fapte și evenimente cu autori neidentificați aflați în urmărire informativă sau penală".

Marele avantaj al acestor liste și situații constă în faptul că le avem la îndemînă în orice moment, prezintă același fenomen sau problemă din mai multe puncte de vedere, atît static, cît și dinamic, toate venind în ajutorul muncii informativ-operative.

Respectîndu-se principiile compartimentării și secretizării muncii, la activitatea de planificare și organizare a analizelor au fost atrase și cadrele. Astfel :

— la analiza informațiilor din problemele ce fac obiectul muncii de informații interne și contraspionaj, cît și a necesarului de noi recrutări, au participat șeful serviciului și ofițerul coordonator pe județ ;

— analiza muncii desfăşurate în obiectivele economice s-a făcut pe ramuri, cu participarea şefului de serviciu şi a ofiţerilor care le asigură informativ ;

— dosarele de urmărire informativă sînt prezentate cu o notă de analiză întocmită de ofiţerul care le are în lucru ; în funcţie de necesităţi, au fost chemaţi la analiză şi lucrătorii implicaţi, în special în cazurile cînd trebuiau aplicate măsuri combinative ce necesitau participarea mai multor compartimente, cît şi în situaţiile cînd nu se obţineau informaţii de valoare, perioade mai lungi ;

— analizele trimestriale se fac pe compartimente, cu referire la modul cum s-au îndeplinit sarcinile planificate, care se dau în cifre sau codificat.

Cu privire la stabilirea datei ţinerii analizelor am avut în vedere ca acestea să nu impieteze desfăşurarea unor acţiuni sau misiuni ordonate sau să reţină lucrătorii de la realizarea unor momente operative din munca informativă. În cadrul analizelor se fac propuneri chiar de către lucrători, care, în esenţă, constau în : soluţii noi în raport cu evoluţia situaţiei operative din dosarele de urmărire informativă sau a necesarului de recrutări ; înlocuirea unor sarcini deja planificate cu altele mai calificate ; fixarea termenelor de executare şi a responsabilităţilor etc. La termenele fixate sau cu prilejul analizelor trimestriale, se raportează cu privire la modul cum au fost realizate sarcinile stabilite, eficienţa şi rezultatele obţinute.

★

N. R. Finalizind, aşadar, dezbaterile pe tema „Analiza şi exploatarea informaţiilor", este necesar să amintim că opiniile exprimate au subliniat unanim importanţa acestei metode ştiinţifice de muncă în activitatea lucrătorilor de securitate, indiferent de treapta ierarhică. S-a subliniat, astfel, că eficacitatea analizei informaţiilor este determinată, în esenţă, de contribuţia acesteia la întregirea cunoaşterii şi stăpînirii situaţiei operative, la prevenirea, demascarea şi combaterea faptelor de natură să afecteze securitatea şi interesele statului. De asemenea, s-a menţionat necesitatea ca activităţile de analiză a informaţiilor la nivelul şefilor de compartimente să se organizeze şi realizeze în concordanţă cu competenţele şi răspunderile ce le au în cunoaşterea şi stăpînirea situaţiei operative, iar ofiţerii din subordine să se pregătească temeinic pentru analize şi să aibă un rol mai activ în cunoaşterea şi aprecierea corectă a situaţiei operative.

În ansamblul acestei activităţi, planificarea judicioasă a analizelor pe probleme şi obiective de muncă, realizarea lor la termenele stabilite, asigurarea unor informaţii concludente şi la zi — utilizîndu-se operativ şi complex sistemele informatice existente — se constituie în verigi şi momente esenţiale, operaţionale ale oricărui proces analitic.

În sfîrşit, dar nu în ultimul rînd, abordarea concretă a problemelor, competenţa profesională şi discernămîntul politic şi juridic sînt condiţii sine qua non ale unei analize ştiinţifice, eficiente.

ROLUL ŞEFULUI DE SERVICIU ÎN VEDEREA ASIGURĂRII UNEI EFICIENŢE SPORITE ACTIVITĂŢII DE CUNOAŞTERE ŞI PREVENIRE A ACŢIUNILOR OSTILE

Abordarea — teoretică şi practică — a unor probleme de conducere ştiinţifică în activitatea de securitate a fost o preocupare constantă a publicaţiei „Securitatea". Pentru a lărgi registrul tematic — sub raportul ideilor şi al experienţei practice — în acest domeniu, iniţiem un serial de convorbiri cu şefi de servicii de pe diverse linii de muncă, cu intenţia de a realiza un util schimb de experienţă în problemă.

În acest număr, este invitat să-şi prezinte opiniile colonelul Merce Ilie, şeful Serviciului 5 din Direcţia I.

Redacţia : Şeful de serviciu din unitatea centrală de profil are, neîndoielnic, un rol esenţial în traducerea în practică a concepţiei unitare de muncă pe ţară în problemele din competenţă, concepţie stabilită cu claritate atît în Programul de măsuri al Departamentului Securităţii Statului, cît şi în planurile şi programele de măsuri speciale. Concret, în ce constă acest rol ?

Răspuns : Pentru a fi cît mai concret, mă voi referi la cunoaşterea şi prevenirea acţiunilor ostile în domeniile culturii şi artei.

Concepţia de muncă stabilită în Programul de măsuri din problema „artă-cultură", respectiv apărarea efectivă şi integrală a valorilor social-politice, materiale şi spirituale şi protecţia contrainformativă în vederea prevenirii pătrunderii şi proliferării ideilor ostile, neutralizării oricăror fapte sau fenomene ce pot afecta politica partidului, are caracter obligatoriu pentru toate unităţile centrale şi teritoriale de securitate care îndeplinesc nemijlocit sarcini pe această linie sau concură la realizarea lor.

Evident, conceptul de apărare şi protejare a acestor valori nu are şi nu trebuie să aibă caracter declarativ ori să reprezinte o speculaţie pur teoretică. Şeful de serviciu va urmări concretizarea lui în eficienţa măsurilor de prevenire luate de fiecare subordonat, inclusiv la nivelul compartimentelor corespondente din teritoriu. Acest atribut major îi revine cu atît mai mult, cu cît o serie de neajunsuri pe care le înregistrăm sînt consecinţa directă a neînsuşirii temeinice ori aplicării necorespunzătoare a concepţiei de muncă.

De exemplu, protejarea unei personalităţi ce reprezintă o autentică valoare pentru cultura românească este o problemă complexă şi delicată, care solicită eforturi de gîndire în aplicarea celor mai adecvate măsuri de securitate. Trebuie folosit orice prilej pentru a imprima lucrătorilor pe profil ideea că nu trebuie admis ca statul să fie frustrat de valorile de care dispune. Dimpotrivă, trebuie să fim într-o permanentă alertă, avînd în vedere atenţia sporită acordată în ultimul timp de cercurile reacţionare din Occident, inclusiv de postul de radio „Europa liberă", persoanelor din această categorie. Accentul pe care-l pun, în ultima vreme, aceste organizaţii şi oficine pe influenţarea şi racolarea unor personalităţi de marcă, se revelează ca o tendinţă de care trebuie ţinut neapărat seama.

În funcţie de aceasta, anticipînd periculozitatea unor acţiuni duşmănoase puse la cale de cercurile anticomuniste din străinătate, şefului de serviciu îi revine rolul de a direcţiona eforturile spre organizarea mai judicioasă a muncii pe priorităţi, în raport cu importanţa valorilor ce le avem de apărat.

Din punct de vedere organizatoric, se vor avea în vedere în primul rînd cunoaşterea clară şi precisă a competenţelor, eliminarea oricăror paralelisme sau suprapuneri de atribuţii. Desigur, în programul de măsuri este bine precizată competenţa generală în problemă. Totuşi, în activitatea concretă pot apărea cazuri care să se situeze la interferenţa a două sau mai multor linii de muncă. Spre exemplu, la repartizarea anumitor lucrări, unii şefi ai serviciilor de informaţii interne de la securităţile judeţene au avut şi chiar întîmpină dificultăţi în momentul în care este implicată vreo persoană din următoarele categorii :

— conducători sau animatori ai cenaclurilor, cluburilor şi formaţiilor artistice de pe lîngă întreprinderi ori instituţii asigurate contrainformativ de alte compartimente de muncă, care sînt profesionişti ori s-au specializat în cadrul unor instituţii culturale ;

— creatori de artă (artişti plastici, coregrafi etc.), ce au absolvit instituţii de învăţămînt superior, a căror repartiţie în obiectivele cu profil social-economic reprezintă o sinecură ;

— amatori, încadraţi în muncă sau pensionari, care au preocupări literar-artistice sporadice şi nu participă la activităţi culturale organizate (cenacluri, cluburi etc.) ;

— persoane cu antecedente politice sau penale reacţionare cu vocaţie şi realizări în plan artistic.

În astfel de cazuri, cel mai sigur criteriu, pentru a nu greşi şi a nu genera false conflicte de competenţă, constă în a aprecia în ce măsură actul propriu-zis de creaţie artistică vizează în sine — ca formă specifică de transfigurare a ideilor, conceptelor filozofice, istorice, sociale şi politice — compromiterea politicii culturale, a intereselor statului nostru în domeniu, a celorlalte structuri consacrate de Constituţie. Cu alte cuvinte, se va încadra în sfera de competenţă a problemei artă-cultură (cu excepţia elementelor cu antecedente politice sau penale reacţionare) orice persoană pentru care creaţia literar-artistică constituie o preocupare majoră şi modalitatea principală de colportare a ideilor politice ostile.

Redacţia : Pentru a cunoaşte şi stăpîni eficient — desigur, în primul rînd în scop preventiv — situaţia operativă din obiectivele, locurile şi mediile din problemă, sînt necesare atît competenţă profesională, cît şi metode şi mijloace specifice de muncă din ce în ce mai perfecţionate. Ce trebuie să aibă în atenţie, din acest punct de vedere, şefii de servicii pe linie de informaţii interne ?

Răspuns : În primul rînd, perfecţionarea metodelor şi mijloacelor specifice de muncă trebuie să reprezinte o preocupare permanentă a fiecărui şef profesional. În acest sens, o atenţie deosebită trebuie acordată activităţii de creare, instruire şi verificare a reţelei informative, atît din legătura nemijlocită a ofiţerilor din direcţie, cît şi din legătura compartimentelor corespondente din teritoriu, punîndu-se accent pe creşterea capacităţii acesteia nu numai de a sesiza, dar şi de a întrerupe evoluţia antisocială a unor fapte. Cheia de boltă, ca să zic aşa, o constituie realizarea dezideratului de a fi atrase la colaborare persoane cu posibilităţi reale de informare ,influenţare şi dezinformare pe lîngă elemente ostile din ţară sau din cadrul emigraţiei intelectuale.

In orice caz, şeful de serviciu nu trebuie să accepte includerea în reţeaua informativă a unor persoane cu posibilităţi limitate, aflate la periferia vieţii intelectuale, la care unii ofiţeri sînt tentaţi să recurgă pe motivul că realizează recrutarea „fără dificultăţi".

Depăşirea „dificultăţilor" este un act posibil ; acesta însă presupune o anumită pregătire profesională şi culturală a lucrătorilor pe profil, eforturi de autoinstruire, de înfrîngere a eventualelor complexe . . .

În contextul internaţional actual, şefii serviciilor de informaţii interne trebuie să se implice mai mult în activitatea de selecţionare, pregătire şi verificare a surselor cu posibilităţi de penetrare în clandestinitatea cercurilor emigraţiei reacţionare. De asemenea, în conformitate cu prevederile programului de măsuri în problemă, cadrele de conducere vor milita cu perseverenţă pentru îmbunătăţirea activităţii de verificare şi exploatare a informaţiilor, făcînd uz într-o mai mare măsură de principalele atribute ale conducerii ştiinţifice — organizarea, planificarea şi decizia.

Astfel, şeful de serviciu trebuie să analizeze metodic cu fiecare ofiţer toate informaţiile ce caracterizează mai bine situaţia operativă din problemă, pe ţară, pentru a prefigura fenomenele negative sau acţiunile ostile deosebite ce se pot întreprinde, măsura în care mijloacele muncii operative folosite asigură cunoaşterea lor, care modalităţi de prevenire sînt mai adecvate, cum pot fi sensibilizate diferite foruri competente spre a se trece coordonat la eradicarea cauzelor sau a condiţiilor de natură să le favorizeze.

Avînd în vedere atribuţia de bază a Direcţiei I de a conduce, coordona, sprijini şi controla munca de securitate pe profil, centralizînd totodată informaţiile cu caracter mai deosebit, o posibilitate de valorificare superioară a acestora o constituie şi întocmirea unor studii privind tendinţe,

fapte sau fenomene din anumite domenii din sfera de responsabilitate, la nivelul întregii țări. La acest gen de lucrări trebuie să se angajeze cu mai mult curaj și securitățile județene.

Redacția : Care considerați că trebuie să fie contribuția șefului de serviciu în ceea ce privește diversificarea modalităților de intervenție preventivă și întărire a fermității față de elementele predispuse la activități de natură să afecteze interesele statului nostru ?

Răspuns : Așa cum am mai menționat, calitatea de șef de serviciu presupune o implicare nemijlocită în analiza sistematică a informațiilor de valoare operativă, în interpretarea — în succesiunea și conexiunea lor — a fenomenelor cu semnificație de securitate, pentru a aprecia unde și cînd se impune a se acționa urgent ori a se lua măsuri cu efecte de perspectivă, în vederea realizării dezideratului major al prevenirii. El trebuie să cunoască o serie de fapte și fenomene negative — spre exemplu, din rîndul creatorilor de artă — ce au loc la nivelul mai multor județe sau al întregii țări (inclusiv în alte state), pentru a putea desprinde concluziile ce se impun și a fixa sarcini specifice în vederea prevenirii sau înlăturării unor asemenea stări de lucruri sau de spirit.

Prin analiza situației operative din problemă se vor stabili clar obiectivele de urmat, pentru a antrena întregul efectiv din subordine la o muncă mai ofensivă și de profunzime, la continua diversificare a modalităților de intervenție preventivă, la sporirea eficienței și operativității în prevenirea și neutralizarea faptelor de natură să lezeze securitatea statului.

Din analiza cazurilor soluționate rezultă că, în general, o singură măsură cu caracter preventiv nu își atinge scopul. De aceea, avertizarea anumitor persoane poate fi întărită cu acțiuni de compromitere, iar destrămarea unor anturaje să fie urmată de discreditare, izolare, luare în contact direct, recurgere la sancțiuni administrative prin ogane competente etc. De asemenea, măsura influențării uzitată frecvent, mai ales în cazul creatorilor consacrați, presupune acțiunea convergentă a unei multitudini de factori : de influență propriu-zisă (politică, ideologică, socială) ; de autoritate (morală, profesională, obștească, administrativă); de interes (material, cognitiv, publicistic) ; de prestigiu (cultural, științific), adică, într-un sens mai larg, orice modalitate prin care o persoană ar putea fi determinată să renunțe la fapta antisocială preconizată, folosindu-se, evident, mijloacele și procedeele de securitate specifice.

Există situații în care „ofensivitatea“ cu orice preț ar duce la pierderi ireparabile. În astfel de cazuri, conjugarea gradată a unor măsuri, fără implicarea nemijlocită a aparatului de securitate, poate conduce la rezultatele dorite. Dar, cînd este vorba, de pildă, de persoane pretins protestatare, care nu au nimic de pierdut decît o notorietate cîștigată prin acte de scandal, de afișare ostentativă a așa-zisului nonconformism la norme, deci, față de asemenea elemente structural negativiste, trebuie acționat cu fermitate sporită, înainte de a-și crea o „platformă“ sau precedente cu efecte nedorite în mediile de referință.

Șefii serviciilor de informații interne trebuie să se implice direct în clarificarea și finalizarea unor cazuri mai deosebite, în elaborarea și aplicarea de combinații informative, jocuri operative, precum și a măsurilor de compromitere, izolare, dezinformare, creare de disensiuni sau influențare a elementelor din cadrul emigrației reacționare.

Dintre formele de participare nemijlocită a șefului de serviciu la activitatea preventivă considerăm a fi mai eficiente : ● Contactul periodic cu conducătorii organizațiilor socialiste asigurate informativ și valorificarea unor date obținute în procesul muncii, în vederea informării acestora ● Abordarea în scopuri operative a unor personalități din domeniul artei și culturii, cu ample posibilități de influență, dezamorsare a unor situații conflictuale și apte să combată convingător propaganda ostilă inițiată din străinătate ● Efectuarea unor pregătiri contrainformative colective în instituțiile cultural-artistice ● Organizarea punerii în dezbatere publică ● Selectarea acelor date și probleme care să facă obiectul informării conducerii superioare de partid, pentru eradicarea unor stări de lucruri cu consecințe negative din punct de vedere politic.

Redacția : Complexitatea problematicii cu care se confruntă un șef de serviciu — ca orice alt cadru de conducere de altfel — presupune un stil de muncă adecvat. Sînt exigențe specifice în problema la care ne-am referit ?

Răspuns : Actul de conducere constituie o activitate continuă, iar prin specificul său, munca de securitate impune șefului de serviciu să fie în măsură să ia decizii în orice moment .Este obligatoriu ca, asigurînd un climat corespunzător de muncă, înainte de a lua hotărîri cu privire la măsurile de prevenire ce urmează a fi realizate, șeful de serviciu să se consulte cu lucrătorii din subordine, să le întărească încrederea în capacitățile lor intelectuale, lăsîndu-le, totodată, suficient spațiu de inițiativă, atît în ceea ce privește propunerile, cît și modalitățile concrete de îndeplinire a sarcinilor. Șeful de serviciu trebuie să se preocupe constant și îndeaproape de pregătirea politică, profesională și de cultură generală a efectivului serviciului, astfel încît fiecare ofițer să fie apt să rezolve probleme cu grad sporit de dificultate. În același scop, în funcție de etapă și de mutațiile produse în baza de lucru, el este chemat să orienteze cu competență eforturile pentru realizarea sarcinilor prioritare.

Convorbire realizată de
lt. col. **Dumitru DĂNĂU**

PREVENIREA ȘI CONTRACARAREA UNOR ACTIVITĂȚI NECORESPUNZĂTOARE DIN DOMENIUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE CU PROFIL UMANIST

În anii socialismului, învățămîntul românesc și cercetarea științifică au beneficiat de condiții materiale și organizatorice care le-au permis să se dezvolte necontenit, răspunzînd exigențelor formării tinerei generații în concordanță cu dezvoltarea economico-socială a țării, cu principiile noi de muncă și de viață, cu progresul științei și tehnicii.

Activitatea de securitate în mediul învățămîntului și al cercetării științifice cu profil umanist este organizată și se desfășoară în contextul eforturilor depuse de aparatul de informații interne pentru a cunoaște, preveni, neutraliza și lichida orice acțiune de natură a aduce atingere securității statului în aceste domenii de activitate.

Desfășurîndu-se în spiritul documentelor de partid, al ordinelor și indicațiilor date de conducerea Departamentului Securității Statului, al prevederilor Programului de măsuri pe anul 1984 și al planurilor de măsuri din probleme, activitatea de securitate a fost în permanență adaptată la dinamica principalelor fenomene operative, iar măsurile preventive au fost continuu perfecționate în funcție de evoluția situației operative.

Avînd în vedere specificul și vulnerabilitatea persoanelor care activează în aceste locuri și medii, problema prevenirii și contracarării încercărilor de influențare negativă a acestora trebuie privită în primul rînd prin prisma unei evaluări corecte a fenomenelor operative din sfera de competență și, în al doilea rînd, a sporirii profunzimii și ariei controlului informativ.

În stabilirea acțiunilor de prevenire întreprinse în aceste sectoare este indicat să se țină seama de următoarele particularități :

— pregătirea politică și de specialitate a majorității persoanelor din aceste medii ;

— relațiile frecvente pe care unele elemente le întrețin cu diverse centre și organizații din exterior ;

— multe persoane din aceste locuri și medii au rude și relații apropiate în străinătate, care exercită influență negativă asupra lor ;

— tineretul, prin factura și specificul său, este ușor influențabil.

Datele și informațiile obținute în procesul supravegherii și urmăririi informative reflectă faptul că unele persoane din aceste locuri și medii au o atitudine necorespunzătoare, care se concretizează în :

● Manifestări și comentarii cu caracter ostil și denigrator privind realitățile social-economice și politice din țara noastră, drepturile și libertățile cetățenești, orientarea actuală a învățămîntului etc. În marea majoritate a cazurilor, poziția elementelor semnalate cu astfel de atitudini se datorează influențelor exercitate îndeosebi de emisiunile posturilor de radio reacționare, precum și de rudele și legăturile lor apropiate stabilite în Occident.

● Relații neoficiale cu cetățeni străini.

Astfel de preocupări din practica unor cadre didactice și cercetători, in special din domeniul tehnicii, matematicilor și medicinei, au la bază, în principal, dorința acestora de a se stabili în străinătate sub pretextul așa-zisei lipse de posibilități de realizare profesională și materială in țara noastră. În cadrul acestor contacte, străinii — îndeosebi ziariști și diplomați — exploatează unele nemulțumiri ale celor în cauză și îi determină pe unii dintre ei să facă declarații cu conținut necorespunzător, ce sînt ulterior exploatate în emisiunile postului de radio „Europa liberă“ sau în presa din Occident.

Semnificativ este cazul profesorului „Barbu“ din Capitală, care a intreținut frecvent relații cu unii membri ai Corpului diplomatic occidental acreditat în R. S .România și a fost vizitat de numeroși ziariști străini. Cu aceste ocazii a făcut afirmații denigratoare la adresa orînduirii noastre socialiste, a sistemului de învățămînt, a posibilităților de afirmare profesională etc., declarațiile sale făcînd obiectul unor emisiuni ale postului de radio menționat.

● Preocupări de stabilire în Occident. Astfel de acțiuni au fost constatate în mod deosebit în rîndul cadrelor didactice și al cercetătorilor care sînt trimiși perioade mai mari de timp cu diverse misiuni în străinătate, în special pe linie de cooperare sau ca lectori.

Asupra cadrelor didactice și cercetătorilor români care se deplasează în străinătate se acționează în mod concret și intens de către organe și organizații reacționare din exterior, pentru determinarea acestora să refuze înapoierea în țară.

În sensul menționat, elocvent este modul cum s-a acționat asupra unui cadru didactic de la un institut de învățămînt superior. Într-o localitate dintr-un stat occidental, respectivul a fost contactat de doi cetățeni ai acestei țări, care i-au propus direct să solicite azil politic contra unui serviciu adecvat pregătirii sale profesionale, precum și diverse ajutoare materiale. Totodată, i s-a sugerat ideea de a colabora la presa locală, unde să combată politica internă și externă a R. S. România, concomitent cu întreprinderea unor acțiuni de intimidare.

● Este cunoscut faptul că unele elemente din învățămînt și cercetare care au refuzat înapoierea în patrie, stabilindu-se în Occident, activează pe lîngă organisme internaționale, inclusiv postul de radio „Europa liberă", și se ocupă de racolarea unor oameni de valoare ce se deplasează în străinătate în interes de serviciu sau personal.

In acest sens sînt concludente acțiunile întreprinse de Vlad Georgescu, fost cercetător la Institutul de Studii Sud-Est Europene, Poghirc Cicerone, fost profesor la Universitatea București, Cordureanu Constantin, profesor la Universitatea din Iași care, în contactele realizate cu foști colegi și prieteni, comentează denigrator situația din țara noastră, încercînd să-i influențeze să trădeze patria. În realizarea scopurilor lor, aceștia se folosesc inclusiv de emisiunile postului de radio „Europa liberă", unde citesc materiale cu conținut ostil în legătură cu situația economică și social-politică din țara noastră.

● Manifestări naționalist-șovine semnalate îndeosebi în rîndul cadrelor didactice de naționalitate maghiară și germană din județele Cluj, Bihor, Satu Mare, Arad, Timiș, Mureș, Covasna și Harghita. Iată un exemplu :

Unele cadre didactice și cercetători de naționalitate maghiară din Timișoara sînt preocupate de a încerca să argumenteze, prin intermediul unor documente contrafăcute primite din străinătate, prezența populației maghiare în Transilvania anterior atestării românilor și, pe această bază, să „fundamenteze" drepturile Ungariei asupra teritoriului de la nord de Carpați. Sînt cazuri cînd unele cadre didactice au încercat să inoculeze astfel de teorii și studenților.

● Preocuparea unor elemente cu antecedente politice sau penale ori cunoscute cu poziție ostilă de a studia din fondurile secrete ale unor biblioteci publicații cu caracter fascist, legionar, rasist și mistic, în vederea elaborării unor lucrări cu conținut neocorespunzător.

● Constituirea de anturaje în rîndul tineretului, în mod deosebit din învățămîntul liceal și tehnic-profesional, vizînd comiterea de fapte antisociale, intenții de a procura armament și muniții în scopul trecerii fraudu-

loase a frontierei de stat. Asemenea anturaje sînt compuse, de regulă, din tineri scăpați de sub supravegherea părinților și a școlii, proveniți din familii dezorganizate. În ultima perioadă de timp, această categorie de tineri a reușit să atragă, în unele cazuri, și elevi cu o conduită generală bună.

Un astfel de anturaj, format din 8 tineri între 16 și 19 ani (6 elevi și doi fără ocupație), a fost destrămat, recent, de Securitatea municipiului București. Respectivii, sub influența nocivă a curentului occidental „Punk", s-au constituit într-o „organizație" secretă, elaborînd un regulament, un plan de acțiune și alte documente, propunîndu-și în principal : atragerea de noi adepți și din alte localități ; redactarea și difuzarea unor înscrisuri cu conținut necorespunzător ; procurarea de armament și muniție pentru a le folosi împotriva autorităților de stat ; realizarea unor substanțe și dispozitive explozibile artizanale ; plecarea ilegală din țară.

Asupra tinerilor în cauză s-a acționat prin măsuri de avertizare în prezența factorilor educaționali și a părinților, stabilindu-se totodată măsuri pentru supravegherea îndeaproape a activității și preocupărilor acestora de către toți factorii care concură la educația lor.

● În ultima perioadă a fost semnalată preocuparea unor organizații reacționare din străinătate de a folosi reuniunile internaționale de tineret pentru denigrarea politicii statului nostru, în special prin difuzarea în rîndul participanților străini a unor materiale cu conținut ostil privind drepturile omului în R. S. România.

Acționîndu-se mai ofensiv în direcția prevenirii și neutralizării acțiunilor și manifestărilor ostile ale unor elemente din aceste locuri și medii, s-au întreprins măsuri eficiente de : avertizare, influențare pozitivă, destrămare de anturaje, informarea organelor de partid, U.T.C. și a conducerilor unităților de învățămînt și cercetare.

O atenție deosebită s-a acordat creșterii eficienței conlucrării cu toți factorii educaționali, avîndu-se în vedere, în primul rînd, crearea unei opinii de masă pentru respingerea și demascarea atitudinii elementelor care încearcă să atragă la activități ostile, potrivnice orînduirii noastre socialiste, persoane din aceste locuri și medii.

Tot în ideea prevenirii unor fapte și fenomene negative au fost realizate numeroase pregătiri contrainformative individuale și de grup, vizînd toate categoriile de persoane, efectuate în mod deosebit cu ocazia deplasărilor în străinătate ale unor cadre didactice, cercetători și studenți.

În același scop, s-a acționat mai energic pentru stabilirea temelor de cercetare științifică ce prezintă interes deosebit și determinarea instituțiilor de învățămînt și cercetare să le încadreze la categoria „secret de stat".

Concomitent, au fost selecționați oamenii de știință în legătură cu care se impunea luarea unor măsuri de protejare împotriva influențelor negative exercitate de elemente ostile din țară sau străinătate.

Pentru înlăturarea neajunsurilor care mai persistă pe linia cunoașterii, prevenirii și contracarării acțiunilor ostile din partea unor persoane din locurile și mediile care fac obiectul acestui material și realizarea unei noi calități în munca informativ-operativă, așa cum se prevede în Programul de măsuri ofițerii care lucrează în aceste probleme trebuie să acționeze în următoarele direcții :

☐ Asigurarea unui control informativ eficient, în toate obiectivele, locurile și mediile, cu surse capabile să sesizeze aspectele specifice de securitate. Atenție deosebită se impune să se acorde mediului cadrelor didactice și cercetătorilor din domeniile medicinei, matematicii și științelor sociale.

☐ Îmbunătățirea supravegherii informative a persoanelor cu antecedente politice ori penale care își desfășoară activitatea în instituțiile de învățămînt sau cercetare științifică, avînd în vedere faptul că, prin specificul și importanța acestor instituții, posibilitățile de a prejudicia securitatea statului sînt mai mari decît în alte domenii de activitate.

☐ Sesizarea în fază incipientă a preocupărilor unor tineri de a se constitui în anturaje cu scopul de a comite fapte antisociale sau acțiuni de natură a afecta interesele statului nostru.

În contextul măsurilor de prevenire, considerăm că este necesar să se pună un accent mai mare pe conlucrarea cu organele și organizațiile de U.T.C., A.S.C., cu factorii de conducere din instituțiile de învățămînt, precum și cu comitetele de părinți.

☐ Asigurarea unui control informativ eficient asupra străinilor care vin în contact oficial sau neoficial cu persoane din domeniul învățămîntului și cercetării științifice cu profil umanist, sporirea preocupărilor de influențare pozitivă a acestora și realizarea unei cooperări sistematice cu celelalte compartimente de muncă ce au atribuții pe această linie.

☐ Sesizarea operativă a cauzelor care pot genera stări de spirit negative, alte fapte sau fenomene necorespunzătoare de natură să afecteze buna desfășurare a activității în domeniul învățămîntului și cercetării științifice cu profil umanist și informarea operativă și sistematică a organelor de partid și a conducerilor instituțiilor respective, în vederea luării celor mai adecvate măsuri.

Maior Viorel TRIFAN

documentar

FRANCMASONERIA

ORGANIZAȚIE ANTICOMUNISTĂ ȘI ANTISTATALĂ

Francmasoneria este o organizație secretă cu scopuri etico-religioase și politice care a îmbinat, la origine și ulterior, tradițiile de solidaritate ale corporațiilor medievale de zidari cu diferite sisteme doctrinare, de ritual și organizatorice oculte, împrumutate de la ordinele religioase, rozicrucieni, teosofi, luciferieni și alții.

Conform aserțiunilor francmasonice, aceasta și-ar avea originea într-o organizație a lucrătorilor care au construit templul regelui evreu Solomon, înaintea erei noastre, dar primele mărturii ale existenței unor elemente ce se regăsesc azi în motivația masonică datează din anii 900—1100, avîndu-și rădăcina în activitatea unor bresle din Genova, Florența, Paris, Londra, York și alte orașe europene în care burghezia începuse să se organizeze mai bine. Scopul acestor organizații era de a păstra secretul procedeelor de construcție a marilor edificii ale timpului — în special cetăți, catedrale și palate — și de a obține exclusivitatea unor comenzi, care, în timp, au asigurat poziții sociale și beneficii imense.

Documente istorice incontestabile atestă existența francmasoneriei la sfîrșitul secolului al XIV-lea în Anglia. În perioada respectivă, o serie de reprezentanți ai aristocrației și burgheziei care au frecventat adunările de breaslă ale lucrătorilor constructori (în engleză „free masons" însemnînd „zidari liberi"), au reușit treptat să modifice natura și orientarea acestor organizații profesionale și să impună noi obiective și reguli de organizare, iar ulterior, înlăturînd membrii originari, să le transforme în organizații potrivnice intereselor maselor largi. Aceasta a făcut ca, în virtutea intereselor burgheziei — și nu ca urmare a unor anticipări istorice — francmasoneria să se constituie temporar ca adversar al feudalismului.

Prima atestare documentară a francmasoneriei, în accepțiunea ei actuală, datează din anul 1717 cînd se consemnează crearea Marii Loji a Londrei care cuprindea patru loji de „zidari liberi".

Lojile proliferează rapid, se extind în restul Europei, apoi în cele două Americi și în Asia, mai ales în coloniile de atunci ale Angliei, astfel că la începutul secolului XX francmasoneria se întindea aproape asupra întregii planete.

Partizană inițial a ideilor novatoare, pe măsură ce burghezia pe care o servea și-a realizat interesele, francmasoneria a adoptat, din ce în ce mai mult, un imobilism politic și doctrinar propice apărării pozițiilor cîș-

tigate de noii ei componenți și de biserica catolică, ai cărei reprezentanți s-au infiltrat între timp în mecanismul masonic prin intermediul ordinelor religioase asimilate de gradele superioare ale organizației.

În anul 1723, prin „Constituția francmasoneriei" — compilație și interpretare nouă a documentelor masonice făcute de preotul anglican ANDERSON, dușman inverșunat al catolicismului —, se preconizează îndepărtarea masoneriei de doctrinele religioase și orientarea ei spre realizarea unei societăți caracterizate de „o largă morală umană bazată pe principiul binelui, loialității și onoarei".

„Constituția" a dus la scindarea francmasoneriei în masonerie religioasă și conservatoare pe de o parte — în fruntea căreia a fost și este Marea Lojă a Angliei, alături de care se află masoneria din fostele ei colonii și din țările nordice și germanice — și masoneria atee, adepta ideilor iluministe, umaniste și novatoare, pe de altă parte, care a dat Marele Orient al Franței și lojile naționale din multe țări asiatice și latino-americane care îi recunosc paternitatea.

Această deosebire doctrinară a stat la baza unei adevărate confruntări inter-masonice care se menține și azi, dacă nu este vorba de un obiectiv comun.

Avînd în vedere organizarea tradițiilor, modul concret de acțiune, scopul francmasoneriei și alte elemente, unii autori, făcînd abstracție de religiozitatea sau ateismul masonic, apreciază — cu sau fără temei — că francmasoneria a fost și continuă să fie o organizație de inspirație evreiască, sens în care se exprimă însuși rabinul american ISAK WISE : „Francmasoneria este o instituție evreiască a cărei istorie, precum și grade, funcții, cuvinte de ordine și declarații sînt de la început pînă la sfîrșit evreiești". Scriitorul EDOUARD DRUMONT, bun cunoscător al francmasoneriei, afirma că aceasta este „o mișcare de luptă inventată de evrei, pentru a cuceri lumea și a-și realiza vechiul lor vis de dominație universală". În sprijinul acestor susțineri se aduce un document celebru — susținut de unii, contestat de alții — respectiv „Protocoalele înțelepților Sionului", publicat la începutul secolului nostru în Rusia, discutat și aprobat la Congresul sionist de la Basel (1897), un adevărat plan de cuceririe a întregii lumi, document din care cităm selectiv : „Francmasoneria exterioară nu servește decît să acopere planurile noastre ... Așteptînd venirea noastră la putere, vom crea și înmulți lojile masonice în toate țările lumii, vom atrage în ele pe toți cei care sînt sau pot deveni agenții noștri. Aceste loji vor fi principalul nostru birou de informații și instrumentul cel mai influent al activității noastre ... Proiectele politice cele mai secrete ne vor fi cunoscute și vor ajunge în mîna noastră din ziua apariției lor ... Este natural ca noi, evreii, să conducem treburile francmasoneriei, pentru că noi știm încotro ne îndreptăm, ... pe cînd creștinii nu cunosc nimic, ... se mulțumesc de obicei cu un succes momentan de amor propriu, ... intră în francmasonerie din curiozitate sau cu speranța de a gusta din praznicul public ..., sînt însetați de emoția succesului și a aplauzelor pe care noi le împărțim cu dărnicie ... Nu vă închipuiți cum poți aduce pe cei mai inteligenți creștini la o naivitate inconștientă cu condiția să-i faci să fie mulțumiți de ei înșiși ... Această psihologie ne ușurează considerabil putința de a conduce francmasoneria ...".

Pe de altă parte, se cuvin a fi reținute accentele antisemite ce s-au regăsit în politica unor loji masonice, precum și legătura strînsă și conlucrarea existente mult timp între vîrfurile naziste, inclusiv Adolf Hitler, și unele organizații francmasonice germane, ca de exemplu Ordo Templi Orientis.

Independent de aceste orientări, iese în evidență pregnant caracterul antistatal și antinațional al francmasoneriei, concretizat atît în formele ei organizatorice, cît, mai ales, în obiectivul ei suprem de a crea o „republică universală" condusă de masoni, peste interesele popoarelor.

Pe plan mondial, francmasoneria are două centre puternice de conducere — la Londra și la Paris — aflate într-o continuă dispută pentru supremație masonică. Potrivit altor argumente, centrul vital al francmasoneriei mondiale se află în prezent în Statele Unite, unde acționează Organizația B'NAI-B'RITH (în ebraică : „Fiii Alianței") — patronată de organizațiile mondiale evreiești — și Organizația Mondială pentru Ajutor Masonic (O.M.P.A.M.).

În alte state ca Elveția, Belgia, Italia, Israel etc., funcționează organizații masonice cu o puternică activitate internațională care cuprind milioane de membri. În unele țări funcționează în paralel două sau mai multe organizații masonice de nivel național, așa cum este în Franța, unde acționează „Marele Orient al Franței" — cea mai puternică — și „Marea Lojă a Franței" controlată de „Marea Lojă a Angliei".

În plus, francmasoneria acționează prin intermediul unor structuri „supranaționale" ca : „Academia Internațională de Arte", „Asociația Internațională a Criticilor de Artă", „Institutul Internațional de Teatru" și altele, la a căror activitate participă masoni de toate naționalitățile.

Se estimează că, la nivel mondial, organizațiile masonice grupează în prezent 6—7 milioane de „frați". Francmasoneria polarizează persoane din cele mai diverse domenii de activitate al căror numitor comun îl constituie supunerea oarbă doctrinei și obiectivelor masonice și dorința de a-și realiza propriile interese. În această privință sînt de reținut instrucțiunile date de marele convent al francmasoneriei italiene unuia din membrii săi marcanți cu privire la categoriile de persoane care trebuie să fie racolate la masonerie : „Te vei strădui să atragi în aceste ateliere un număr mare de elemente ostile puterii politice, ideilor și instituțiilor ei, pe toți revoltații contra acesteia ; te vei strădui să faci loc printre frații simbolici tuturor ambițioșilor care voiesc să ajungă la onoruri și putere, tuturor declasaților și secăturilor care sînt în căutarea unei poziții sociale, oamenilor de petreceri, bonvivanților lacomi de plăceri materiale, negustorilor și industriașilor avizi de cîștig, literaților și savanților setoși de faimă ; te vei strădui să aduni în grupul simbolismului oameni inteligenți și influenți din toate țările — studiază-i, ghicește-le tendințele și înclinările și formează cu ei atelierele înaltelor grade".

De-a lungul timpului, din organizațiile masonice au făcut parte personalități de primă mărime din toate domeniile de activitate, inclusiv politic. Printre francmasonii de seamă ai secolului XX sînt cunoscuți : WINSTON CHURCHILL, EDUARD al VII-lea și GEORGE al V-lea (regi ai Angliei), toți regii Suediei, președinți americani (TAFT WILSON, F. D. ROOSEVELT, TRUMAN, JOHNSON și FORD), THATCHER, FRANCOIS MITTERRAND și alții.

Țelul francmasoneriei — în esență — sînt dominația și controlul mecanismului social, la nivel național și, în perspectivă, la nivel mondial, în interesul cercurilor politice, industriale și financiare care o compun. În

acest scop, în diferite țări francmasoneria a reușit să influențeze sau să determine evenimente cruciale, numirea sau destituirea unor conducători politici, orientarea politicii unei țări și altele. Majoritatea acestor intervenții — unele împotriva logicii istorice și a intereselor naționale — au rămas necunoscute, însă altele, prin excepție, au devenit notorii, luînd uneori proporții de scandal cum a fost, relativ recent, cazul lojei „Propaganda — 2" din Italia.

Ca urmare a acțiunilor sale, francmasoneria este interzisă în majoritatea țărilor, ceea ce însă nu a impiedicat-o să se organizeze deplin conspirat și să penetreze — în unele state — intreaga structură politică, economică și spirituală a națiunilor respective, dirijînd viața și activitatea acestora prin folosirea influenței directe, a forței financiare de care dispune, a mijloacelor de informare în masă.

În țările socialiste — cu excepția Cubei — francmasoneria este interzisă. Ca și în alte situații neprielnice, ea și-a încetat temporar activitatea, „trecînd în adormire" (conform limbajului francmasonic), stare în care — în așteptarea unor condiții favorabile — un francmason sau o întreagă organizație poate rămîne, la nevoie, zeci de ani. În majoritatea situațiilor însă, după un timp, francmasoneria și-a reluat activitatea în condiții de adîncă clandestinitate.

▲ Organizare, caracteristici

Unitatea organizatorică a francmasoneriei este loja sau atelierul, care cuprinde 15—150 „frați", împărțiți în 3 grade : gradul 1 — ucenic ; gradul 2 — calfă (sau companion) ; gradul 3 — maestru, care se bucură de drepturi masonice depline. Aceștia, la începutul anului masonic — septembrie-octombrie — îi aleg pe venerabilul lojii, pe cei 9 „ofițeri", apoi prestează jurămîntul de supunere în fața primului. Pe lîngă aceștia, în conducerea fiecărei loji masonice mai intră 1—3 „deputați". În francmasonerie nu se intră la cerere, ci la recomandarea unui membru mai vechi, după verificări amănunțite, îndelungate.

Această primă celulă, respectiv primele 3 grade masonice, formează așa-numita masonerie albastră. Pe această bază se ridică o structură complexă, stratificată și osificată, respectiv masoneria neagră (gradele 4—30) și masoneria albă — sau roșie, într-o altă denumire — respectiv gradele 31—33. Denumirile gradelor masonice au în multe cazuri rezonanță religioasă ; uneori ele sînt bizare și de neînțeles pentru cei din afara organizației, dar cu un conținut precis pentru inițiați (ex. : Maestru Secret — gradul 4 ; Mare Maestru Arhitect — 12 ; Prinț al Ierusalimului — 16 ; Mare Pontif — 19 ; Cavaler al Securii Regale — 22 ; Mare Scoțian — 29 ; Mare Inchizitor Comandor — 31 ; Suveran Mare Inspector General — 33).

Masonii de la gradul 28 în sus sînt considerați ca făcînd parte din francmasoneria mondială, subordonîndu-și activitatea intereselor supranaționale ale acesteia.

Lojile dintr-un stat formează, de regulă, o Mare Lojă, la nivel național, numită și obediență, prezidată de un Mare Maestru, asistat de un Mare Ofițer (funcții masonice) și condusă de un Suprem Consiliu — cu rol de guvern, format din 33 „demnitari", aleși la convențiile anuale ale deputaților masonici care, în acest mod, joacă rolul unui adevărat parlament masonic. Marele Secretar are atribuții corespunzătoare ministrului de interne, Marele Cancelar — ale ministrului de externe etc. Francmasoneria are tribunale, universități și instituții cultural-științifice, organe de presă, de poliție și servicii de cadre proprii, iar obediențele dintr-o țară încheie tratate cu obediențele din alte țări. Periodic, conducătorii obediențelor naționale se întrunesc în adunări mondiale, în orașe „sigure".

Analiza activității, a modului de acțiune și a structurilor francmasonice evidențiază principalele caracteristici ale acestei organizații mondiale tentaculare :

— **Cultul secretului**. Ca orice organizație ilegală sau semiilegală, francmasoneria și-a impus, de-a lungul istoriei sale de existență clandestină, secretul ca lege fundamentală a activității sale. El este înscris în statutele diferitelor obediențe, în doctrina francmasonică, iar la intrare în organizație, se depune un jurămînt în care persoana în cauză se angajează să păstreze „o tăcere eternă" cu privire la „secretele, semnele, atingerile, doctrinele și regulile francmasoneriei", precizînd că, în caz contrar, se supune conștient pedepselor de genul : „să mi se ardă buzele cu fierul roșu, să mi se taie mîna" etc. Se cunosc cazuri cînd, pentru divulgarea unor importante secrete ale francmasoneriei, vinovații au fost asasinați. Secretul este, în general, atît de bine păstrat, încît au fost situații cînd unele persoane, după ceremonia de inițiere, cînd li s-au dezlegat ochii, au avut surpriza să găsească printre participanți pe unii membri ai propriei familii. De asemenea, dincolo de limitele lojei din care face parte, francmasonul nu-și cunoaște ierarhia, ordinele vin de la o autoritate necunoscută și de temut.

— **Tendința de a crea un centru de putere diferit de stat.** Din prezentarea succintă a organizării masonice, se poate remarca, între altele, că aceasta este un stat în stat ce tinde să creeze structuri paralele cu cele oficiale și să ia decizii în aceleași probleme, dar de multe ori orientate împotriva intereselor de stat. Se cunosc cazuri cînd o serie de măsuri guvernamentale au fost blocate, eludate sau contracarate de francmasonii infiltrați în aparatul de stat. Faptul că, uneori, înșiși șefii de state sau guverne au fost ori sînt francmasoni nu anulează opoziția stat — francmasonerie, ci demonstrează puterea de penetrație a acesteia.

— **Existența unui ritual și a unei simbolistici masonice complicate și importante.** În arsenalul masonic se găsesc capete de morți, săbii, ceremonii lugubre, stranii, încărcate de mister, menite să înfricoșeze și să impresioneze pe masoni încă de la primirea în organizație. Trecerea de la un grad la altul are loc, de asemenea, printr-o ceremonie diferită și chiar ședințele obișnuite se desfășoară după un ritual complicat. Însuși sediul lojei se numește „templu" — în amintirea templului lui Solomon —, este orientat Est-Vest și nu are ferestre spre exterior, iar fotoliul din care Venerabilul conduce ședința se numește „Tronul lui Solomon". Ședința se desfășoară în semiobscuritate pentru obținerea de efecte psihologice puternice, iar participanții poartă șorț și mănuși albe. Pe pereții „templului" se află simbolurile masonice : triunghiul sacru, ochiul, coloanele, soarele, luna, echerul, compasul și ciocanul. Majoritatea simbolurilor masonice au fost preluate — prin ordinele religioase, rozicrucieni ori direct — din Vechiul Tes-

tament, Talmud și Cabală, precum și din inventarul de lucru al breslelor de zidari și cioplitori în piatră. În arsenalul masonic există parole, semne și atingeri (de exemplu, modul de a strînge mîna), în baza cărora persoane de naționalități diferite, care nu se cunosc și nu vorbesc aceeași limbă, să-și poată comunica mesaje și să se recunoască reciproc ca apartenență la aceeași organizație. De asemenea, existența unor cuvinte cu valoare codificată prestabilită — alta decît cea normală — dau posibilitatea de transmitere a unor mesaje prin articole, afișe, lucrări de artă, emisiuni TV, spectacole cu public etc. și de a fi o prezență activă cu efect moral tonic pentru francmasoni, care în acest mod se simt mai puternici.

— **Universalitatea și solidaritatea**. Pe lîngă simbolistica masonică informativă — un adevărat limbaj universal — doctrina masonică încearcă să-și convingă adepții că „patria masonului este pămîntul întreg și nu numai locul unde s-a născut"; printr-o „logică" răsturnată se inoculează francmasonilor ideea că interesele organizației sînt mai presus de orice, că ele acționează dincolo de frontierele naționale și că solidaritatea masonică este o virtute de excepție care conferă puterea organizației. Ca urmare a acestei îndoctrinări, se cunosc cazuri de masoni care, recunoscîndu-se în tabere diferite, pe cîmpul de luptă, au fraternizat, unul dintre ei trădîndu-și patria; polițiști masoni care au lăsat să le scape infractorii masoni, generali care au transmis francmasoneriei secrete militare deosebite etc.

De altfel, tot în numele solidarității masonice, „francmasonul are datoria, în orice împrejurare, să-l ajute și să-l protejeze pe fratele său, chiar cu riscul vieții" — cum se spune în statutul unei obediențe occidentale.

— **Folosirea unor procedee și metode proprii serviciilor de informații**. Astfel, obținerea de secrete nu apare doar ca un efect accidental al solidarității ci, în primul rînd, ca o obligație ce decurge din supunerea oarbă față de ierarhia masonică.

Nici aici acest element nu este lăsat la voia întîmplării, astfel că la trecerea la gradul 6 masonic (Secretar Intim) unul din „secretele" ce i se comunică masonului este: „Spionarea dușmanului este o virtute"; ori, „principalul dușman este autoritatea oficială". O cazuistică bogată atestă legătura strînsă existentă între francmasonerie și serviciile de spionaj.

Modul de legătură, de întîlnire etc., tipice organizațiilor clandestine, sînt tot din arsenalul serviciilor secrete. Mai mult, în situații deosebite — în special în cazuri de trădare ori în stări de pericol — francmasoneria a avut inițiativa punerii în circulație a unor variante de dezinformare și derutare, dovedind în mod repetat că stăpînește tehnica unor acțiuni de finețe de acest gen.

— **Elitismul**. Cu toată originea modestă — zidari — pe care o revendică organizația inițiatică a francmasonilor, aceasta a devenit în timp o adevărată castă, care nu permite accesul oamenilor de rînd. Nu e doar o practică, ci un element de concepție potrivit căruia nu sînt admiși „cei ce-și cîștigă existența cu brațele". O astfel de idee este exprimată și mai clar în lucrarea „Instrucțiuni și studii masonice" editată de loja „Fraternitatea popoarelor", în care se arată că egalitatea masonică este „o egalitate prin cooptare și selecție, este egalitatea elitei" și că ea „nu se extinde la națiune". Este încă un element de atracție pentru mințile slabe sau firile orgolioase, pentru care apartenența la o elită ar merita sacrificarea unor interese superioare.

— **Anticomunismul.** Această caracteristică decurge atît din caracterul antistatal al francmasoneriei, din orientarea și caracterul profund reacționar al acțiunilor sale, cît și din poziția exprimată fără echivoc de autorități masonice, care vorbesc despre incompatibilitatea acesteia cu mișcarea comunistă și muncitorească. Într-o lucrare publicată în 1961, scriitorul francmason GUY VINATREL arăta: „Comunismul este dușmanul fundamental al francmasoneriei ... Nu există posibilitatea împăcării între comunism și francmasonerie".

Față de cele prezentate mai sus, concluzia periculozității francmasoneriei se impune, cu pregnanță, de la sine.

▲ Francmasoneria în țara noastră

Prima încercare de inițiere a unor activități francmasonice, pe filieră franceză, se situează în timpul domniei lui Grigore al II-lea Ghica (1726—1733), inițiatorul fiind expulzat. La scurt timp, în 1750, se înființează la Iași și București primele loji sub obediența franceză, iar în 1757 secretarul lui Constantin Mavrocordat, italianul CARRA, fondează două loji la Iași și Galați, subordonîndu-le Marelui Orient al Italiei.

În secolul XX sînt cunoscute în Principatele Unite loji masonice ca: „Steaua Dunării", „Renașterea", „Discipolii lui Pitagora", „Înțelepții din Heliopolis", iar despre Bălcescu, C. A. Rosetti și Ion Ghica există date că ar fi avut legături cu francmasoneria. De asemenea, A. I. Cuza a fost inițiat în francmasonerie, dar și-a dat seama repede de esența antistatală a acesteia, a interzis-o și, ca represalii, a dispus arderea pînă la temelii a templului unei loji din București. Ca o ironie a soartei, cîțiva ani mai tîrziu, complotul care l-a răsturnat pe Cuza era format exclusiv din francmasoni.

Nu vom urmări întreaga istorie a francmasoneriei în România — care poate ar merita un articol aparte — menționînd doar că aceasta s-a extins rapid, cuprinzînd întreaga țară. Faptul că Sadoveanu a fost francmason (gradul 33) este deja un lucru notoriu. Există date că și Carol al II-lea a fost francmason și că „Garda de Fier" ar fi fost creată de francmasonerie, dar că a scăpat de sub controlul acesteia.

După al doilea război mondial (mai precis în 1948), francmasoneria a fost desființată, dar, conform regulii, a „trecut în adormire" și și-a continuat activitatea pe baze și mai conspirative. În această perioadă se cunoaște apartenența la francmasonerie a unor personalități de vîrf ale vieții politice și cultural-artistice, cum sînt: Constantin Argetoianu, Gh. Brătianu, Armand Călinescu, Nae Ionescu, N. D. Cocea, Mihai Ralea, Horia Hulubei, Victor Eftimiu și alții.

Atît în perioada dintre războaie, cît mai ales după 1944, francmasoneria din țara noastră a fost folosită activ de serviciile de spionaj, mai ales de cele englez și american, care au făcut recrutări și și-au infiltrat cadre în rîndul membrilor acesteia.

Cu toate arestările și loviturile primite, francmasoneria în țara noastră ,datorită numărului mare de membri, a poziției acestora, a modului de acțiune în clandestinitate, precum și a insuficientei preocupări a siguranței și, ulterior, a organelor de securitate — nu a fost lichidată.

In ultimii ani — deși problema nu a fost lucrată decît sporadic — s-au obținut tot mai multe informații din care rezultă că organizația francmasonică și-a reluat activitatea, mai ales în domeniile culturii și artei, dar nu numai aici. S-au înregistrat încercări de creare a unei „stări de spirit internaționale", tinzînd la anihilarea specificului național și a elementului patriotic. În cîteva reviste literare de prestigiu au apărut reproduceri ale unor „opere de artă" (tapiserii) care erau o sinteză a principalelor simboluri masonice și care au fost foarte bine primite de masonii din rîndul criticilor de artă și al specialiștilor, care nu se puteau înșela asupra semnificației lor ; s-au organizat expoziții cu lucrări de artă plastică ce conțineau hipersemne (echer, compas etc.) ; în unele publicații și la emisiuni de televiziune au apărut mesaje și simboluri tipic masonice ; s-a încercat discreditarea unor opere care atacau francmasoneria ; s-au organizat acțiuni vaste de lansare a unor mediocrități în domeniul artistic numai pentru că servesc interesele masonice și chiar s-au lansat atacuri repetate, abil disimulate, vizînd valori și interese superioare ale societății noastre socialiste.

S-au înmulțit încercările de acțiune francmasonică din exterior împotriva unor cetățeni români sau prin trimiterea de emisari ori materiale francmasonice, în special din S.U.A, Franța, Anglia, Israel și Austria. Sînt acțiuni concrete, direcționate riguros, vizînd „răsturnarea regimului politic din R. S. România, eliberarea poporului român, a tuturor oamenilor de tirania barbară a comunismului". Particularitățile de situație operativă, ale mijloacelor și metodelor de acțiune specifice francmasoneriei vor fi prezentate într-un viitor material documentar.

Colonel **Gavrilă VALEAN**
Lt. col. **Nicolae CĂLUGARIȚA**

INFORMAȚII INTERNE

Unele concluzii operative privind atitudinea și comportamentul elementelor care au inițiat, condus sau acționat în bande și organizații subversiv-teroriste

În conformitate cu prevederile „Planului de măsuri privind foștii condamnați pentru infracțiuni contra securității statului" din decembrie 1980 și cu ordinele conducerii Departamentului Securității Statului de a se intensifica și îmbunătăți munca de cunoaștere și prevenire în domeniul respectiv, un accent deosebit s-a pus pe activitatea informativ-operativă în rîndul acestei categorii de elemente. Ca urmare, în baza analizei informațiilor obținute în ultimii doi ani și a mutațiilor survenite în situația operativă, s-a realizat o evaluare mai realistă a pericolului social pe care îl reprezintă acești foști condamnați, astfel încît s-a acționat permanent pentru a se putea stabili imediat orice intenție de acțiune dușmănoasă din partea lor. De asemenea, întregul aparat de informații interne și-a concentrat atenția în direcția prevenirii proliferării în alte locuri și medii a ideilor, concepțiilor și metodelor de activitate ostilă pentru care au fost condamnate aceste elemente, vizîndu-se în special persoanele anarhice, parazitare, nemulțumite, ușor influențabile ori lipsite de maturitate social-politică.

Datele și informațiile obținute despre foștii condamnați care au inițiat, condus sau acționat în bande și organizații subversive evidențiază faptul că, deși unii dintre aceștia se arată rezervați, izolați ori prudenți, o bună parte din rîndul categoriei menționate continuă să prezinte pericol social, atît prin prisma experienței lor în activitatea clandestină, cît și prin preocupările dușmănoase pe care le au în prezent.

Iată, sintetic, principalele direcții și forme în care se concretizează astfel de manifestări :

◆ **Comentarii dușmănoase, pe fondul audierii și colportării emisiunilor postului de radio „Europa liberă", de natură a crea neîncredere în trăinicia politicii partidului și statului nostru, proferarea de injurii și calomnii la adresa orînduirii socialiste — de cele mai multe ori în anturaj cu alte persoane.**

Astfel, „Oprea" din Bîrlad, contabil, pensionar, fost șef al unei organizații subversive, a încercat să-și formeze un anturaj din 8 persoane fără antecedente politice sau penale, cărora — cu ocazia întîlnirilor frecvente realizate la domiciliul său, cînd se audiau și colportau și știrile transmise de posturile de radio străine — căuta să le inoculeze propriile sale idei ostile.

De asemenea, „Manu", pensionar din județul Gorj, fost condamnat de două ori pentru activitate în grupări subversive, continuă să aibă preocupări de a-și crea relații în rîndul unor elemente cu antecedente politice și să prolifereze concepțiile sale negative. În acest scop întreține relații și cu fostul condamnat „Costică", semnalat cu poziție deosebit de dușmănoasă și intenții de a se adresa pe căi ilegale postului de radio „Europa liberă".

◆ **Preocupări de reluare și menținere a contactelor între foștii condamnați care au acționat în aceeași bandă sau organizație subversivă ori au executat detenția în locuri comune și de realizare a unor legături cu elemente suspecte din emigrația reacționară.**

Semnificative în acest sens sînt preocupările lui „Alexandru" din Ploiești, tehnician, pensionar, fost condamnat pentru activitate desfășurată într-o organizație subversivă, precum și pentru trădare prin transmitere de secrete. Respectivul este cunoscut cu manifestări ostile și legături cu unii foști condamnați, pe care-i contactează și încurajează, susținîndu-le „moralul". Pentru a-și acoperi întîlnirile cu aceștia, cel în cauză organizează „agape" la domiciliul său, creînd astfel condiții prielnice de a se informa reciproc asupra situației lor prezente și de a purta discuții tendențioase cu privire la perioada de detenție.

„Radu", contabil, domiciliat în Iași, fost condamnat pentru participare într-o organizație subversivă pe linie de tineret, continuă să se mențină pe poziție ostilă și să întrețină relații cu alte persoane, împreună cu care a desfășurat activitate dușmănoasă. Despre acesta s-au obținut informații că urma să fie vizitat de „Roșu" din Constanța (fostul șef al organizației respective), pentru a se întîlni cu alți foști membri ai acestei organizații. Se preconiza ca întîlnirea să se desfășoare cu ocazia unui parastas organizat pentru comemorarea unui fost membru al organizației amintite.

◆ **Pe fondul convingerilor ostile ce le au, unii foști condamnați, sub acoperirea așa-ziselor preocupări literare, redactează lucrări „de sertar", în conținutul cărora prezintă și elogiază activitatea subversivă desfășurată sau strecoară idei tendențioase referitoare la perioada de detenție.**

Dintre aceste cazuri se disting : „Burcea", profesor pensionar din județul Maramureș, fost condamnat pentru activitate într-o organizație subversivă, care se situează pe o poziție dușmănoasă, comentează negativ politica partidului și statului nostru în domeniul culturii și are în preocupare redactarea unor materiale memorialistice cu conținut tendențios pe care intenționează să le prolifereze într-un cerc mai restrîns de persoane cu concepții apropiate, pentru a avea garanția că nu sînt divulgate. De asemenea, întreține legături cu „Traian", din S.U.A., fost condamnat, cu care a acționat în aceeași organizație.

„Vladimir", profesor, neîncadrat în cîmpul muncii, din București, fost șef al unei organizații subversive, cunoscut și în detenție cu intenții de a crea un așa-zis partid de opoziție, a fost semnalat cu preocupări de întocmire a unor materiale cu conținut sociofilozofic, în care atacă de pe poziții dușmănoase sistemul socialist, promovează idei și concepții anticomuniste și idealiste, paralel cu elogierea modului de viață occidental.

◆ **Sub acoperire cultică, unii foști condamnați își continuă activitatea, inițiind acțiuni ostile și de prozelitism în cadrul unor secte ilegale.**

Astfel, „Romulus", profesor, din Cluj-Napoca, fost șef al unei organizații subversive, este semnalat cu manifestări ostile la adresa orînduirii noastre socialiste și acțiuni dușmănoase pe linia clandestinității cultului greco-catolic (prozelitism și legături ascunse cu elemente de conducere din acest cult ilegal). De asemenea, întreține relații atît cu elemente fost condamnate din țară, cît și cu unii cetățeni străini suspecți, care l-au vizitat de mai multe ori la domiciliu. Ca urmare a influențelor negative exercitate asupra celor 5 copii ai săi, și aceștia au fost semnalați cu manifestări negative și preocupări de plecare definitivă în străinătate.

◆ **Intenții de stabilire în exterior și de permanentizare a relațiilor cu unii cetățeni străini veniți în țară ca turiști.**

Dintre cazurile mai deosebite îl prezentăm pe cel al lui „Badea", tehnician din București, inițiatorul unei organizații subversive anticomuniste, care a cerut aprobare pentru a se stabili împreună cu familia sa în S.U.A. și a fost semnalat cu preocupări de a-și continua activitatea ostilă împotriva țării noastre în exterior, prin redactarea și publicarea unor materiale dușmănoase. Pentru a i se aproba cererea, cel în cauză s-a adresat unor elemente cu antecedente politice stabilite pe diferite căi în S.U.A., cunoscute cu atitudine profund dușmănoasă R. S. România, solicitînd, totodată, sprijin în acest sens și unor așa-zise cercuri de apărare a drepturilor omului din Occident.

◆ **Foștii condamnați pentru participare în grupuri subversive cu caracter naționalist-iredentist fac comentarii denigratoare cu privire la drepturile și libertățile populației de naționalitate maghiară, la situația socială și economică din țara noastră, comparații tendențioase și redactează înscrisuri cu conținut ostil.**

Dintre cazurile lucrate de securitățile județene din zona Transilvaniei, unde se află ponderea acestor elemente, semnificative sînt : „Jonas", inginer din Miercurea Ciuc, inițiatorul unei organizații subversive de elevi, semnalat cu manifestări naționalist-iredentiste. Referindu-se la situația sa

de fost condamnat, cu orice prilej respectivul scoate în evidență că aceasta s-ar fi datorat faptului că „a apărat cauza națiunii maghiare". De asemenea, „Ferenz", tehnician, din Miercurea Ciuc, întreține relații cu unii foști condamnați pentru participare la acțiunile organizației subversive „Mîna neagră" din care a făcut și el parte ; este cunoscut cu manifestări naționalist-șovine sub forma proliferării unor cîntece cu un astfel de conținut.

◆ **Comiterea la locurile de muncă — în special de către foștii condamnați care își desfășoară activitatea în obiective economice — a unor abuzuri, precum și proliferarea de idei și concepții nocive de natură a genera sau amplifica stări de spirit nefavorabile.**

În această categorie se înscriu : „Eugen", tehnician la o întreprindere din Craiova, inițiatorul unei organizații subversive care a acționat în Tîrgu-Jiu. Acesta, datorită concepțiilor sale ostile, se situează mereu pe o poziție refractară față de îndeplinirea unor sarcini pe linie obștească, influențînd și determinînd și pe alți colegi de serviciu la comportări necorespunzătoare similare, în special în legătură cu participarea la muncile agricole. „Sergiu", medicveterinar, din Pitești, este implicat în comiterea unei infracțiuni de serviciu, întrucît în calitate de șef de fermă nu s-a preocupat de asigurarea unei asistențe medicale corespunzătoare în sectorul zootehnic, fapt ce a condus la o mortalitate masivă de animale.

◆ **Un număr restrîns de elemente — în special din rîndul celor care au fost șefi de bande și organizații subversive și condamnați de două sau mai multe ori — datorită experienței acumulate pe linia activității clandestine, atitudinii refractare de care au dat dovadă în perioadele de detenție și persistenței și în prezent a concepțiilor lor dușmănoase rămîn în continuare pretabile de a iniția acțiuni directe de un pericol social sporit.**

În lucrarea informativă a acestor elemente, prioritar se acționează pentru cunoașterea și prevenirea materializării intențiilor lor — inițiate încă pe timpul detenției — de a-și continua activitatea ostilă în condiții de libertate, mai ales pe linia procurării de armament și recrutării de noi persoane cu concepții dușmănoase care, la momentul conjunctural favorabil, să acționeze împotriva orînduirii noastre socialiste. Tot în scop preventiv, asupra unor elemente care manifestă fanatism și ură fățișă față de orînduirea socialistă din țara noastră, se acționează și cu măsuri specifice profilului de securitate și gardă.

Dintre aceste cazuri se detașează cel privind pe „Bănică" din Vaslui, fost condamnat de două ori pentru activitate subversivă. În perioada ultimei detenții (1969—1977), respectivul a intrat în contact cu unele elemente legionare și foști membri ai partidelor burghezo-moșierești, cărora le-a făcut cunoscut că nu a renunțat la activitatea ostilă, intenționînd să constituie o nouă grupare subversivă, pentru a acționa împotriva orînduirii noastre socialiste, inclusiv prin comiterea de atentate ce ar putea pune în pericol securitatea statului. Ca urmare, pentru a-și pune în aplicare intențiile, după punerea în libertate s-a deplasat în mai multe localități din țară, pentru a contacta elemente pe care intenționa să le antreneze la acțiuni violente.

Datorită măsurilor întreprinse permanent, intențiile acestuia au fost prevenite. Totuși, ca urmare a fanatismului ce-l caracterizează, fiind predominat de aceleași concepții, acest element continuă să atragă sub influența sa mai multe persoane, antrenîndu-le la acțiuni de procurare de armament în vederea comiterii unui atentat ș.a.

În conformitate cu planul de măsuri din problemă, prin asigurarea unui flux informațional corespunzător, s-a realizat o mai bună activitate de cunoaștere, pe baza căreia a sporit fermitatea față de foștii condamnați pentru infracțiuni contra securității statului, imprimîndu-se un caracter mai ofensiv și diversificat actvității de prevenire a acțiunilor ostile, cu accent deosebit pe descurajarea lor și dezvoltarea opiniei de masă împotriva faptelor comise de aceștia.

Dintre cazurile mai semnificative care au fost clarificate în această perioadă, prezentăm pe cel al lui „Roșu", profesor din Tulcea, semnalat cu manifestări profund dușmănoase, preocupări de a redacta lucrări „de sertar" și de a polariza în jurul său cîteva persoane asupra cărora exercita influență negativă. Inițiindu-se un complex de măsuri informativ-operative, activitatea ostilă a acestuia a fost curmată. Prin confiscarea materialelor respective, izolarea și compromiterea sa, a fost destrămat și anturajul acestuia.

De asemenea, fostul condamnat „Panait" din București, care, în pofida avertizării aplicate în anul 1983, nu a renunțat la activități ostile, continuînd să difuzeze unele publicații cu conținut mistico-religios, a fost trimis în judecată, pentru infracțiunea de exercitare de profesie fără autorizație, documentarea realizîndu-se în cooperare cu organele de miliție. „Panait" își crease la domiciliu, în condiții ilegale, un atelier de legat cărți, sub acoperirea căruia multiplica și răspîndea diferite materiale mistico-religioase și ostile. De asemenea, realiza întîlniri cu fostul șef al organizației subversive „Graiul sîngelui", căruia i-a legat mai multe scrieri cu conținut necorespunzător.

Măsurile preventive aplicate au asigurat neutralizarea încercărilor de activitate dușmănoasă și determinarea elementelor în cauză să înțeleagă necesitatea integrării lor în ordinea socială și de drept din țara noastră.

Despre unii dintre foştii condamnaţi din categoria în cauză stabiliţi în străinătate se deţin date că acţionează împotriva statului nostru, fie ca angajaţi ai posturilor de radio străine, fie că au aderat şi îşi desfăşoară activitatea ostilă în unele grupări ale emigraţiei reacţionare.

Informaţiile obţinute evidenţiază, de asemenea, că pe lîngă acţiunile duşmănoase potrivnice R. S. România, pe care le desfăşoară în cadrul „Asociaţiei foştilor deţinuţi politici din România" cu sediul la Paris, unele elemente din această categorie participă intens la activitatea de unificare a emigraţiei reacţionare, iar altele sînt predispuse de a iniţia acţiuni teroriste. Spre exemplu, „Niţescu", fost condamnat de două ori pentru constituirea unei organizaţii subversiv-teroriste şi uneltire contra ordinii sociale, stabilit ilegal în anul 1978 în Franţa, a iniţiat o susţinută campanie de denigrare a R. S. România, participînd împreună cu alte elemente reacţionare la numeroase acţiuni ostile ţării noastre.

Din analizele periodice desfăşurate asupra modului cum s-a acţionat pentru aplicarea planului de măsuri din problemă au rezultat şi unele lipsuri. Astfel :

— Sînt securităţi judeţene, care,deşi au in atenţie pe unii şefi de bande sau organizaţii subversive, nu au luat încă măsuri de încadrare a acestora cu surse care să dispună de posibilităţi de pătrundere în intimitatea lor ; ca urmare, nu se asigură nici cunoaşterea în întregime a poziţiei şi atitudinii prezente a elementelor respective.

— Nu s-a exploatat în suficientă măsură potenţialul informativ existent, ceea ce a făcut ca o parte din aceşti condamnaţi să nu fie supravegheaţi corespunzător.

— Nu s-au asigurat condiţii de obţinere a unui flux continuu de informaţii cu conţinut operativ în această problemă.

— Datorită cooperării încă nesatisfăcătoare dintre compartimentele informativ-operative, la toate securităţile judeţene există încă deficienţe în asigurarea unui control informativ corespunzător — atît la locul de muncă, cît şi la domiciliu — asupra foştilor condamnaţi care lucrează în obiective economice.

Concluziile desprinse evidenţiază că elementele din această categorie se menţin pe poziţie ostilă, unele dovedesc fanatism şi ură făţişă faţă de orînduirea noastră socialistă, fiind pretabile în continuare la acţiuni de un pericol social ridicat. În consecinţă, trebuie să se acţioneze exemplar, conform planului de măsuri, pentru a se cunoaşte şi stăpîni pe deplin situaţia operativă în această problemă.

Colonel **Constantin PLEŞEA**
Lt. major **Adrian DOBAN**

Cîteva aspecte rezultate din analiza stadiului cunoaşterii preocupărilor şi poziţiei descendenţilor foştilor condamnaţi la moarte şi executaţi, ai celor decedaţi în detenţie şi ai şefilor de bande şi organizaţii subversive

Conform prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securităţii Statului şi ale Planului de măsuri din problema „Foşti condamnaţi pentru infracţiuni contra securităţii statului", aparatul de informaţii interne a acţionat în direcţia cunoaşterii şi prevenirii activităţilor de natură ostilă preconizate de descendenţii acestei categorii de elemente. Atenţie prioritară s-a acordat descendenţilor foştilor condamnaţi la moarte, ai celor decedaţi în timpul executării pedepsei şi ai foştilor şefi de bande şi organizaţii subversive, din rîndul cărora au fost selecţionaţi cei care, prin natura profesiei, funcţiei şi preocupărilor politice prezente. pot comite fapte care să aducă atingere securităţii statului.

Informaţiile obţinute despre această categorie de elemente evidenţiază faptul că majoritatea descendenţilor nu au preocupări de natură ostilă şi adoptă o conduită corespunzătoare în societate. Totuşi, unii dintre aceştia încearcă să tulbure climatul politic existent în ţara noastră, folosind în acest sens diverse forme şi metode de acţiune între care menţionăm :

1. *Comentarii denigratoare la adresa realizărilor din ţara noastră, a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, ca urmare a influenţelor exercitate de emisiunile posturilor de radio străine şi de foşti şefi de bande şi organizaţii subversive cunoscuţi cu poziţie duşmănoasă prezentă.*

Astfel de informaţii au obţinut securităţile judeţene Bacău, Argeş, Hunedoara, Cluj şi Securitatea municipiului Bucureşti. Dintre aceste cazuri prezentăm pe :

— „Pascu" din Bacău, în vîrstă de 46 ani, de profesie contabil, fiu de fost condamnat şi decedat în timpul efectuării pedepsei, el însuşi con-

damnat de două ori pentru comiterea unor infracțiuni contra securității statului, semnalat cu comentarii ostile și legături suspecte în rîndul cetățenilor străini.

În discuțiile cu caracter politic pe care le poartă cu multă abilitate, respectivul încearcă să instige unele persoane din anturajul său la acțiuni, să creeze neîncredere în trăinicia sistemului social și să lanseze zvonuri alarmiste cu privire la situația din agricultură, influențînd negativ starea de spirit a celor cu care vine în contact.

— „Andu", de 47 ani, fost condamnat la 20 ani închisoare pentru favorizarea bandei Arnăuțoiu, descendent de fost condamnat la moarte, care, pe fondul colportării știrilor audiate la posturile de radio reacționare, se dedă la comentarii denigratoare, fiind preocupat de a se sustrage atenției organelor de securitate prin schimbarea periodică a locului de muncă.

Datorită influenței exercitate de „Radu" din Cluj, fost șef al unei organizații subversive, asupra celor patru fii ai săi, aceștia au fost semnalați cu manifestări dușmănoase, activitate clandestină de natură greco-catolică și legături suspecte cu unii cetățeni străini.

2. *Organizațiile și grupările religioase din exterior, prin acțiunile tot mai virulente îndreptate împotriva țării noastre, au reușit să determine la manifestări dușmănoase sub acoperire cultică pe unii descendenți ai foștilor condamnați pentru infracțiuni contra securității statului.*

Semnificative sînt următoarele cazuri :

— „Gogu" din comuna Ilva Mare, județul Bistrița-Năsăud, de profesie conducător auto, în prezent fără ocupație, descendent de fost condamnat și decedat în detenție, despre care s-a stabilit că îndeplinește funcția de curier în cadrul sectei ilegale „Martorii lui Jehova", folosind pentru desfășurarea activității sale ostile autoturismul proprietate personală cumpărat cu ajutor din exterior. În acest mod realizează legături între conducătorii grupărilor iehoviste din diferite zone ale țării, procură și transportă literatură de propagandă, fiind cunoscut și cu intensă activitate de prozelitism.

— Cu preocupări clandestine pe linia aceleiași secte a fost identificată și „Vali", descendenta unui fost condamnat pentru infracțiuni contra securității statului, în vîrstă de 37 ani, muncitoare la o unitate economică de pe raza județului Mureș.

3. *De pe poziții tendențioase, unii descendenți încearcă să obțină reabilitarea părinților pe care îi consideră „victime" ale orînduirii noastre.*

— Securitatea județului Iași deține informații din care rezultă preocupări în acest sens ale obiectivului „Dragu", în vîrstă de 35 ani, jurisconsult, descendent de fost condamnat pentru participare în cadrul unei organizații subversive, decedat în timpul executării pedepsei. Minimalizînd faptele comise de tatăl său, acesta a efectuat deplasări la locurile unde a executat pedeapsa, fiind preocupat să identifice și să contacteze elemente care au acționat împreună cu cel decedat, în ideea obținerii de mărturii și alte dovezi necesare schimbării statutului politic al tatălui său.

Unele lucrări care prezintă evenimente din trecut și în conținutul cărora „sînt criticate unele abuzuri" comise sînt considerate de respectivul „argumente" în sprijinul reabilitării celor privați de libertate în perioada respectivă, inclusiv a tatălui său.

— Date asemănătoare a obținut și Securitatea județului Prahova în cazul lui „Meri", în vîrstă de 50 ani, desenatoare tehnică, fiică de fost general în armata burgheză, condamnat la moarte care, concomitent cu comentariile dușmănoase ce le face, încearcă să intre în legătură cu elemente cunoscute cu antecedente politice ori penale din țară și străinătate, fiind preocupată de reabilitarea tatălui său.

4. *Alte elemente au fost semnalate că redactează diferite lucrări „literare" cu conținut tendențios orînduirii socialiste din țara noastră.*

— Semnificativ este cazul lui „Raicu", în vîrstă de 36 ani, legător de cărți, descendent de fost condamnat la moarte, aflat în atenția Securității județului Caraș-Severin, care, influențat de un fost legionar cunoscut cu manifestări ostile, a fost semnalat cu poziție dușmănoasă și preocupări de redactare a unor așa-zise poezii cu conținut tendențios pe care a încercat să le difuzeze în rîndul membrilor unui cenaclu literar.

5. *Intenții de stabilire în străinătate ori de creare și permanentizare a unor relații cu cetățeni străini.*

— Astfel, Securitatea municipiului București a obținut informații potrivit cărora „Ada", în vîrstă de 33 ani, soră medicală, a solicitat plecarea definitivă în S.U.A. împreună cu tatăl ei, fost șef al unei organizații subversive, și mama sa, fost condamnată pentru activitate ostilă în cadrul aceleiași organizații.

— „Viorel", student la Facultatea de construcții din Cluj-Napoca, atît ca urmare a influențelor exercitate de tatăl său, fost condamnat pentru infracțiuni contra securității statului, cît și a relațiilor pe care le întreține cu unii cetățeni din R. F. Germania, cunoscuți cu preocupări pe linia cultului greco-catolic, și-a exprimat dorința emigrării după absolvirea cursurilor superioare.

— De asemenea, Securitatea județului Dolj a identificat cu astfel de intenții pe „Marin" dintr-o comună din județ, descendent al unui fost condamnat la moarte.

Concomitent cu organizarea și desfășurarea măsurilor de cunoaștere în rîndul celor trei categorii de descendenți, s-a acționat și în direcția prevenirii și neutralizării activităților ostile preconizate, urmărindu-se ca măsurile operative întreprinse să conducă la descurajarea și determinarea acestora să se abțină de la orice fapte ce pot afecta securitatea statului.

În acțiunile de influențare pozitivă realizate în această perioadă s-a acordat atenție sporită elementelor de formație intelectuală pretabile să comită activități ostile.

În acest sens, Securitatea județului Suceava a acționat în cazul lui „Grigore", în vîrstă de 56 ani, medic, descendent al unui fost condamnat la moarte pentru inițierea și conducerea unei organizații subversive, care în mod curent făcea comentarii politice necorespunzătoare, exprimîndu-și în același timp nemulțumirea pentru faptul că nu s-ar fi realizat așa cum a dorit „datorită trecutului tatălui său".

— „Marin", inginer la o întreprindere din județul Neamț, fiul unui fost șef de bandă, întreține relații suspecte cu rude stabilite în S.U.A. În cazul său se acționează pentru aprofundarea cunoașterii preocupărilor pe timpul deplasărilor pe care le face în țară în interesul serviciului, limitarea accesului la date și documente cu caracter secret de stat și influențarea sa pozitivă.

— Măsuri eficiente de prevenire a luat și Securitatea județului Caraș-Severin în situația elevului „Jean", descendent al unui fost condamnat pentru infracțiuni contra securității statului. Pentru atitudinea dușmănoasă manifestată în școală, acesta a fost pus în discuția organizației U.T.C., continuîndu-se acțiunile pentru influențarea sa pozitivă.

Alți descendenți stabiliți cu preocupări ostile au fost avertizați ori sancționați contravențional conform Decretului nr. 153/1970.

În majoritatea cazurilor, informațiile obținute ulterior atestă că măsurile de prevenire luate au avut efectul scontat, elementele în cauză adoptînd, în prezent, o poziție corespunzătoare.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, nu întotdeauna s-a acționat eficient, prin măsuri operative de prevenire menite să curme fapte de natură a leza securitatea internă.

Printre neajunsurile manifestate în supravegherea respectivei categorii de elemente menționăm următoarele :

— Deși pentru asigurarea informativă a acestora este folosită rețeaua întregului aparat de securitate cu posibilități în rîndul foștilor condamnați și al descendenților, prea puțin s-a acționat pentru atragerea la colaborare a unor descendenți, numărul surselor din această categorie fiind redus.

— Insuficient s-a acționat pentru obținerea de informații care să reflecte preocupările și poziția politică pe care aceștia se situează în prezent, persistînd neajunsuri în exploatarea, instruirea și dirijarea concretă a potențialului informativ în problema în cauză.

— Volumul mic de informații obținute de securitățile cu pondere pe linia foștilor condamnați se repercutează negativ pe planul prevenirii, fiind necesară evaluarea mai realistă a pericolului potențial pe care aceștia îl reprezintă.

În vederea perfecționării muncii pe această linie, considerăm că este necesar să se acționeze în următoarele direcții :

☐ Continuarea cu responsabilitate sporită, conform cerințelor, a activității de punctare, verificare și recrutare de surse din rîndul descendenților cu calități și posibilități de informare, vizîndu-se extinderea sferei de cunoaștere și în rîndul elementelor din alte județe ale țării și al emigrației.

☐ Acordarea unei atenții prioritare descendenților care lucrează în învățămînt, sănătate, cercetare, proiectare, precum și celor care, prin natura atribuțiilor de serviciu, se deplasează frecvent în străinătate.

☐ Asigurarea unei cooperări mai eficiente și operative între unitățile și compartimentele informative cu atribuții în problemă, pentru realizarea supravegherii informative de calitate a descendenților aflați în obiectivele, locurile și mediile aflate în competență.

☐ În cadrul măsurilor de prevenire ce vor fi întreprinse și al documentării activității ostile a unor elemente se va urmări stabilirea cauzelor care i-au determinat pe descendenții respectivi să adopte atitudine refractară orînduirii socialiste din țara noastră.

Totodată, în prevenirea și combaterea faptelor negative ale elementelor din categoria menționată, vor fi angrenate mai eficient colectivele de oameni ai muncii, organizațiile U.T.C. și obștești din care fac parte respectivii.

☐ Cooperarea mai eficientă cu organele de miliție pentru obținerea și valorificarea datelor ce se referă la fapte de competența acestora comise de descendenți, pentru a se întreprinde măsuri complexe în vederea neutralizării activităților lor necorespunzătoare.

Colonel **Mihai CIUPERCĂ**
Lt. major **Nicolae MARIN**

Concluzii rezultate din analiza acţiunilor elementelor infractoare vizînd coruperea unor cadre şi militari în termen în scopul favorizării trecerii frauduloase a frontierei de stat

Potrivit prevederilor Decretului 678 din 07.10.1969, ale Ordinului nr. D/129 din 15 martie 1980 al ministrului de interne, precum şi ale Programului de măsuri al Departamentului Securităţii Statului, Direcţiei a IV-a îi revin sarcini importante în ce priveşte organizarea corespunzătoare a muncii informativ-operative în marile unităţi, unităţi şi subunităţi militare, în scopul prevenirii acţiunilor de trecere frauduloasă a frontierei de stat de către militari sau personal civil ori de participare a acestora la organizarea unor asemenea acţiuni. Totodată, Direcţia a IV-a, împreună cu Direcţia I şi inspectoratele judeţene limitrofe zonei de frontieră, au sarcina de a organiza măsuri comune care să ducă la descoperirea canalelor de trecere ilegală a frontierei, inclusiv a celor în care sînt implicate şi persoane din unităţile militare, atenţie deosebită acordîndu-se militarilor grăniceri, în special celor ce execută serviciul de pază la frontiera de stat din sud-vestul ţării, precum şi pe litoralul Mării Negre.

Pe linia trecerii frauduloase a frontierei de stat a Republicii Socialiste România se înregistrează încă destule evenimente negative. În realizarea planurilor de evaziune, elementele infractoare recurg la diverse forme şi metode noi, respectiv : asocierea în grupuri formate din 5—10 persoane ; trecerea în forţă cu mijloace mobile de tot felul ; folosirea violenţei ; solicitarea sprijinului unor gazde şi călăuze din zona de frontieră. Printre aceste forme se regăseşte din ce în ce mai frecvent şi **încercarea de corupere a unor militari grăniceri la facilitarea trecerilor ilegale peste frontieră a unor persoane interesate.**

A Trebuie menţionat că, pentru a se preveni astfel de situaţii, au fost luate o serie de măsuri, respectiv :

— în baza ordinului ministrului apărării naţionale, începînd din data de 14.01.1981 s-a dispus trimiterea în justiţie a infractorilor de frontieră, înlocuindu-se pedeapsa amenzii penale cu închisoare la următoarele categorii de persoane şi situaţii : cei care încearcă să treacă fraudulos frontiera în grup ; cei care folosesc violenţa ; recidiviştii ; cînd se folosesc călăuze ori cînd sînt reţinuţi la frontieră şi au asupra lor valută ;

— instituirea unui sistem de măsuri mai eficiente de pază a frontierei de stat a R. S. România, concretizat în Planul de măsuri „BORNA“, în care se prevăd măsuri comune pentru organele de securitate, miliţie, grăniceri şi gărzile patriotice, referitoare la acţiunea acestora în zonă de reţinere a persoanelor ce intenţionează să treacă fraudulos frontiera de stat ;

— prevederile Decretului nr. 367/71 din care rezultă că, pentru îndeplinirea misiunilor de pază a frontierei de stat, militarii pot face uz de armă, la frontiera cu R.S.F. Iugoslavia, numai asupra persoanelor ce încearcă să treacă fraudulos frontiera pînă la 150 metri de linia de frontieră, exceptîndu-se cazurile în care militarii aflaţi în serviciu de pază sînt atacaţi prin surprindere şi le este pusă viaţa în pericol.

Desigur că, toate aceste măsuri împiedică unele persoane să ajungă la linia de frontieră sau să-şi realizeze planurile de evaziune din ţară. Totuşi, ca să-şi aducă la îndeplinire intenţiile, astfel de elemente încearcă tot mai mult fie să racoleze pe unii localnici pentru a-i folosi în calitate de gazde ori călăuze, fie să corupă pe unii militari grăniceri pentru a le facilita trecerea ilegală peste frontieră.

B Avînd în vedere atribuţiile ce revin Direcţiei a IV-a pe linia prevenirii coruperii cadrelor şi militarilor în termen la facilitarea trecerii frauduloase a unor persoane cu asemenea preocupări, prin serviciul de contrainformaţii pentru trupele de grăniceri, au fost luate următoarele măsuri :

◆ Realizarea unui control informativ eficient în obiectivele militare, locurile şi, mai ales, mediile pretabile coruperii personalului militar la facilitarea trecerilor frauduloase a frontierei.

◆ Perfecţionarea continuă a sistemului de obţinere a informaţiilor despre persoanele suspecte de a fi corupte, cît şi despre cele ce acţionează în acest sens.

◆ Documentarea operativă a informaţiilor din care rezultau aspecte de corupere a militarilor şi luarea măsurilor preventive încă din fază incipientă.

◆ Diversificarea formelor şi metodelor de cooperare cu organele de securitate şi miliţie din zona de frontieră, realizarea unui schimb operativ de informaţii.

◆ Intensificarea pregătirii contrainformative a personalului militar, cu accent pe pericolul ce-l prezintă propaganda emigraţionist-evazionistă desfăşurată de cercurile reacţionare din exterior, precum şi pe metodele folosite de unele elemente din interior privind coruperea în facilitarea trecerii frauduloase a frontierei.

Urmare a acestor măsuri întreprinse de organele de contrainformații militare în cooperare cu cele de securitate, miliție și factorii de decizie din trupele de grăniceri, în ultima perioadă, în peste 98% din cazurile de încercare de corupere a personalului militar în facilitarea trecerilor frauduloase peste frontieră, cadrele puse în această situație au respins propunerile ce li s-au făcut și au informat organele de contrainformații. În consecință, comandanții și organele de partid din unitățile de grăniceri, în cooperare cu organele de securitate din zona de frontieră, au reușit să întreprindă măsurile preventive necesare.

Iată cîteva exemple :

— Lt. colonel Mare Ion, ofițer cu funcție de conducere într-o unitate de grăniceri, a sesizat organele de contrainformații că Rădulescu Mioara, împreună cu alte două persoane, s-a prezentat la domiciliul său pentru a-i solicita sprijin în vederea trecerii frauduloase a frontierei în schimbul sumei de 60.000 lei, respectivii fiind trimiși de către rudele soției ofițerului de grăniceri. În cadrul discuțiilor, ofițerul a încercat să-i determine a renunța la ideea de evaziune din țară, dar au respins acest sfat. Ca urmare, ofițerul a informat de îndată organele de contrainformații, care, în cooperare cu organele de securitate și în baza unor măsuri combinative au trecut la reținerea, cercetarea și deferirea acestora organelor de justiție.

— Un alt caz se referă la faptul că 4 persoane, rude apropiate ale soției plt. major Văduva Costel, comandantul unei subunități de grăniceri, s-au deplasat la domiciliul acestuia, în lipsa subofițerului, oferindu-i soției suma de 10.000 lei pentru a interveni la soțul său să le faciliteze trecerea frauduloasă a frontierei. Sus-numita nu a acceptat propunerea făcută, invitîndu-le să părăsească imediat locuința sa.

Fiind informat de soție asupra celor întîmplate, subofițerul s-a prezentat la ofițerul de contrainformații militare, sesizînd cazul respectiv. Informația a fost comunicată imediat organelor de securitate competente, care, în conlucrare și în mod legendat, au luat măsuri de prevenire a evaziunii din țară a persoanelor respective și de tragere la răspundere penală a acestora.

Din păcate — deși puține la număr — unele elemente infractoare au reușit să corupă anumite cadre de grăniceri și militari în termen la facilitarea trecerii frauduloase a frontierei, în schimbul a diferite sume de bani. Cauzele principale care au favorizat producerea unor astfel de evenimente de frontieră constau în : lipsurile ce se mai manifestă în munca de conducere, educare și instruire a rețelei informative din mediul de relații al cadrelor și militarilor din zona de frontieră, acestea nefurnizînd întotdeauna suficiente date de cunoaștere a activității unor astfel de elemente ; exploatarea necorespunzătoare — în unele situații — a datelor și informațiilor obținute prin mijloacele muncii de securitate, precum și insuficienta conlucrare cu organele de securitate și miliție din zona de frontieră. Următoarele exemple sînt edificatoare în acest sens :

— La punctul de frontieră Stamora-Moravița, organele de graniță ale R. S. F. Iugoslavia au predat grănicerilor români doi indivizi care trecuseră frontiera prin sectorul unei subunități de frontieră. În urma măsurilor de verificare întreprinse de către organele de contrainformații în conlucrare cu alte organe de securitate, a rezultat că indivizii respectivi erau din zona de frontiera, din aceeași localitate cu socrul unui ofițer de

grăniceri. La subunitatea de grăniceri pe unde aceștia trecuseră frontiera, evenimentul nu era înregistrat, de unde și concluzia că urmele fuseseră astupate, ceea ce îndreptățea suspiciunea de călăuzire a acestora de către un grănicer.

In baza concluziilor rezultate, s-a trecut la adîncirea verificărilor prin rețeaua informativă, măsuri combinative și mijloace tehnice, obținîndu-se date potrivit cărora persoanele respective au fost sprijinite în trecerea frontierei de către lt. major Marin Ion, în schimbul sumei de 60.000 lei, la îndemnul socrului său, care se cunoștea cu elementele infractoare. Cazul fiind documentat, a fost înaintat organelor de justiție, care l-au condamnat pe ofițer la 13 ani închisoare, iar pe socrul acestuia la 3 ani.

— Un alt caz se referă la un soldat dintr-o unitate de grăniceri din zona de frontieră, care, scăpat de supravegherea organelor de contrainformații militare, a organizat și sprijinit trecerea frauduloasă a frontierei a unor grupuri, în schimbul sumei de 55.000 lei.

C Între metodele și procedeele folosite de către elementele infractoare în scopul coruperii unor cadre și militari în termen la facilitarea trecerilor frauduloase peste frontieră se pot enumera :

— efectuarea unui studiu îndelungat asupra persoanelor cu trăsături negative de caracter, oprindu-se îndeosebi asupra celor care duc un mod de viață dezorganizat, consumatorilor de băuturi alcoolice, a celor avide după bani și obiecte, afemeiate, ușor coruptibile ;

— intrarea în relații cu astfel de miltari, fie direct, fie prin intermediul soțiilor, rudelor apropiate și diferitelor relații și cunoștințe din zona de frontieră ;

— folosirea unor împrejurări reale de a le oferi diferite servicii, cadouri, băuturi alcoolice și altele ;

— efectuarea unor vizite la domiciliu și la subunitățile unde își execută serviciul, folosind pretexte plauzibile ;

— în final, folosind șantajul, acestea trec la propuneri directe pentru a fi sprijinite în trecerea frauduloasă a frontierei. În acest scop, se folosesc chiar de numele unor persoane care au ajuns în Occident cu ajutorul cadrelor sau militarilor respectivi, situație în care cei în cauză acceptă propunerile ce li se fac.

D Din cele menționate se desprinde concluzia că, deși au fost obținute unele rezultate pozitive pe această linie, se mai manifestă încă unele neajunsuri în organizarea supravegherii informative în rîndul persoanelor pretabile a fi corupte la facilitarea trecerilor frauduloase a frontierei de stat, scop în care apreciem că, pentru perfecționarea activității de prevenire, cunoaștere și contracarare a acțiunilor elementelor infractoare din această categorie, este necesar să fie luate următoarele măsuri :

● Continuarea cu mai multă fermitate a studierii, însușirii și aplicării prevederilor actelor normative și ordinelor conducerii Ministerului de Interne cum sînt : Decretul 678 din 1969 republicat în Buletinul oficial nr. 28/17.04.1981, Ordinul ministrului de interne nr. 00129 din 15 martie 1980, Instrucțiunile de cooperare cu trupele de grăniceri, Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului.

● Asigurarea unui control mai eficient asupra mediului de relații al cadrelor de grăniceri și membrilor de familie ai acestora, prin continuarea instruirii întregului potențial informativ al organelor de contrainformații, cu sarcini concrete privind identificarea militarilor pretabili la corupere și care pot iniția și organiza acțiuni de trecere frauduloasă a frontierei de către persoane cu astfel de preocupări.

● Restudierea tuturor datelor și informațiilor din care rezultă suspiciuni de corupere și facilitare, precum și inițierea de măsuri informativ-operative, de prevenire, menite a curma încă din fază incipientă angajarea unor cadre și militari în termen la favorizarea unor persoane de a trece fraudulos frontiera.

● Continuarea măsurilor de verificare complexă a cadrelor din frontiera de sud-vest — unde situația operativă este mai dinamică —, iar în baza datelor obținute să se prezinte propuneri factorilor competenți pentru înlăturarea celor pretabile la comiterea unor astfel de fapte.

● Perfecționarea cooperării dintre organele de contrainformații militare și organele centrale și teritoriale de securitate și miliție, în scopul intensificării schimbului reciproc de informații privind elementele semnalate cu intenții de evaziune și care apar în relații cu militari ori membri de familie ai acestora.

● În conlucrare cu organele de comandă și de partid din armată, se va diversifica și spori eficiența pregătirii contrainformative și antiinfracționale a personalului militar și a membrilor lor de familie, în scopul dezvoltării vigilenței și spiritului patriotic, de a se respinge cu fermitate orice încercare de corupere la facilitarea trecerilor frauduloase a frontierei de stat a R. S. România.

Prin aplicarea fermă a acestor măsuri și direcționarea consecventă a întregului aparat de a acționa în spiritul ordinelor, orientărilor și indicațiilor date de comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și executarea ireproșabilă a ordinelor conducerii Ministerului de Interne, apreciem că se vor obține rezultate mai bune pe această linie de muncă.

Colonel **Ion GOICIU**
Colonel **Gheorghe BADEA**

Însușirea și întreținerea sistemelor informatice, sarcină importantă a lucrătorilor securităților județene. Modalități de utilizare a datelor și informațiilor prelucrate în sistemele automate

Cerințele perfecționării activității Departamentului Securității Statului, ale creșterii calității și eficienței acesteia, izvorîte din documentele și hotărîrile conducerii superioare de partid și de stat, din Mesajul adresat de secretarul general al P.C.R., tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la aniversarea a 35 de ani de la crearea organelor de securitate, din ordinele conducerii Ministerului de Interne și a Departamentului Securității Statului, impun — așa cum se stipulează și în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1984 — **necesitatea perfecționării continue a sistemelor informatice în vederea exploatării și valorificării datelor și informațiilor în procesul activității informativ-operative la nivelul factorilor de decizie, precum și al celor de execuție, în raport cu problematica muncii de securitate în zona de responsabilitate.**

Datele și informațiile prelucrate în sistem automat permit, la ora actuală, atît factorilor de decizie, cît și celor de execuție, multiple posibilități de analiză a evoluției, dinamicii și tendințelor situației operative în probleme, medii, obiective și linii de muncă.

Gama datelor și informațiilor prelucrate în sistem automat este foarte diversă și amplă, diferențiată însă de particularitățile și indicatorii cantitativi, respectiv calitativi ai fiecărui sistem informatic, posibilitățile de obținere depinzînd de activitățile ce se desfășoară în procesul muncii de securitate, în cadrul supravegherii/urmăririi informative, precum și prin toate mijloacele muncii informativ-operative. O asemenea realitate reclamă, în etapa actuală, o foarte mare responsabilitate din partea fiecărui

lucrător de securitate și a factorilor de decizie, o temeinică pregătire a cadrelor la toate nivelurile, în măsură să permită o bună cunoaștere a noilor condiții și posibilități pe care le oferă evidențele de securitate ce funcționează în sistem cu prelucrare automată, indiferent dacă este vorba de exploatarea prin teleprelucrare sau alt mod de valorificare a datelor existente.

Adaptarea la ceea ce este nou presupune hotărîre, spirit combativ, revoluționar și înțelegere, problema perfecționării evidențelor de securitate fiind un atribut nu numai al Centrului de Informatică și Documentare, respectiv al birourilor de informatică-documentare ca organe specializate, ci al întregului aparat de securitate, în acest proces fiind implicate atît organe ale Ministerului de Interne, cît și alte organe de stat. Se impune a evidenția că **singura și unica sursă de interpretare și analiză a muncii, de obținere a datelor privind stadiul, ritmicitatea, amploarea și dinamica situației operative, eficiența și structura măsurilor de prevenire o reprezintă informațiile prelucrate în sistem automat.** De aceea trebuie ca toți lucrătorii de securitate, potrivit competențelor, să acționeze pentru obținerea și actualizarea datelor înmagazinate în fișierele automate cu valori noi față de cele la momentul introducerii în sistem, îndeosebi la acei indicatori care au o stabilitate relativă, o dinamică firească, reflectînd procese și fapte sociale în continuă transformare.

Avem în vedere date ca : esențele informațiilor (motivele luării măsurii), profilul de muncă, problema, domeniul, locul de muncă, profesia, studiile ,domiciliul, elemente care în procesul prelucrării statistice pot să determine fundamentarea unor concluzii și care, dacă nu sînt actualizate, nu sînt de natură să reflecte veridic situația operativă, ponderea unor probleme în contextul muncii de securitate.

Cu ocazia dezbaterii cu aparatul informativ de securitate de la Inspectoratul județean Timiș al Ministerului de Interne a problemei „Evidențele de securitate — mijloc de bază pentru cunoașterea și stăpînirea situației operative“ s-a apreciat că ar fi bine ca formularele transmise de unități la C.I.D. să fie returnate, după operare în evidențele manuale și automate de pe plan central, ofițerilor care le-au întocmit pentru ca aceștia să aibă în mapă și, respectiv, în dosarul de urmărire informativă toate datele care s-au introdus în sistem automat. Executarea cu răspundere a acestei activități ar putea conduce la eliminarea unor liste nominale ce se solicită și elaborează în prelucrarea automată numai pentru confruntări și actualizări de date.

Prelucrarea automată a datelor și-a dovedit pe deplin superioritatea, prin rezultatele practice față de sistemele cu prelucrare manuală tradiționale. Readucem în atenție avantajele ce le oferă sistemul de prelucrare automată a datelor :

- creșterea gamei de indicatori, mult mai mare și mai variată față de sistemul manual ;
- asigurarea unei viteze superioare de reacție a sistemului la orice tip de lucrare ;
- sporirea gradului de precizie, nemijlocit legat însă de exactitatea datelor introduse ;
- asigurarea unor posibilități incomparabile de viteză și calitate în selecționarea, sintetizarea și ierarhizarea informațiilor ;
- formarea la cadre a unei concepții și atitudini noi sub aspectul elementelor de precizie, ordine și veridicitate, de operativitate în vehicularea informațiilor și eliminarea subiectivismului în toate fazele de obținere, prelucrare și stocare a acestora ;
- multiple posibilități de îmbunătățire a activității de îndrumare și control și altele.

Toate aceste avantaje trebuie avute în atenție de cadrele de conducere și de factorii de execuție, întrucît numai în acest fel se va asigura un caracter științific muncii, numai așa se vor putea realiza schimbări de fond în procesul activității de evaluare obiectivă a situației operative de securitate în etapa actuală, pentru asigurarea unei previziuni, bazată pe realitate, a evoluției acesteia.

Dintre datele și informațiile prelucrate în sistem automat folosite frecvent în activitatea noastră menționăm pe cele referitoare la cetățenii români (categoriile precizate în publicația „Securitatea“ nr. 1/1984, pagina 32 și următoarele), precum și cele despre cetățenii străini din B.D.S.A. (baza de date privind străinii în atenție) și B.D.T.S. (baza de date trafic-sold), care funcționează în regim de teleprelucrare, acordînd o mare atenție actualizării permanente a acestora.

Sistemele automate aflate în funcțiune constituie adevărate mijloace ale muncii informativ-operative și ale actelor decizionale, asigurîndu-ne o gamă largă de lucrări (situații statistice și liste nominale) și răspunsuri operative.

Valorificarea lucrărilor furnizate de sistemele automate depinde nemijlocit de calitatea datelor și de operativitatea cu care acestea se transmit pentru a fi înmagazinate și prelucrate.

La Securitatea județului Timiș, valorificarea listelor și situațiilor statistice periodice (trimestriale, semestriale, anuale), precum și a celor solicitate se realizează în mod sistematic prin grija biroului de informatică, care prezintă concluziile conducerii Securității. De la caz la caz, aceste lucrări sînt analizate împreună cu șefii de servicii și compartimente, coor-

donatorii de probleme și chiar cu ofițerii operativi, iar în unele situații acestea se coroborează cu alte activități de studiu și control efectuate de conducerea Securității.

Așa s-a procedat recent cind, în aprecierea dinamicii urmăririi informative, s-a ținut seama și de rezultatul controlului efectuat la fiecare ofițer și care a vizat modul cum elementele urmărite sînt încadrate pe două — trei linii informative, periodicitatea și calitatea informațiilor obținute, analizele efectuate și stadiul executării sarcinilor din planurile de măsuri. Concluziile au fost prelucrate de conducerea Securității cu toți ofițerii, în părțile ce îi priveau.

Din analiza datelor statistice s-a putut constata existența unor incompatibilități între profilul de muncă și motivul pentru care persoanele respective erau ori sînt în atenție.

Pe baza sarcinilor din programele de măsuri se solicită lucrări statistice pentru analize în probleme de muncă ori pentru luarea în atenție a altor cazuri. De fiecare dată s-a realizat o largă și strînsă consultare între B.I.D. și serviciile informative pentru ca lucrările statistice să permită o evaluare cît mai reală a situației operative.

In acest sens, în analizele efectuate de conducerea Securității, s-au folosit lucrări statistice privind dinamica bazei de lucru în problemele : legionari, naționaliști-iredentiști, spionaj vest-german, naționaliști-fasciști germani, străini rezidenți și la studii etc.

De asemenea, listele nominale obținute din sistemele automate au constituit documente operative de lucru și de actualizare a datelor, atît pentru B.I.D., cît și pentru coordonatorii de problemă.

Pentru ca aceste lucrări să reflecte cît mai exact realitatea am acordat **o atenție deosebită ritmicității transmiterii datelor**. Astfel, la Securitatea județului Timiș, pe linia proiectului P.62, datele se transmit, de regulă, de două ori pe săptămînă. Totodată, cu ocazia dezbaterii temei amintite și a prezentării concluziilor convocării de la C.I.D. din iunie a.c. cu ofițerii din aparatul informativ-operativ, s-a subliniat necesitatea ca aceștia să comunice cu operativitate informațiile obținute în procesul muncii informativ-operative pentru actualizarea datelor ce survin în situația unor persoane, întrucît este de necrezut ca în decursul a 2-3-4 ani să nu se producă ceva nou în situația unui element în atenție.

In concluzie, apreciem că asigurarea calității datelor din sistemele automate este o sarcină cu o deosebită semnificație politică și profesională atît pentru factorii de decizie, cît și pentru cei de execuție.

Lt. col. **Nicolae BOCȘARU**
Maior **Gheorghe OPREA**
Maior **Ion GONGU**

Modalități de studiu psihologic folosite de cadre și agenți de spionaj în vederea cunoașterii și abordării cetățenilor români

Orice acțiune desfășurată de cadre și agenți de spionaj asupra cetățenilor români este precedată, întotdeauna, de încercări de cunoaștere a persoanelor luate în atenție, condiție elementară a succesului oricărei acțiuni de informații, fie că e vorba de determinarea la trădare, fie de altă natură (acțiuni de influență etc.). Paralel cu activitățile desfășurate în scopul culegerii de date de studiu pe diverse căi asupra cetățenilor români vizați, se folosesc și modalități de studiu psihologic, care implică, evident, contactul direct al cadrelor și agenților de spionaj cu persoanele aflate în atenție.

Analizele datelor cu privire la acest aspect duc la concluzia că majoritatea modalităților respective au în vedere crearea **unor situații cu valoare de test.** De multe ori, aceste situații sînt pregătite cu minuțiozitate, așteptîndu-se ocazia favorabilă aplicării planului conceput să determine o reacție concludentă. Fără pretenția epuizării modalităților folosite, prezentăm pe cele mai semnificative, așa cum rezultă din cazuistica organelor de contraspionaj, inclusiv pe linia U.M. 0625 C.P.

● **Reacția la cadouri**. Modalitatea este frecvent folosită, unele cadre și agenți de spionaj dezvoltîndu-și o adevărată tehnică de testare psihologică. De exemplu, un agent de spionaj dintr-o țară N.A.T.O., care acționa sub acoperire de comerciant, și-a punctat „victima" în felul următor : la prima ședință de tratative, a oferit pixuri-reclamă, punînd pe masă mai multe obiecte de acest fel decît numărul participanților, remarcînd că fiecare participant a luat cîte un pix, cu excepția lui „Mircea", care a luat mai multe. La întîlnirea următoare a adus alte obiecte „simbolice" — cravate de mătase naturală —, dar în mod deliberat (așa cum a declarat ulterior în anchetă) în număr egal cu al participanților români. „Mircea", deși luase o cravată, la sfîrșitul ședinței l-a întrebat pe străin „dacă mai are una în plus". Acesta o avea pregătită și i-a oferit-o. La scurt timp, „Mircea" a fost invitat, în cadrul unei delegații, pentru continuarea tratativelor în Occident și i s-au făcut cadouri substanțiale. Recrutarea, inclusiv legendarea timpului în care a fost despărțit de restul colegilor și legătura cu el s-au desfășurat după toate regulile muncii clandestine, iar acțiunile sale au adus serioase prejudicii statului român.

Un alt element de tehnică a folosirii cadourilor a fost remarcat la un alt străin : el oferea inițial cadouri de valoare relativ mare, dar numai din cele destinate folosirii individuale și care trebuie purtate de persoana vizată (ceas de aur, stilou de platină etc.). Știind că, datorită valorii, acestea trebuie depuse la organele de protocol, faptul că la ședințele ulterioare remarca obiectele la persoanele respective era un indiciu că nu au fost predate. Selectînd în acest mod un partener român la tratative, ulterior i-a oferit intenționat un cadou voluminos și, conform celor prevăzute de străin, respectivul n-a re-

fuzat, dar l-a rugat să nu i-l dea în cadru oficial, ci să i-l ducă la autoturism (i-a indicat unde era parcat); acesta a fost începutul racolării sale de către străin.

Un aspect oarecum special al testării reacției la cadouri îl constituie situațiile în care un cetățean român aflat în străinătate este dus într-un magazin și invitat să-și aleagă „orice dorește și cît dorește"; este un test indubitabil asupra lăcomiei. Făcînd obiectul unei astfel de încercări, directorul unei întreprinderi s-a întors cu cadouri pentru toată familia; ulterior, a primit și alte atenții în țară, de la aceeași firmă. Cițiva dintre subalternii săi au fost, în timp, corupți. Lui nu i s-a cerut nimic concret și nu a putut fi implicat penal, dar informativ s-a stabilit că a cunoscut și a „închis ochii" la multe nereguli în relațiile cu firma respectivă.

● **Oferta de bani (în lei sau valută) și chiar — pentru justificarea unei asemenea oferte — aducerea cetățeanului român într-o criză pecuniară acută.** Deși mai riscant, procedeul este folosit (uneori chiar de la primele contacte), acceptarea banilor fiind, de regulă, un indiciu sigur că persoana respectivă va fi de acord să facă și contraserviciile cerute.

Unii străini au creat artificial situații care să le permită testarea reacției la oferirea de bani. De exemplu, un străin — după ce luase cunoștință de lamentările unor parteneri de discuții că nu le ajung banii, că ar dori să-și cumpere mașină etc. — i-a invitat într-o seară la un local la o oarecare distanță de București și, în mod deliberat, a prelungit petrecerea pînă la o oră la care mijloacele de transport în comun nu mai funcționau, iar cei doi invitați au constatat că n-au bani să cheme un taximetru din București. Străinul le-a oferit cîte 300 lei; ulterior, unul din ei a restituit banii, al doilea nu; și, din acel moment, străinul a început să-l „subvenționeze" cu regularitate, cu sume fixe. Ulterior, i-a cerut să desfășoare acțiuni care aduceau prejudicii statului român și, acesta, aflat în dependență de străin, nu l-a refuzat.

Într-o altă situație, un cadru și un agent de spionaj, aflați în țara noastră sub acoperirea de doctoranzi, sesizînd că „Relu" — cetățean român vizat de ei în vederea atragerii la acțiuni ostile — era pasionat pentru jocuri de noroc, l-au antrenat sistematic la astfel de distracții și i-au permis să cîștige cu regularitate sume relativ mici. Într-o zi, cînd aceștia știau că „Relu" avea asupra sa o mare sumă de bani (contravaloarea unei garsoniere), care însă nu erau ai săi, l-au provocat la jocul de noroc obișnuit, ocazie în care „Relu" a pierdut în cîteva ore circa 40.000 lei. Disperat, „Relu" a solicitat să fie împrumutat cu suma pierdută afirmînd că „face orice" pentru asta. În situația menționată i s-a solicitat furnizarea sistematică de informații.

● **Studierea persoanelor vizate, la restaurante ori în alte localuri.** Procedeul este frecvent uzitat, întrucît sub influența alcoolului, mulți oameni vorbesc sau își evidențiază în alt mod trăsăturile de caracter, furnizează involuntar date confidențiale etc. De cele mai multe ori, folosirea acestui procedeu nu este lăsată la voia întîmplării, fiind bine pregătită. De exemplu, „Stan", cadru de spionaj care acționa sub acoperire de ziarist, ori de cîte ori legătura „Graur", cetățean rom[illegible]ălătorea în țara

acestuia, îl invita la un anumit local, unde era cunoscut și unde serveau tinere într-o ținută mai „lejeră". Treptat, „Graur" a început „să fie recunoscut" de patronul restaurantului și de tinerele respective, să manifeste preferințe pentru una sau alta dintre ele, iar „Stan" i-a confiat că acestea „pot fi întîlnite și în alt loc"; în timp, s-a ajuns ca „Graur" să se întîlnească într-un cadru intim cu tinerele respective care — în baza unui instructaj și în schimbul unei sume fixe — furnizau cu regularitate rapoarte informative asupra cetățeanului român.

Într-un alt caz, un agent de spionaj care luase în studiu pe cetățeanul român „Turcu" părea a fi în impas, întrucît nu-i găsise punctul vulnerabil; acesta era relativ indiferent la cadouri, evita relațiile neoficiale etc. Într-o astfel de situație, străinul s-a decis să invite la restaurant — cu respectarea regulilor de protocol — cîteva persoane, între care cel mai mare în funcție era „Turcu". La restaurant, străinul l-a rugat pe „Turcu" să comande tot ce vrea. Și „Turcu" a comandat cu extravaganță cele mai scumpe băuturi și mîncăruri. La rîndul său, străinul a cerut „serviciu ireproșabil, dacă se poate de excepție", bucuros că îi descoperise lui „Turcu" punctul slab: grandomania. Acest element a determinat comportamentul ulterior al străinului și al organizației sale față de „Turcu". Astfel, cu ocazia călătoriilor în străinătate, acesta era cazat — la sugestia străinului — în hotelurile cele mai luxoase, de regulă din rețeaua „Hilton", avea tot timpul la dispoziție o mașină, i se organizau excursii costisitoare cu elicopterul sau vaporul etc. În schimbul satisfacerii orgoliului său exagerat, „Turcu" a acceptat să desfășoare acțiuni cu serioase repercusiuni asupra țării noastre. La percheziția domiciliară nu s-au găsit mai multe obiecte de valoare decît cele care există în mod obișnuit în casa unei persoane care călătorește în străinătate. Bunurile materiale nu reprezentau o atracție deosebită pentru el.

● **Crearea altor situații în care persoanele vizate „să se simtă lejer".** De exemplu, un cadru de spionaj care acționa sub acoperirea de lector străin a punctat mai mulți studenți „interesanți" pe care i-a invitat la reședința sa, unde le-a spus „să se simtă ca acasă". Ca urmare, unii s-au dus la bar și s-au servit cu băuturi, alții ascultau muzică sau răsfoiau albume de artă, alții căutau reviste porno sau cărți cu conținut politic. Iar lectorul-spion nu făcea altceva decît să-i studieze. În baza acestei prime întîlniri, spionul a operat o selecție, reținînd în anturajul său cițiva studenți, care, după părerea sa, „meritau cu adevărat atenție". Asupra unora dintre aceștia a acționat ulterior în vederea recrutării.

● **Realizarea unor momente care-i pun pe cetățenii români în situația (alternativa) de încălcare a unor reguli.** Cele mai frecvente situații sînt propunerile de a menține relații în afara cadrului oficial, acceptarea lor fiind un prim indiciu și un pas către

o activitate ilegală mai gravă. Uneori — combinat și cu alte măsuri — cadrele sau agenții de spionaj folosesc acest procedeu pentru a stabili cine are „dezlegări" pentru astfel de încălcări, ca un indiciu că persoanele respective ar fi în rețeaua organelor de securitate.

De asemenea, au fost situații cînd unii străini s-au autoinvitat la domiciliul cetățenilor români într-o manieră greu de respins. De exemplu, un străin, după ce a lucrat împreună cu un cetățean român pînă tîrziu, s-a oferit să-l ducă acasă cu autoturismul propriu. Odată ajunși în fața blocului, străinul l-a rugat să-i permită să-i cunoască familia (despre care, în timp, românul îi vorbise în detaliu). Ajuns în apartament, străinul avea mici cadouri pentru fiecare membru al familiei, ceea ce dovedește că momentul fusese anticipat.

Un alt procedeu din aceeași categorie este implicarea unor cetățeni români aflați în exterior la post, specializare, studii etc. în afaceri care fie că sînt ilegale, fie că nu contravin legilor țării respective, ci doar statutului persoanei în cauză ; li se promite discreție (și cîștig sigur), dar, în timp, angrenarea în astfel de afaceri devine un atu în favoarea unui serviciu de spionaj.

În alte situații, implicarea este mai puțin vizibilă, dar cu timpul ea poate crea complicații. Este vorba de situațiile în care cetățenilor români aflați pentru perioade mai lungi în străinătate li se împrumută mașinile de către unele cadre sau agenți de spionaj, li se facilitează accesul copiilor la anumite școli sau achiziționarea unor bunuri în regim favorizat etc.

● **Extinderea discuțiilor, într-un cadru oficial, asupra unor probleme personale, neoficiale.**

Exemplul cel mai tipic îl constituie recepțiile — cunoscute, aprobate etc. —, dar în care discuțiile pot avea practic ca obiect orice altă problemă. Se cunoaște că unii spioni se pregătesc foarte bine pentru a scoate tot ce se poate din aceste ocazii ; uneori, modul cum pun problemele îl silește pe interlocutorul român să exprime un punct de vedere, o opinie personală (care poate diferi de poziția sa oficială).

O altă situație privește discuțiile purtate cu cetățenii români care pleacă la studii, la specializare ori documentare în Occident. Formularele de acordare a vizei difuzate de unele ambasade occidentale sînt deosebit de amănunțite, cuprinzînd inclusiv solicitări de preferințe personale (hobby etc) ; discuțiile pe aceste teme sînt și mai amănunțite, ajungînd în unele cazuri pînă la jumătate din timpul audienței.

● **Crearea unei crize artificiale de timp.** Au fost situații, în special în comerțul exterior, cînd unele delegații române care s-au deplasat în exterior pentru contractări nu au fost primite la discuții zile la rînd, studiindu-li-se reacțiile după primele amînări. Neliniștea, agitația, îngrijorarea de a se întoarce în țară fără a fi semnat un contract au fost exploatate pentru a se obține condiții avantajoase partenerilor străini. Au fost cazuri cînd contractele au fost semnate în aeroport, chiar la scara avionului, în condițiile practic impuse de firmele străine.

In alte cazuri, criza de timp a fost creată prin organizarea unui program de excursii și distracții încărcat, care s-a prelungit, încît nu a mai rămas timp pentru discuții de detaliu și contractul „pregătit" deja de firma respectivă a fost semnat de cele mai multe ori în grabă.

● **Stimularea unor sentimente naționaliste, a atitudinilor nonconformiste ori a unor nemulțumiri.** Și aceste acțiuni — subtil concepute — se desfășoară preponderent tot pe plan psihologic. Un caz tipic de spionaj-trădare a avut la bază sentimente naționaliste germane, evident îmbinate cu interese materiale, care însă au jucat un rol secundar.

Într-un alt caz, doi diplomați occidentali au intrat în contact cu „Radu", tînăr intelectual cu idei ușor nonconformiste — dar în limite care nu prezentau un real pericol. Exploatîndu-le cu meșteșug, l-au cultivat, stimulat, „înțeles" și „compătimit" (mai ales că „nu poate călători în străinătate, pentru a vedea minunile civilizației"), încît au reușit în cele din urmă să-l transforme în protestatar (după care n-au mai intervenit nici cel puțin pentru acordarea vizei de intrare în țara pe care o reprezentau).

Un alt diplomat cu legături multiple în rîndul unor reprezentanți ai fostelor clase exploatatoare, fiind abordat în legătură cu acest aspect, a replicat că el „nu este acreditat pe lîngă aceștia", dar că menține relații cu ei, întrucît unii — cu studii în străinătate, cunoscători de limbi străine etc. — sînt solicitați pentru a medita copiii unor cadre de conducere actuale, despre a căror situație, concepții etc. au, în acest mod, informații la zi.

● **Înscenarea unor situații de natură să creeze reacții concludente.** De exemplu, înaintea Anului Nou, la o ambasadă occidentală s-a organizat un mic program artistic, iar spre sfîrșit, a fost prezentată o scenetă în care un presupus ofițer de securitate român își admonesta un informator că întîrzie la întîlniri, că nu dă informații suficiente din ambasada respectivă etc. Sceneta a constituit o surpriză pentru angajații români, care reacționau în diferite feluri : unii rîdeau cu poftă, alții se simțeau jenați etc. În timpul acesta, diplomații străini, avizați în prealabil, îi observau atent pe cetățenii români. Și alte provocări destinate a descoperi rețeaua noastră au, în esență, la bază tot analiza unei reacții la un stimul de natură psihologică.

*

Desigur, există și alte modalități de studiu psihologic ; ele trebuie avute în vedere în întreaga activitate de contraspionaj (aplicarea de măsuri preventive, urmărirea suspecților, analiza unor informații, dirijarea rețelei informative ș.a.).

Lt. colonel **Nicolae CALUGARIȚA**

VERIFICAŢI-VĂ CUNOŞTINŢELE JURIDICE!

Să se arate, motivat, încadrarea juridică a faptelor săvîrşite de fiecare persoană în cauza redată mai jos:

În anul 1983, numitul P.I., ofiţer de intendenţă, şef serviciu financiar dintr-o unitate a Ministerului Apărării Naţionale, în timpul efectuării concediului de odihnă pe litoral, a fost recrutat de A.I., ataşat militar al ambasadei unei ţări occidentale în R. S. România, căruia, pe baza înţelegerii stabilite cu această ocazie, i-a transmis o serie de date secrete prin intermediul lui T.T., inginer electronist la un institut din Bucureşti. Numitul T.T. preda plicurile cu datele secrete soţiei lui A.I., pe nume A.E., pe care o întîlnea în timp ce aceasta simula efectuarea unor cumpărături din pieţe ori magazine.

Pentru conspirarea legăturilor cu A.E., T.T. se folosea de dactilografele C.A. şi N.C. ce lucrau în subordinea sa şi pe care, atunci cînd era în posesia informaţiilor, le ruga să telefoneze la A.E. şi să-i comunice că la o anumită oră „la magazin soseşte marfa care o interesează". T.T. le-a spus celor două dactilografe că A.E. este rudă a soţiei sale.

P.I., rudă prin alianţă cu subofiţerul K.P. de la compartimentul evidenţă cadre al unităţii în care lucra şi pe care în nenumărate rînduri l-a ajutat material, i-a cerut acestuia dosarul personal al şefului de stat-major al unităţii, spunîndu-i că i-a fost cerut de ataşatul militar al ambasadei respective la Bucureşti, faţă de care are unele obligaţii. I-a precizat, totodată, că după 3 zile dosarul îi va fi restituit.

K.P., conform indicaţiilor primite de la P.I., după ce a sustras dosarul personal, s-a deplasat la institutul unde lucra T.T. şi i l-a predat, iar acesta, prin canalul obişnuit, l-a dat lui A.I.

(Rezolvarea în numărul viitor)

Colonel **George ADAM**
Căpitan **Ion CORNOIU**

PLANURI TERORISTE CONCEPUTE ÎN ABURUL ALCOOLULUI...

În concepţia de luptă antiteroristă, sarcina prioritară a întregii noastre activităţi o constituie prevenirea şi contracararea oricăror încercări sau intenţii de a se comite acte de natură terorist-diversionistă pe teritoriul R. S. România.

Realizarea dezideratului fundamental al activităţii antiteroriste — prevenirea acţiunilor cu caracter terorist-diversionist pe teritoriul ţării noastre — necesită desfăşurarea unei intense şi permanente activităţi informativ-operative, aplicarea de măsuri combinative ofensive, folosindu-se întreaga gamă a mijloacelor şi metodelor muncii de securitate, în vederea culegerii de date şi informaţii în rîndul categoriilor de persoane unde pot exista elemente pretabile ori predispuse la astfel de acte, precum şi din locurile şi mediile frecventate de acestea, pentru descoperirea şi contracararea intenţiilor lor.

O importanţă deosebită trebuie să fie acordată verificării complexe şi detaliate, cu maximum de operativitate, a oricărei informaţii pe profil, urmată de punerea imediată în lucru — dacă situaţia impune, cu aportul şi sprijinul altor organe — şi finalizarea acţiunii informative cu măsuri operative.

Acestea au constituit, de fapt, cerinţele pe care le-au avut permanent în atenţie ofiţerii compartimentului de luptă antiteroristă din cadrul Securităţii judeţului Sibiu şi în cazul pe care îl prezentăm.

Ca urmare a instruirii temeinice şi dirijării concrete a reţelei informative, pentru a sesiza şi culege date din mediile frecventate de elemente care prin atitudine, mod de viaţă şi comportament s-ar putea angrena în acţiuni comise prin violenţă, a fost obţinută o informaţie, de primă sesizare, din care rezulta că un anume **Baciu**, din Sibiu, era preocupat de constituirea unui grup, cu intenţia de a deturna aeronava TAROM, cursă regulată, de pe ruta Timişoara-Bucureşti.

Informaţia a fost imediat pusă în lucru, fiind stabilite măsuri de verificare, adîncire şi detaliere a conţinutului ei.

În scurt timp, prin eforturi stăruitoare, suspectul a fost identificat, iar asupra preocupărilor lui s-au întreprins măsuri riguroase de control, pentru a-i cunoaște în detaliu activitatea și stopa, la momentul oportun, actele infracționale.

În cadrul măsurilor întreprinse s-a stabilit că **Baciu**, de 36 ani, executase nu cu mult timp în urmă o pedeapsă privativă de libertate pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei și, deși era încadrat în muncă, frecventa mediile unor elemente fost condamnate pentru infracțiuni similare, care își iroseau timpul în baruri și localuri publice.

Deoarece nu a renunțat la intenția de a pleca ilegal din țară, a inițiat constituirea unui grup, ai cărui componenți — potrivit planului său — ar fi urmat să se îmbarce în aeronava TAROM ce efectua zborul pe ruta Timișoara-București și să acționeze, prin mijloace teroriste, asupra cadrelor care asigurau securitatea avionului, pentru a obliga echipajul să schimbe direcția de zbor și să aterizeze într-o țară occidentală.

În baza noilor date obținute s-a extins și intensificat activitatea de identificare a tuturor legăturilor sale, de verificare a lor și de punere sub control.

Analiza și coroborarea datelor obținute au permis selectarea a trei legături ale lui **Baciu** asupra cărora existau indicii sau planau suspiciuni de aceeași natură, domiciliate într-o localitate situată în apropierea orașului Sibiu, unde obiectivul s-a deplasat în mai multe rînduri, apreciind că prezența lui acolo trece neobservată.

Măsurile întreprinse au confirmat suspiciunile existente. Întocmai ca și **Baciu**, cele trei persoane executaseră pedepse privative de libertate pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei, iar una și pentru trafic de valută. Cu toate că se încadraseră în muncă imediat după ieșirea din penitenciar, realizînd venituri însemnate, ca urmare a unor influențe exercitate asupra lor, inclusiv de posturi de radio străine, acestea aveau poziție și atitudine oscilante, fiind predispuse la acțiuni de plecare ilegală din țară, fapt ce le-a determinat să accepte planul lui **Baciu**.

Controlul deplasărilor lui **Baciu** și al întîlnirilor membrilor grupului, la un bar și în alte localuri publice, precum și exploatarea cu eficiență a momentelor operative apărute în acțiune, au condus la cunoașterea în detaliu a intențiilor celor patru elemente, fiind totodată obținute și unele probe ce au fost utilizate în documentarea activității lor.

Printre probele obținute s-au aflat și cîteva însemnări, e drept răzlețe, făcute de **Baciu** la bar, în prezența celorlalți membri ai grupului, în încercarea sa de a-și convinge interlocutorii cu privire la modul de acțiune. Pentru realizarea planului lor,

membrii grupului au discutat mai multe variante privind procurarea și introducerea la bordul aeronavei a armamentului și muniției necesare punerii în aplicare a acțiunii preconizate.

In final, au apreciat ca avînd șanse de reușită folosirea de arme albe, întrucît ar fi mai ușor de introdus la bordul aeronavei, iar în cazul descoperirii, pedepsele ce ar fi urmat să le suporte ar fi fost mai ușoare. Ca urmare, au hotărît să procure arme albe pe care să le introducă în termosurile de cafea, sperînd că în acest mod nu ar fi descoperite la controlul din aerogară.

Baciu, nefiind pe deplin convins de reușita acestui mod de acțiune, a propus și alte variante de plecare frauduloasă din țară, ca :

— pătrunderea membrilor grupului în ambasada din București a unui stat occidental, luarea de ostateci și baricadarea lor pentru a obliga autoritățile române să le permită plecarea în străinătate ;

— scoaterea din țară în mod fraudulos a membrilor grupului de către cetățeanul francez **Radu,** șofer pe un autotren TIR, căsătorit cu o cetățeancă română, care efectua transporturi în și din România-;

— îmbarcarea pe un vapor străin cu ajutorul cetățeanului român **Barbu** din Brăila, care executase o pedeapsă privativă de libertate în același penitenciar cu **Baciu**.

Cu prilejul sosirii șoferului francez în țara noastră, **Baciu** l-a contactat și i-a expus intenția membrilor grupului, solicitîndu-i sprijin pentru scoaterea lor din țară. Străinul s-a oferit să-i sprijine și i-a îndemnat să treacă la acțiune, comentînd în același timp în mod tendențios modul de viață din România.

În scopul prevenirii transpunerii în practică a intențiilor membrilor grupului și pentru a nu fi, eventual, scăpați de sub control, s-a trecut la cercetarea lor, confirmîndu-se informațiile inițiale. Totodată, s-a acționat pentru destrămarea grupului, astfel :

— cele patru elemente au fost avertizate, fiind exploatate neînțelegerile intervenite la un moment dat între ele, privitoare la unele datorii reciproce, ceea ce a condus la adîncirea animozităților în cadrul grupului. Cu acest prilej a fost scoasă în relief atitudinea lui **Baciu**, care în relațiile cu ceilalți membri ai grupului a încercat să obțină unele foloase materiale personale, ceea ce a amplificat și mai mult disensiunile dintre ei.

Au fost, de asemenea, create pe acest fond și unele neînțelegeri între ceilalți trei membri ai grupului, fapt ce a favorizat destrămarea anturajului și descurajarea lor ;

— cetățeanul francez **Radu** a fost inclus pe lista persoanelor indezirabile pentru R. S. România ;

— **Barbu** a fost semnalat Securității județene Brăila, care a întreprins măsuri de control asupra activității sale.

Cazul în speță, ca de altfel și altele finalizate de organele de securitate, relevă următoarele :

▲ Unele elemente cu concepții aventuriere, infractoare, cu o slabă educație civică și politică, fost condamnate, care au intenții de a pleca ilegal din țară, vizează aeronavele de pasageri, organizînd acțiuni împotriva acestora pentru a ajunge în mod fraudulos în străinătate. În acest sens, studiază dispozitivele de apărare a obiectivelor asigurate cu măsuri antiteroriste, în mod deosebit a aeroporturilor, precum și sistemele de control, pentru a descoperi eventuale fisuri. Totodată, manifestă preocupare pentru asigurarea unor acoperiri verosimile, în scopul de a nu fi descoperite intențiile lor.

▲ Necesitatea dezvoltării potențialului informativ și instruirea temeinică a acestuia, pentru a asigura acoperirea tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor frecventate de elementele care, prin mod de viață și comportament, atitudine și preocupări, pot recurge la activități cu caracter terorist, în vederea identificării celor suspecte, asigurării controlului riguros asupra acestora și contracarării oricăror intenții ostile.

▲ Cerința asigurării controlului temeinic asupra elementelor suspecte pe profil antiterorist din rîndul celor care încalcă regimul armelor, munițiilor ,materialelor explozive și substanțelor toxice, în vederea cunoașterii activității acestora și prevenirii acțiunilor lor.

Se impun, de asemenea, cunoașterea și contracararea oricăror intenții de natură teroristă ce ar putea fi inițiate sau organizate de elemente din rîndul foștilor condamnați, îndeosebi al celor ce au săvîrșit infracțiuni prin violență și care urmăresc să se constituie în grupuri pentru plecare din țară prin folosirea de metode și mijloace teroriste.

▲ Obligativitatea sporirii eficienței controlului antiterorist și antideturnare pe aeroporturile și la aeronavele aviației civile, prin aplicarea cu rigurozitate de către efectivele din sistem a metodologiei de control, utilizarea la parametri funcționali a tehnicii și aparaturii specifice, creșterea competenței și capacității de a intui, sesiza și desprinde indicii sau concluzii cu privire la persoanele controlate, întărirea conlucrării cu organele de vamă, precum și cu cadrele punctelor de control trecere a frontierei, în scopul descoperirii celor suspecți și depistării oricăror obiecte ce ar putea fi folosite în acțiuni de natură terorist-diversionistă.

Colonel **Ion POIANĂ**
Maior **Gheorghe TRIFU**

„AVENTURI“ DEJUCATE

Ca urmare a influențelor nocive exercitate de propaganda ostilă din exterior — îndeosebi prin intermediul postului de radio „Europa liberă“ —, precum și a unor carențe în educație și pregătirea politică, unele elemente aventuriere încearcă să treacă fraudulos frontiera, cu intenția de a se stabili într-un stat occidental, atrase de falsul „miracol capitalist“.

Acționînd cu competență și operativitate, organele de securitate ale județelor Timiș și Gorj au reușit să prevină punerea în aplicare a unor astfel de planuri de către mai multe persoane de pe raza de competență — îndeosebi tineri — constituite în anturaje. Astfel, Securitatea județului Timiș prezintă cazul „Evazioniștii“, iar Securitatea județului Gorj, cazul „Aventurierii“ :

1 Printr-un complex de măsuri informativ-operative, **Securitatea județului Timiș** a neutralizat activitatea unui grup de trei persoane din municipiul Timiș, conducători auto la Intreprinderea de transport specializat pentru agricultură și industrie alimentară, care intenționau să treacă fraudulos frontiera de stat cu R. S. F. Iugoslavia, cu scopul de a ajunge într-una din țările capitaliste.

Organizatorul acțiunii este **Petruțoiu Ionel Mircea**, de 28 ani, cunoscut ca un element descompus moral și aventurier, care, în cursul anului 1981, a plecat ilegal din țară, ajungînd în lagărul Traiskirchen din Austria de unde s-a repatriat în anul 1983. După revenirea în țară, acesta a atras la activitate infracțională alte două elemente de la aceeași întreprindere, cu preocupări și concepții similare.

Astfel, luînd legătura cu **Guivan Vladimir,** de 35 ani, fost condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni de drept comun, a aflat de la acesta despre posibilitatea plecării cu ajutorul unui avion care „ar urma să vină din străinătate pentru scoaterea ilegală a unui grup de sectanți“.

De asemenea, a contactat și pe **Voica Ilie**, de 28 ani, care i-a sugerat posibilitatea aplicării planului lor de evaziune prin intermediul unei femei din localitatea Birda, județul Tmiș, care, „în schimbul sumei de 20.000 lei de persoană, i-ar călăuzi spre frontieră".

S-a mai stabilit că **Petruțoiu Mircea** și **Guivan Vladimir** — acesta din urmă împreună cu soția (**Guivan Maria**, de 35 ani, controlor tehnic de calitate la Intreprinderea „Electromotor") — intenționau, în ultimă instanță, să folosească prilejul unei deplasări cu camionul la Jimbolia pentru achiziționarea de produse agricole, cu care ocazie să-l abandoneze și să treacă fraudulos frontiera.

Prin extinderea cercetărilor au mai fost identificate alte 15 elemente, cunoștințe ale celor trei, constituite în două anturaje, despre care s-a stabilit că, sub influența emisiunilor postului de radio „Europa liberă", făceau comentarii denigratoare la adresa realităților din țara noastră, intenționînd să plece ilegal în străinătate. Marea majoritate a acestora au vîrste între 23 și 35 ani, cei mai mulți fiind de profesie conducători auto. Dintre ei, doi au fost condamnați pentru infracțiuni de drept comun, doi au rude în străinătate, iar unul este descendent al unui fost condamnat pentru infracțiuni contra securității statului.

In procesul urmăririi informative a rezultat că doi componenți ai unuia dintre anturaje, respectiv **Tărniceru Cornel**, de 30 ani, inginer constructor la Intreprinderea de ulei Timișoara (cunoscut cu rude în S.U.A., iar în anul 1978 a intenționat să fugă din țară împreună cu **Guivan Vladimir** și soția acestuia) sînt membri ai cultului baptist. Aceștia i-au comunicat lui **Guivan** despre posibilitatea scoaterii lor din țară de către sectanți din exterior.

Din datele și informațiile obținute pe parcursul verificării și cercetării cazului a rezultat că inițiatorii nu au reușit, pînă la data reținerii, să organizeze evaziunea cu ajutorul pretinsului avion străin, acțiunea fiind neutralizată în fază incipientă.

Măsurile întreprinse au dus și la identificarea femeii din localitatea Birda, pretabilă la acțiunea de călăuzire spre zona de frontieră, în persoana lui **Vorovenici Ileana**, de 27 ani, lucrător comercial la Fabrica de bere Timișoara. Verificările nu au confirmat însă existența unui canal de treceri ilegale peste frontieră ori a unei călăuze în localitatea respectivă.

În vederea destrămării celor două anturaje și a prevenirii punerii în aplicare a planurilor de trecere frauduloasă a frontierei de către aceste elemente, organele de securitate ale județului Timiș au acționat prin măsuri diversificate, după cum urmează :

☐ cercetarea în stare de arest, în cooperare cu organele de miliție, a inițiatorilor : **Petruțoiu Ionel Mircea, Guivan Vladimir** și **Voica Ilie,** și trimiterea acestora în justiție pentru asociere în scopul săvîrșirii infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei de stat a R. S. România ;

☐ cercetarea informativă și avertizarea unui număr de 12 elemente;

☐ informarea organelor de partid în cazul a trei persoane ;

☐ în contextul măsurilor preventive s-a organizat, cu sprijinul și sub îndrumarea organelor locale de partid, o acțiune de pregătire contrainformativă cu conducătorii auto de la Intreprinderea de transport specializat pentru agricultură și industria alimentară Timișoara, în scopul preîntîmpinării implicării unor elemente din rîndul acestora în treceri ilegale peste frontieră. Totodată, s-au efectuat verificări asupra conducătorilor auto de la această întreprindere ce fac deplasări în zona de frontieră, reglementîndu-se ca accesul lor pînă în apropiere de graniță să fie permis numai pe baza avizului organelor noastre.

Securitatea județului Timiș continuă procesul de cunoaștere a reacției tuturor elementelor asupra cărora s-a acționat prin măsuri preventive, cît și a preocupărilor lor de viitor, în vederea contracarării oricăror fapte necorespunzătoare pe care ar putea să le comită unele dintre ele.

2 La data de 8 martie 1984, Securitatea județului Gorj a obținut o informație din care rezulta că un grup de tineri din orașul Motru — printre ei fiind doi muncitori și patru elevi — intenționau să treacă fraudulos frontiera de stat prin zona Orșova, împreună cu alți elevi de la Liceul de marină din localitate, folosind un hidrobuz sau alt vas aflat în rada portului. Respectivii stabiliseră pentru plecare perioada cuprinsă între 12 și 17 martie 1984.

Pentru prevenirea materializării acestor intenții, fiind vorba de tineri în vîrstă de 17 pînă la 19 ani, s-a organizat reținerea lor în gara Motru, după care s-a trecut la cercetarea acestora, în vederea cunoașterii împrejurărilor și cauzelor care le-au generat faptele.

Din măsurile informativ-operative întreprinse și cercetările efectuate s-au desprins următoarele concluzii :

◉ Ideea plecării frauduloase din țară le-a încolțit în urma audierii emisiunilor unor posturi de radio străine, în special „Europa liberă", precum și a discuțiilor purtate cu doi tineri care au făcut o asemenea tentativă în urmă cu trei ani.

◎ Pentru punerea la punct a modalității de trecere a frontierei, respectivii s-au întîlnit de mai multe ori în diferite locuri din orașul Motru (la internatul liceului din localitate, la domiciliul unuia din tineri), și-au procurat echipament, bani, hărți topografice și acte de identitate false.

◎ Aceștia aveau o imagine greșită despre viața din Occident, erau cunoscuți ca indisciplinați, cu un nivel de cultură redus, părăseau nejustificat locul de muncă sau școala, lipseau de la ore și de la activitățile practice, iar doi dintre ei proveneau din familii dezorganizate.

◎ Deși despre intențiile lor cunoșteau unii colegi sau tineri din orașul Motru, aceștia nu au făcut nici o sesizare, iar rețeaua informativă aflată în obiectivele, locurile și mediile pe care le-au frecventat nu a semnalat decît în ultimul timp despre intențiile lor, cu toate că aceștia au discutat — cu trei luni în urmă — problema plecării din țară, iar pe parcurs au avut 7—8 întîlniri.

◎ Ofițerii care răspund de unitățile unde lucrează sau învață tinerii respectivi nu au conlucrat eficient cu factorii de răspundere pentru prevenirea faptelor lor, iar la documentarea activității acestora au dovedit lipsă de profunzime în exploatarea informațiilor, mai ales sub aspectul identificării tuturor persoanelor care au cunoscut sau aderat la intențiile lor, în vederea luării de măsuri preventive.

După cercetarea și documentarea faptelor au fost sesizate organele locale ale U.T.C., conducerile întreprinderilor și școlilor, care au luat măsuri de dezbatere în organizațiile de tineret a cazurilor menționate, în prezența factorilor de conducere, a cadrelor didactice și a altor tineri predispuși la asemenea fapte.

În cazul celor trei elevi de la Liceul de marină din Orșova a fost sesizată Securitatea județului Mehedinți, care a documentat activitatea și a luat măsuri de prevenire similare.

Tinerii în cauză au fost dați în grija părinților, a organizațiilor U.T.C. și cadrelor didactice. Din informațiile obținute ulterior rezultă că aceștia au regretat faptele comise, în prezent au o poziție corectă și au renunțat la ideea plecării din țară.

Prin exploatarea operativă a informației primite, s-a dejucat, astfel, „aventura" unui grup de adolescenți care, necunoscînd adevărata față a lumii capitaliste, intenționau să-și părăsească țara, deși, așa cum declara unul din inițiatorii acestei aventuri, „Nu aveam nici un motiv temeinic să o facem, bucurîndu-ne de condiții minunate de muncă și viață".

CAZUL „GĂNESCU"

Prin anii '50, un anume Gănescu N. din Craiova, în etate de 32 ani, de profesie electrician, a atras în anturajul său 18 tineri cu care purta discuții ostile orînduirii noastre socialiste și îi instiga să plece ilegal din țară, în ideea de a ajunge în Occident.

La scurt timp, împreună cu unii dintre tinerii respectivi și cu soția sa, Gănescu a încercat să treacă fraudulos granița, dar a fost prins în zona de frontieră Drobeta — Tr. Severin. Infractorii aveau asupra lor un pistol și 12.000 lei. Fiind anchetați, aceștia au declarat că au acționat în calitate de membri ai grupării subversive denumită „Bastonul căptușit", al cărei inițiator era Gănescu.

Pentru faptele comise, Gănescu a fost condamnat la 22 ani închisoare, soția sa, la 12 ani, iar ceilalți membri, la diferite termene. In anul 1964, fiind grațiați, au fost puși în libertate.

După liberare, Gănescu a continuat să fie preocupat de a ajunge în Occident, în anul 1965 reușind să treacă fraudulos frontiera în Iugoslavia prin zona Simian, județul Mehedinți. A fost însă prins de organele de frontieră ale R. S. F. Iugoslavia, care l-au predat autorităților române. Trimis în judecată, a fost condamnat la 7 ani închisoare.

În anul 1968, după ce a fost pus în libertate, Securitatea județului Dolj a obținut date din care rezulta că respectivul a renunțat la ideea de a pleca ilegal din țară. Concomitent însă, Gănescu a început să scrie un „roman" cu conținut necorespunzător, avînd intenția de a-l scoate pe căi ascunse peste frontieră, pentru a fi publicat în Occident în scopuri propagandistice. In baza unor măsuri combinative, în anul 1972 s-a intrat în posesia „romanului" (în manuscris), care însuma 800 de file cu conținut calomniator la adresa politicii partidului și statului nostru, motiv pentru care cel în cauză a fost avertizat După o perioadă scurtă de la avertizare, Gănescu a început să scrie un alt „roman", similar primului. Manuscrisul a fost difuzat și comentat în rîndul unor

tineri intelectuali pe care respectivul i-a selecționat abil.

Dintre aceștia au fost identificați : Smaranda, profesoară de grafică, membră a Uniunii Artiștilor Plastici, care i-a făcut și grafica coperții manuscrisului ; Teodorescu, profesor de desen ; Irimescu, profesor de sculptură. Cu aceștia Gănescu realiza intîlniri indeosebi la locurile lor de muncă sau la domiciliul său, încercind să-i atragă la activități necorespunzătoare.

Din luna februarie 1974 s-au obținut informații despre preocupările unor tineri din Craiova, care, sub influența lui Marinescu — economist, originar din acest oraș, însă cu locul de muncă în Tirgu Jiu — încercau să editeze o „revistă literară" intitulată UFO (obiecte zburătoare neidentificate).

Marinescu, cunoscîndu-l pe Teodorescu la o expoziție a acestuia ce a avut loc în iulie 1974, i-a vorbit ulterior despre intenția sa și a celorlalți tineri din anturaj. În octombrie 1975, profesorul Teodorescu a prezentat pe Marinescu și pe una din legăturile sale apropiate — Barbu — lui Gănescu, pentru eventuale „sfaturi", în intenția lor de a „edita" revista.

La intîlnirile care au urmat, Gănescu le-a propus acestor tineri să realizeze o revistă „disidentă", de format mic, în manuscris, care să cuprindă articole cu conținut ostil statului nostru, inclusiv rezumate făcute de ei din emisiunile postului de radio „Europa liberă". Revista — după concepția sa — urma să fie răspîndită în public de la balcoanele cinematografelor, în pupitrele băncilor sălilor de curs din Universitate etc.

În aprile 1976, în urma măsurilor de influențare întreprinse, Marinescu s-a prezentat la organele noastre și l-a denunțat pe Gănescu, fiind folosit în continuare pentru a lua atitudine de combatere a concepțiilor obiectivului.

Din mai 1976 s-a acționat pentru destrămarea anturajului lui Gănescu, începînd cu Smaranda, Teodorescu și Irimescu, inclusiv prin anchetarea celorlalte elemente din rîndul legăturilor sale. Concomitent, Gănescu a făcut obiectul unor jocuri operative pentru descurajarea lui prin contacte nemijlocite, acționîndu-se în același timp — prin soție și o sursă a noastră —, pentru a fi determinat să renunțe la poziția sa ostilă.

Concluzionînd că se va acționa din nou asupra sa prin arestare și trimitere în judecată, în noaptea de 9 octombrie 1976, Gănescu a trecut din nou frontiera prin Dunăre, reușind să ia cu el și o copie a manuscrisului.

În R. S. F. Iugoslavia, fiind identificat, a fost judecat și condamnat la 6 zile închisoare și — după cum declara ulterior — a ajuns în Austria în lagărul de la Traiskirchen, organele de stat iugoslave reținîndu-i însă „romanul".

După treizeci de zile, ca urmare a influenței exercitate asupra sa prin soție, dar și datorită faptului că nu a găsit „mediul lansării sale", Gănescu s-a repatriat. În declarațiile date în anchetă, mai deosebit au rezultat contactele sale cu legionara Dorina Gabor din Viena și intențiile acesteia de a-l racola în gruparea legionară din care face parte.

Pentru a i se urmări reacția cu privire la legăturile sale cu Dorina Gabor, precum și pentru compromiterea lui, dar și demascarea situației transfugilor aflați în Occident și în lagărul de la Traiskirchen, i s-a propus — și a acceptat — să descrie în revista „Flacăra" situațiile cu care s-a confruntat de la trecerea frauduloasă a frontierei și pînă la revenirea în țară. În același scop, în ziarul local „Inainte", Gănescu a publicat un serial de cinci articole similare celui din „Flacăra", unde s-a insistat pe demascarea activității legionare a Dorinei Gabor.

Rămînînd în contactul nostru, s-a acționat constant pentru menținerea compromiterii celui în cauză, astfel incit unele dintre legăturile sale îl socoteau ofițer de securitate. În același timp, prin soție s-a insistat pe latura influențării pozitive.

Fiind un obsedat al realizării sale prin scris — deși este un semidoct — din 1978 a început un al treilea „roman", cu un conținut apropiat celor anterioare, despre acesta informînd și organele noastre. Precizăm că al doilea „roman", care i-a fost oprit în Iugoslavia, a fost cerut și obținut de la organele de anchetă iugoslave prin Ambasada R.S. România din Belgrad.

În contactele avute, Gănescu ne-a prezentat și u-

nele informații utile. Așa, de exemplu, în 1978 a furnizat o informație despre intențiile de evaziune a doi tineri din Craiova, cazul fiind soluționat în cooperare cu organele de miliție, prin trimiterea în judecată și condamnarea acestora pe linie de drept comun.

S-a acționat, de asemenea, pentru menținerea și consolidarea compromiterii lui față de legăturile sale. Astfel, printr-un joc operativ, un fost condamnat pentru infracțiuni contra securității statului, cunoscut cu activitate prezentă ostilă, a tras concluzia că Gănescu *este agentul organelor noastre.*

După terminarea celui de al treilea „roman", Gănescu *l-a trimis Editurii „Cartea Românească" din București, unde s-a apreciat că lucrarea provine de la un dezechilibrat mintal și, din aceste motive, cererea i-a fost respinsă.*

Considerîndu-se un talent mai presus de alți scriitori consacrați, el a ajuns la concluzia că trebuie să renunțe la proză și să se realizeze prin poezie (vers alb); trimițînd revistei „Ramuri" cîteva poezii, nici acestea nu i-au fost publicate. Ca urmare, a hotărît scoaterea ultimului său „roman" peste graniță, în ideea că va reuși să-l publice.

Astfel, în august 1980, prin intermediul lui George Valeriu *din Craiova,* Gănescu *l-a cunoscut pe* Demetrescu, *în vîrstă de 75 ani, cetățean român cu domiciliul în Viena. Prin intermediul acestuia din urmă, în schimbul unei sume mici de bani, el a reușit să scoată manuscrisul din țară pentru a fi expediat din Viena pe adresa lui Mircea Eliade, precum și o scrisoare adresată Monicăi Lovinescu.*

Întrucît în posesia informației s-a intrat după ce manuscrisul a fost scos peste graniță, printr-un joc operativ (în care s-a folosit pentru influențā unul dintre informatori și a fost arestat pe linie de miliție Demetrescu) *manuscrisul a fost luat de la domiciliul acestuia din Viena, în prezent aflîndu-se în posesia organelor noastre.* Gănescu *a rămas cu impresia că „romanul" fie că nu a ajuns la destinație, fie că destinatarul nu i-a acordat importanță.*

În anul 1981, la insistențele sale, i s-a creat posibilitatea efectuării unei călătorii în Franța. Această măsură, avizată de Direcția I, a avut ca scop, între altele, și verificarea eficienței acțiunilor de compromitere față de emigrația reacționară.

Ajuns la Paris, Gănescu *a contactat mai multe elemente, printre care și pe Dan Cernovodeanu, Ioanițoiu Cicerone, Radu Cimpeanu, Monica Lovinescu ș.a., însă nu s-a bucurat de sprijinul moral sau material al acestora. Ca urmare, în timpul celor* 20 *de zile (16 iulie — 5 august 1981) cît a stat acolo a trebuit să lucreze ca zugrav pentru a-și cîștiga existența. De asemenea, prezentîndu-i lui Dan Cernovodeanu, spre lecturare, în vederea publicării, un manuscris literar luat cu el la plecare, acesta nu s-a bucurat de aprecieri pozitive și nu i s-a dat curs, bănuindu-se, totodată, că* Gănescu *a fost trimis cu misiuni în Franța de către autoritățile române.*

Din informațiile obținute a rezultat că măsurile de compromitere întreprinse de organele noastre și-au atins scopul ; Ioanițoiu Cicerone a afirmat că nu știe dacă Gănescu *va mai primi avizul autorităților franceze pentru a mai reveni în Franța.*

După înapoierea în țară a obiectivului, s-au reluat contactele de influențare a acestuia, împrejurări în care a fost determinat să facă și declarații cu privire la situația și preocupările persoanelor din emigrația română reacționară, furnizînd date concrete despre intențiile acestora de a reorganiza „C.N.R."-ul și de a acționa ostil împotriva României.

Ca urmare a rezultatelor obținute pe planul compromiterii, descurajării și influențării pozitive, Gănescu *adoptă în prezent o atitudine corespunzătoare, manifestă grijă față de educarea copiilor, desfășoară activități utile în cadrul unității unde lucrează, nemaifiind semnalat cu preocupări ostile.*

Este menținut în contact, iar din conținutul discuțiilor avute cu respectivul rezultă că s-a convins de așa-zisele „binefaceri ale Occidentului", în prezent preocuparea lui fiind aceea de a munci, pentru a putea asigura copiilor condiții optime de realizare.

Colonel **Gheorghe LUNGU**
Lt. major **Adrian DOBAN**

C A L E I D O S C O P

SUBVERSIUNE ANTICOMUNISTĂ

— „Din 1975 pînă în anul 1982, S.U.A. și-au sporit cheltuielile bugetare la capitolul subversiuni anticomuniste cu peste 14%, iar statele europene ale N.A.T.O., pînă în anul 1980, cu peste 90%.

S.U.A. au pus un mare accent și pe detașarea în Europa a unor experimentați generali, amirali, ofițeri și echipaje, precum și personal din domeniul serviciilor secrete, care acumulaseră o importantă experiență în războiul din Vietnam. Între aceștia se înscriu : general de armată Bernard W. Rogers, șeful comandamentului N.A.T.O. (din a doua jumătate a anilor '60 a fost comandant adjunct al Diviziei de infanterie I în războiul din Vietnam) ; comandantul Armatei a VII-a americane a trupelor terestre americane din Europa și, concomitent, comandant suprem al grupului de armate „Centru" (CENTAG), general de armată James Kroesen jr., provine din „Army Security Agency", fost comandant adjunct al Corpului XXIV al S.U.A. din Vietnam ș.a. În același scop au fost transferate din Asia de Sud-Est în Europa cadre ale C.I.A. cu experiență de război, între care Tomas Pulgar (din Saigon la Bonn) și Barry M. Bromean (din Thailanda la Paris).

În „Oficiul pentru tipărituri din Washington", C.I.A. tipărește hărți speciale privind diverse state europene, documente pe care le utilizează în domeniul instruirii și practicării acțiunilor de diversiune și sabotaj. Între acestea se găsesc și hărți în mai multe culori ale țărilor socialiste, dar și ale unor țări neutre".

— „Periculozitatea politicii de confruntare și amenințări a S.U.A. a declanșat în țările europene ale N.A.T.O. impresionante proteste de masă. În această situație, Administrația Reagan a ordonat C.I.A. ca, împreună cu Agenția pentru comunicații internaționale a S.U.A. (U.S.I.C.A.) — complex aparat propagandistic pentru străinătate al guvernului nord-american —, să divizeze mișcarea pacifistă, s-o izoleze de aliații ei naturali, iar prin demagogie și anticomunism, s-o dezorienteze.

Astfel, U.S.I.C.A., cu cei 10.000 de experți în probleme de război psihologic dislocați în 189 de puncte de sprijin din străinătate și cu ajutorul mijloacelor de informare în masă ale țărilor imperialiste, desfășoară o virulentă propagandă antisocialistă în mai multe limbi. În anul 1981, președintele Reagan l-a numit ca director al U.S.I.C.A. pe prietenul său, Charles Z. Wick, ex-președintele influentei „Wick Financial Corporation", multimilionar californian. La rîndul său, Wick a declarat : „U.S.I.C.A. colaborează cu alte foruri guvernamentale cum ar fi Departamentul de Stat, Pentagonul, C.I.A. pentru a face dovada că demonstrațiile împotriva staționării rachetelor S.U.A. în Europa sînt inspirate de comuniști". În scopul menționat, C.I.A. a trimis în Europa șefi de rețea experimentați, între care și dintre cei ce au acționat sub acoperire diplomatică în unele țări socialiste.

Toate acestea ilustrează fără putință de tăgadă împletirea din ce în ce mai accentuată a factorilor militari cu cei din domeniul serviciilor secrete și contribuția sporită a acestora la conspirația imperialistă „anticomunistă".

(Din : „C.I.A. în Europa"
de Julius Mader (R.D.G.).

C A L E I D O S C O P

SPIONI ÎN REGIA „D I A"

— „Agenția de Informații pentru Apărare" (Defense Intelligence Agency — D.I.A.), centrala Ministerului Apărării al S.U.A. pentru informații militare, precum și Biroul de Informații și Cercetări (Bureau of Intelligence and Research — I.N.R.) al Departamentului de Stat — deși în alt volum și pentru alte scopuri — pregătesc cadre în regia D.I.A., în școli speciale, aflate atît pe teritoriul american ,cît și pe cel al unor țări prietene. Aceste instituții dispun de specialiști în toate domeniile, de la judo și trageri cu pistolul, pînă la tehnica sabotajului și instruirea în toate genurile de limbi și dialecte, cursuri frecventate de americani și de străini. Cursanții birourilor I.N.R. sau colaboratorii pe bază de contracte ai I.N.R. se ocupă exclusiv cu studiul limbilor, al istoriei și geografiei țărilor care prezintă interes pentru politica externă, dar, ocazional, și cu materii de specialitate, cum ar fi, între altele, criteriile pe baza cărora se poate cunoaște dacă o anumită persoană poate fi coruptă.

D.I.A. trimite la aceste școli absolvenți de institute și universități, specialiști în anumite domenii ,tineri ofițeri și echipaje din cadrul armatei terestre, al marinei și aviației. După terminarea cursurilor cei mai buni absolvenți sînt trimiși în străinătate în calitate de atașați militari în timp ce alții sînt utilizați ca agenți secreți (cadre), analiști ori cercetători în sectoare speciale. Este de notorietate publică faptul că D.I.A. are faima de a dispune din acest punct de vedere de cei mai buni experți, atît în lupta cu cuțitul, cit și în problema de arme nucleare.

Cele mai multe școli de spionaj ale D.I.A. își au sediul în cadrul unor obiective militare din S.U.A. — cum ar fi, de exemplu, Fort Benning din Statul Georgia. Cel puțin două dintre aceste școli sînt specializate în cursuri de limbi și atmosferă specifică locurilor din U.R.S.S. și China, întregul mediu ambiant unde trăiesc cursanții fiind asemănător celui în care vor acționa mai tîrziu în deplină conspirativitate.

C A L E I D O S C O P

Elevii destinați acțiunilor în străinătate sînt oțeliți de instructori duri și se afirmă că această „instruire pentru luptă“ ar fi mai aspră decît cea care se face renumitelor „Berete Verzi“ din cadrul „Special Forces“. Toți cursanții sînt obligați să se supună unui test cu detectorul de minciuni. Elevii sînt supuși, de asemenea, frecvent unor verificări psihologice, între altele urmărindu-se atît comportamentul subiecților față de insulte și hărțuială, cît și temperamentul și gradul de „aprindere“ ale acestora. În plus, se examinează cît de capabili sînt ei să indure diverse privațiuni corporale — pe timp de ploaie, zăpadă, caniculă și ger, inclusiv cum se manifestă pe timpul tratamentului stomatologic.

Cei ce se specializează în limbi străine petrec zilnic șase ore în cabinele laboratoarelor lingvistice. Într-un interval de două luni ei ajung să citească în limba respectivă și chiar să înceapă să converseze. Un ofițer de aviație a reușit în timp de 4 ani să învețe și să vorbească cursiv 14 limbi și dialecte !

Cursanții trebuie să învețe să citească și hărți editate în mai multe limbi străine, iar asta nu numai pentru că ar fi posibil ca unii dintre ei să lucreze în astfel de țări, ci și pentru faptul că cele mai noi hărți devin surse de informații foarte importante uneori, la fel ca și cărțile de telefon străine care sînt colectate și ținute în biblioteci speciale.

Dacă un absolvent al școlii menționate este trimis să execute o misiune de spionaj într-o țară comunistă, acesta primește o altă identitate în pielea căreia trebuie să intre atît de bine, încît să-și uite de propria sa persoană. De mai multe ori pe timpul școlarizării, acesta este trezit în miez de noapte pentru a se verifica dacă își stăpînește perfect noua personalitate : unde s-a născut, cîți copii are, care sînt școlile frecventate și cine sînt foștii lui colegi de clasă din țara al cărei „cetățean“ urmează a fi ... Deseori el este forțat să țină minte un cod complicat pe baza căruia să poată stabili legătura cu oamenii săi de contact din țara în care va fi destinat să acționeze ca spion.

Uneori, unui asemenea agent îi revine misiunea de a stabili relații de prietenie cu un anumit funcționar. Acest lucru se face în intenția fie de a-l determina pe respectivul să furnizeze informații, fie pentru a fi la zi cu evoluția acestuia, știindu-se că într-o perspectivă apropiată va face carieră. Agentul trebuie să adîncească informațiile despre el din toate punctele de vedere : cine îi este prieten, ce pasiuni are, în ce relații se află cu ofițerul poliției secrete cu care locuiește în același bloc. Dacă agentul are noroc, el poate transmite „Centralei“ o serie de date caracteristice privind personalitățile din nomenclatură, divergențele de opinii și eventualele conflicte dintre acestea ș.a.“.

(Din „Superspionii“ de Andrew Tully).